

Warszawa, 28 kwietnia 2000 r.

III kadencja

Prezes Rady Ministrów
RM 10-34-00

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

Pragnę jednocześnie poinformować, że projekt ustawy jest związany z dostosowywaniem polskiego prawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

Ustawa
z dnia
o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po
cenach dumpingowych

Dział I
Przepisy ogólne

Art.1.

1. Ustawa określa środki ochrony przed wyrządzającym szkodę przemysłowi krajowemu przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, zwane dalej „środkami antydumpingowymi”, oraz zasady i tryb postępowania w sprawie stosowania tych środków, zwane dalej „postępowaniem antydumpingowym”.
2. Środki antydumpingowe i postępowanie antydumpingowe, określone w niniejszej ustawie, będą stosowane z zachowaniem wymogów określonych w Porozumieniu Światowej Organizacji Handlu o stosowaniu Artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (Porozumienie WTO).
3. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania antydumpingowego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 2.

Wszystkie decyzje, o których mowa w niniejszej ustawie, wraz z uzasadnieniem są ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 3.

Wszystkie decyzje i postanowienia, o których mowa w niniejszej ustawie, przed ich wydaniem konsultowane są z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, z wyłączeniem art. 106 § 2 i 5 Kpa.

Art. 4.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) towar podobny – towar, który jest jednakowy pod każdym względem w stosunku do towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, lub w razie braku takiego towaru, inny towar, który, pomimo że nie jest jednakowy pod każdym względem, ma cechy ściśle odpowiadające cechom towaru objętego postępowaniem antydumpingowym,
- 2) krajowy towar podobny – towar podobny produkowany przez przemysł krajowy,
- 3) szkoda – istotną szkodę wyrządzoną przemysłowi krajowemu; za szkodę uważa się również groźbę wyrządzenia istotnej szkody, jak też istotne opóźnienie w powstaniu określonego przemysłu krajowego,
- 4) przemysł krajowy – ogół producentów wytwarzających towar podobny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub tych spośród producentów, których łączna produkcja stanowi więcej niż 50% całkowitej produkcji krajowej tych towarów; w przypadku gdy producenci są powiązani z zagranicznymi eksporterami lub krajowymi importerami, albo sami są importerami towaru będącego przedmiotem postępowania; przez przemysł krajowy można rozumieć pozostałych producentów krajowych wytwarzających towar podobny,

- 5) producenci powiązani – producentów powiązanych z zagranicznymi eksporterami lub krajowymi importerami w jeden z następujących sposobów:
- a) jeden z nich bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugiego,
 - b) obaj są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowani przez osobę trzecią,
 - c) obaj bezpośrednio lub pośrednio kontrolują osobę trzecią, pod warunkiem że istnieje uzasadnione przekonanie lub podejrzenie, iż na skutek powiązań dany producent postępuje odmiennie od producentów nie mających powiązań,
- 6) osoba kontrolująca drugą osobę – przedsiębiorcę uczestniczącego w obrocie na podstawie przepisów danego państwa, który prawnie lub faktycznie może kontrolować postępowanie drugiego przedsiębiorcy,
- 7) osoby niezależne (nabywcy niezależni) – osoby (nabywcy), które nie są ze sobą powiązane w sposób określony w pkt 5,
- 8) sprzedaż w zwykłym obrocie handlowym – każdą sprzedaż dokonaną przez producenta towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, na warunkach ogólnie przyjętych w jego kraju, z wyjątkiem sprzedaży:
- a) po cenach niższych od kosztów produkcji w rozumieniu art. 8,
 - b) między osobami powiązаныmi w rozumieniu pkt 5,
 - c) między stronami, które zawarły między sobą umowę o transakcji kompensacyjnej,
- 9) środki antydumpingowe – tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe oraz zobowiązania cenowe; tymczasowe cła antydumpingowe i ostateczne cła antydumpingowe stanowią należności celne przywozowe w rozumieniu przepisów prawa celnego,
- 10) strony:

- a) zagranicznych eksporterów lub producentów towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, krajowych importerów tego towaru bądź organizacje oraz zrzeszenia handlowców i przedsiębiorców, jeżeli większość ich członków jest zagranicznymi eksporterami, producentami lub krajowymi importerami danego towaru,
 - b) właściwe organy krajów eksportu,
 - c) producentów krajowego towaru podobnego lub organizacje oraz zrzeszenia handlowców i przedsiębiorców, jeżeli większość ich członków wytwarza towar podobny,
 - d) organizacje konsumenckie lub producentów wykorzystujących w procesie produkcji towar objęty postępowaniem,
 - e) inne krajowe lub zagraniczne osoby fizyczne lub prawne, które wykażą swój bezpośredni interes materialny lub inny prawem chroniony interes w badanej sprawie,
- 11) kraj eksportu – kraj pochodzenia w rozumieniu przepisów prawa celnego; jeżeli nie można ustalić kraju pochodzenia jest nim kraj wysyłki; za kraj eksportu nie można uznać kraju, przez którego obszar towar jest przewożony,
- 12) badany okres – okres, w odniesieniu do którego prowadzi się badanie, czy przywóz na polski obszar celny został dokonany po cenach dumpingowych, z tym, że okres ten wynosi zazwyczaj rok, ale nie mniej niż 6 miesięcy bezpośrednio przed datą wszczęcia postępowania antydumpingowego i jest określany szczegółowo w postanowieniu o wszczęciu postępowania antydumpingowego,
- 13) nieznaczny przywóz – przywóz po cenach dumpingowych z jednego kraju stanowiący mniej niż 3% przywozu towaru podobnego, chyba, że kraje, których

udział każdego z nich wynosi mniej niż trzy 3% takiego przywozu osiągną łączny udział przekraczający 7% przywozu towaru podobnego.

Art. 5.

1. Środki antydumpingowe mogą być zastosowane wobec towaru objętego postępowaniem antydumpingowym jedynie wówczas, gdy w wyniku postępowania zostanie stwierdzone, że przez dopuszczenie towaru do obrotu na polskim obszarze celnym po cenie dumpingowej wyrządzana jest szkoda przemysłowi krajowemu.
2. Towar uważa się za dopuszczony do obrotu na polskim obszarze celnym po cenie dumpingowej, jeżeli jego cena eksportowa jest niższa od wartości normalnej.
3. Margines dumpingu stanowi kwotę, o jaką wartość normalna przewyższa cenę eksportową.
4. Przy ustanawianiu środków antydumpingowych będzie wzięta pod uwagę szczególna sytuacja krajów rozwijających się będących członkami WTO.

Dział II

Wartość normalna, cena eksportowa, dumping oraz szkoda

Rozdział I

Określenie wartości normalnej oraz marginesu dumpingu

Art. 6.

1. Wartość normalną towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, zwaną dalej "wartością normalną", ustala się, z zastrzeżeniem wyjątków

przewidzianych w ustawie, na podstawie cen sprzedaży towaru podobnego, faktycznie zapłaconych lub należnych w zwykłym obrocie handlowym od niezależnych nabywców, gdy jest on przeznaczony do konsumpcji w kraju eksportu.

2. Jeżeli w kraju eksportu nie produkuje się towaru podobnego lub nie można ustalić dla niego porównywalnej ceny, bądź gdy taki towar jest tylko przewożony przez terytorium tego kraju, to wartość normalną tego towaru można ustalić na podstawie porównywalnej ceny zapłaconej lub należnej w zwykłym obrocie handlowym za ten towar przeznaczony do konsumpcji w kraju pochodzenia.
3. W przypadku, gdy zagraniczny eksporter nie produkuje lub nie sprzedaje podobnych towarów w zwykłym obrocie handlowym w kraju eksportu, wartość normalną można ustalić na podstawie cen towaru podobnego, stosowanych w kraju eksportu przez innych sprzedawców lub producentów.
4. Ceny stosowane pomiędzy stronami, które są ze sobą powiązane lub zawarły porozumienia kompensacyjne, nie mogą być uznane za płacone w zwykłym obrocie handlowym i nie można ich wykorzystać do ustalenia wartości normalnej, chyba że zostanie wykazane, iż powiązanie to nie wywiera wpływu na ceny stosowane między tymi stronami.

Art. 7.

1. W przypadku, gdy towar nie jest sprzedawany w zwykłym obrocie handlowym na rynku kraju eksportu towaru, bądź jest sprzedawany w wielkościach niewystarczających, lub gdy z powodu szczególnej sytuacji rynkowej sprzedaż ta nie pozwala na dokonanie właściwego porównania, wartość normalną towaru podobnego ustala się na podstawie:
 - 1) porównywalnej ceny w eksporcie, w zwykłym obrocie handlowym, do kraju trzeciego, pod warunkiem, że cena ta jest reprezentatywna, lub

- 2) kosztów wytwarzania w kraju pochodzenia towaru, powiększonych w rozsądnym zakresie: o koszty sprzedaży, koszty ogólnego zarządu i wszelkie inne koszty oraz o kwotę zysku (wartość normalna konstruowana).
2. Sprzedaż towaru podobnego z przeznaczeniem do konsumpcji na rynku wewnętrznym kraju eksportu lub sprzedaż do kraju trzeciego, wykorzystuje się do ustalenia wartości normalnej, jeżeli stanowi ona co najmniej 5% wielkości sprzedaży danego towaru na polski obszar celny. Sprzedaż w mniejszych ilościach może być wykorzystana do ustalenia wartości normalnej, jeżeli stosowane ceny zostaną uznane za reprezentatywne dla danego rynku.

Art. 8.

1. W przypadku, gdy sprzedaż towaru podobnego na rynku wewnętrznym kraju eksportu lub jego sprzedaż do kraju trzeciego następuje po cenach niższych od jednostkowych kosztów wytwarzania, powiększonych o koszty bezpośrednio związane ze sprzedażą, koszty ogólnego zarządu i wszystkie inne koszty, może ona być traktowana jako nie dokonana w zwykłym obrocie handlowym z uwagi na cenę i może być pominięta przy ustalaniu wartości normalnej, wyłącznie w przypadku stwierdzenia, że sprzedaż ta była dokonywana:
- 1) w dłuższym okresie w znacznych ilościach, oraz
 - 2) po cenach nie gwarantujących pełnego pokrycia kosztów w rozsądnym okresie.
2. Za dłuższy okres uznaje się zazwyczaj rok, nie mniej jednak niż 6 miesięcy, zaś sprzedaż po cenach niższych od kosztów, o których mowa w ust. 1, uznaje się za dokonaną w znacznych ilościach w tym okresie, jeżeli stwierdzi się, że:
- 1) cena średnia ważona sprzedaży w transakcjach objętych badaniem jest niższa od ważonych kosztów przeciętnych, ustalonych na podstawie kosztów, o których mowa w ust. 1, lub

- 2) wielkość sprzedaży poniżej kosztów, o których mowa w ust. 1, jest nie mniejsza niż 20 % sprzedaży wykorzystanej do ustalenia wartości normalnej.
3. Jeżeli w momencie sprzedaży ceny towaru podobnego stosowane na rynku wewnętrznym kraju eksportu lub sprzedaży do kraju trzeciego są niższe od kosztów, o których mowa w ust. 1, lecz w badanym okresie przewyższają ważone koszty przeciętne, to ceny te uważa się za gwarantujące pełne pokrycie kosztów w rozsądnym okresie.

Art.9.

1. Koszty, o których mowa w art. 8 ust. 1, ustala się na podstawie dokumentacji księgowej producenta lub eksportera objętego postępowaniem, pod warunkiem, że dokumentacja ta prowadzona jest zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości kraju eksportu i zapisy w niej zawarte właściwie dokumentują koszty związane z produkcją i sprzedażą towaru objętego postępowaniem. Przedstawione dowody dotyczące właściwego podziału kosztów uwzględnia się pod warunkiem, iż zostanie wykazane, że taki podział był rzeczywiście stosowany w przeszłości przez producenta lub eksportera.
2. Wielkość kosztów związanych ze sprzedażą, kosztów ogólnego zarządu i pozostałych kosztów oraz kwot zysku ustala się na podstawie faktycznych danych odnoszących się do produkcji i sprzedaży towarów podobnych zagranicznego producenta lub eksportera objętego postępowaniem antydumpingowym w zwykłym obrocie handlowym.
3. W przypadku, gdy nie można ustalić wielkości kosztów, o których mowa w art. 8 ust. 1 lub zysku, metodą określoną w ust. 2, wielkości te ustala się na podstawie:
 - 1) faktycznych kosztów lub zysków poniesionych lub zrealizowanych przez producenta lub eksportera przy produkcji lub sprzedaży na rynku

wewnętrznym kraju pochodzenia towaru należącego do tej samej kategorii co towar podobny,

- 2) średniej ważonej faktycznych kosztów lub zysków poniesionych lub zrealizowanych przez innych eksporterów lub producentów objętych postępowaniem antydumpingowym w zakresie produkcji i sprzedaży towaru podobnego na rynku wewnętrznym w kraju pochodzenia,
 - 3) innej rozsądnej metody, pod warunkiem, że ustalona przy jej stosowaniu marża zysku nie przekroczy zysku zwykle uzyskiwanego przez innych zagranicznych eksporterów lub producentów towarów tej samej kategorii na rynku wewnętrznym kraju pochodzenia towaru podobnego.
4. Dowody dotyczące właściwego podziału kosztów uwzględnia się pod warunkiem, iż zostanie wykazane, że taki podział był rzeczywiście stosowany w przeszłości przez producenta lub eksportera, w szczególności przy:
- a) ustalaniu okresów amortyzacji,
 - b) przeszacowaniu wartości aktywów,
 - c) korzystaniu z ulg z tytułu wydatków inwestycyjnych lub innych kosztów związanych z rozwojem.
5. W razie niemożności zastosowania metody podziału kosztów stosowanej przez stronę objętą postępowaniem, stosuje się metodę podziału kosztów w proporcji do obrotów.
6. Koszty koryguje się odpowiednio w tych pozycjach, które mają charakter jednorazowych nakładów związanych z bieżącą lub przyszłą produkcją, jak również ze względu na możliwą koncentrację, w badanym okresie, kosztów rozruchu nowych urządzeń produkcyjnych, które wymagały znacznych nakładów inwestycyjnych. Korekta kosztów z tytułu rozruchu powinna odzwierciedlać koszty na koniec okresu rozruchu lub w przypadku, gdy okres ten wykracza poza

badany okres, koszty, jakie rozsądnie można przyjąć na koniec okresu badanego w świetle innych dowodów zgromadzonych w postępowaniu.

Art. 10.

1. W przypadku, gdy krajem eksportu towaru objętego postępowaniem antydumpingowym jest kraj o gospodarce nierynkowej, wartość normalną tego towaru można ustalić na podstawie:
 - 1) ceny zapłaconej lub należnej w zwykłym obrocie handlowym za towar podobny, gdy jest on przeznaczony do konsumpcji w odpowiednim kraju trzecim o gospodarce rynkowej,
 - 2) ceny w eksporcie z kraju trzeciego o gospodarce rynkowej zapłaconej lub należnej w zwykłym obrocie handlowym do innych krajów, łącznie z Rzeczpospolitą Polską,
 - 3) ceny faktycznie płaconej lub należnej na polskim obszarze celnym za krajowy towar podobny, w miarę potrzeby odpowiednio zmodyfikowanej, tak aby uwzględniała odpowiednią marżę zysku w danym sektorze,
 - 4) jakiegokolwiek innej rozsądnej podstawie, a w szczególności na podstawie wartości konstruowanej w warunkach gospodarki rynkowej kraju trzeciego.
2. Wyboru kraju trzeciego, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie informacji o warunkach produkcji towaru podobnego w tym kraju, w szczególności dotyczących procesu i skali produkcji towaru podobnego oraz z uwzględnieniem wszelkich dostępnych informacji o warunkach rynkowych istniejących w tym kraju w badanym okresie i po porównaniu ich z warunkami w kraju objętym postępowaniem antydumpingowym. Jeżeli jest to możliwe, wyboru dokonuje się spośród krajów o gospodarce rynkowej objętych tym samym postępowaniem antydumpingowym.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, niezwłocznie po wszczęciu postępowania antydumpingowego, poinformuje zagranicznych eksporterów i krajowych importerów oraz ich organizacje i zrzeszenia, władze kraju eksportu oraz wnioskodawcę lub wnioskodawców o wyborze kraju trzeciego o gospodarce rynkowej, wyznaczając termin co najmniej 10 dni na zgłoszenie uwag w sprawie tego wyboru.

Art. 11.

1. Za cenę eksportową towaru przyjmuje się cenę faktycznie zapłaconą lub należną za towar przywożony z kraju eksportu na polski obszar celny.
2. W przypadku braku możliwości ustalenia ceny eksportowej lub, gdy stwierdzoną zostanie jej niewiarygodność z powodu powiązania lub istnienia porozumienia kompensacyjnego pomiędzy zagranicznym eksporterem i krajowym importerem lub stroną trzecią, cenę eksportową ustala się:
 - a) na podstawie ceny, po której towary przywożone sprzedaje się pierwszemu niezależnemu nabywcy,
 - b) na innej uzasadnionej podstawie (cena eksportowa konstruowana), w przypadku gdy nie są one sprzedawane niezależnemu nabywcy, albo nie są sprzedawane w stanie, w jakim zostały przywiezione.

Art. 12.

Porównywanie ceny eksportowej z wartością normalną dokonywane jest na tym samym poziomie obrotu, zazwyczaj na poziomie cen zbytu producenta, w odniesieniu do transakcji sprzedaży dokonanych możliwie w jak najbardziej

zbliżonych terminach oraz z uwzględnieniem różnic wpływających na porównywalność cen.

Art. 13.

1. W celu zapewnienia porównywalności, o których mowa w art. 12, należy dokonać odpowiednich dostosowań na podstawie przesłanek merytorycznych w formie korekty, z tytułu różnic czynników, które zostały zgłoszone i mogą wpłynąć na ceny oraz ich porównywalność.
2. Korekta, o której mowa w ust. 1, powinna uwzględniać w szczególności następujące czynniki:
 - 1) właściwości fizyczne towaru objętego postępowaniem antydumpingowym i towaru podobnego, z tym że rozmiary korekty powinny odpowiadać stosownej ocenie różnicy wartości rynkowej wynikającej z różnic fizycznych,
 - 2) należności celne i podatki; w tym przypadku dokonuje się korekty wartości normalnej o kwotę odpowiadającą wszelkim należnościom celnym i podatkom pośrednim od towaru podobnego oraz jego fizycznych składników, jakim towar ten podlega w razie przeznaczenia do konsumpcji w kraju eksportu, a nie pobranym bądź zwracanym w związku z przywozem na polski obszar celny,
 - 3) rabaty i wielkość sprzedaży; w tym przypadku dokonuje się korekty z tytułu różnic w wielkości rabatów, włącznie z rabatami przyznawanymi w związku z wielkością sprzedaży, jeżeli te zależności są należycie określone i bezpośrednio związane ze sprzedażą objętą postępowaniem antydumpingowym; korekty można dokonać także z tytułu odroczonego rabatu, pod warunkiem że roszczenie ma podstawę w praktyce ustalonej w poprzednich okresach, w tym w zależności od spełnienia wymagań warunkujących przyznanie rabatu,
 - 4) poziom obrotu; korekty z tytułu różnic w poziomach obrotu, w tym z tytułu wszelkich różnic, jakie mogą występować w sprzedaży towaru badanego na

zasadach „OEM” tj. z przejęciem przez nabywcę niektórych obowiązków producenta, dokonuje się, jeśli zostanie wykazane, że w sieci dystrybucji na obu rynkach cena eksportowa, w tym konstruowana cena eksportowa, występuje na innym poziomie obrotu niż wartość normalna, zaś różnica wpływa na porównywalność ceny, co odzwierciedlają stałe i znaczące różnice funkcji i cen na różnych poziomach obrotu na rynku wewnętrznym kraju eksportu; kwota korekty powinna być oparta na wartości rynkowej odnośnych różnic,

- 5) transport, ubezpieczenie, przeładunek, załadunek i koszty dodatkowe; korekty dokonuje się z tytułu różnic w kosztach bezpośrednio związanych z tymi operacjami i poniesionych z tytułu dostarczenia towaru z obiektu zagranicznego eksportera do niezależnego nabywcy, jeżeli koszty te są uwzględnione w pobieranych cenach,
- 6) opakowanie; korekty dokonuje się z tytułu różnic w kosztach, bezpośrednio związanych z opakowaniem danego towaru,
- 7) kredyt; korekty dokonuje się z tytułu różnic w kosztach kredytów udzielonych na dokonanie danej sprzedaży, o ile czynnik ten jest uwzględniony przy ustalaniu cen,
- 8) koszty ponoszone po sprzedaży; korekty dokonuje się z tytułu różnic bezpośrednich kosztów udzielania rękojmi, gwarancji, pomocy technicznej i serwisu, zgodnie z przepisami prawa lub postanowieniami umowy sprzedaży,
- 9) prowizje; korekty dokonuje się z tytułu różnic prowizji naliczanych przy danej sprzedaży,
- 10) przeliczenie walut; jeżeli dla porównania cen niezbędne jest przeliczenie waluty, to dokonuje się go po kursie waluty z dnia sprzedaży; jeżeli z daną sprzedażą eksportową bezpośrednio związana jest sprzedaż waluty obcej na rynkach terminowych, to stosuje się wówczas kurs waluty w sprzedaży terminowej; za datę sprzedaży uznaje się datę wystawienia faktury bądź też datę zawarcia umowy, złożenia zamówienia lub potwierdzenia zamówienia, jeżeli dokumenty te

lepiej określają istotne warunki sprzedaży; wahań kursów wymiany nie uwzględnia się; zagraniczni eksporterzy w terminie 60 dni mogą dostosować swoje ceny eksportowe do trwałej zmiany kursu wymiany występującej w badanym okresie,

- 1) inne czynniki niż te wymienione w pkt.1-10, jeżeli zostanie wykazane, że wpływają one na porównywalność o której mowa w art.12.
3. Nie dokonuje się powtórnej korekty z tytułu tych samych czynników.

Art. 14.

1. W przypadkach, o których mowa w art. 11 ust. 2 lit. a, w celu ustalenia wiarygodnej ceny eksportowej, dokonuje się korekty ceny eksportowej konstruowanej, uwzględniając wszystkie koszty, łącznie z podatkami i należnościami celnymi przywozowymi, poniesione pomiędzy przywozem i sprzedażą, a także zyski. Jeżeli taka korekta wpłynęła na porównywalność cen, ustalenia wartości normalnej dokonuje się na poziomie obrotu równoważnym poziomowi, na którym wyznaczono cenę eksportową konstruowaną, przy uwzględnianiu różnic czynników, o których mowa w art. 13 ust. 1.
2. Korekta ceny, o której mowa w ust. 1, powinna obejmować koszty zwykle ponoszone przez krajowego importera, zapłacone przez jakąkolwiek stronę na polskim obszarze celnym lub poza nim, która jest związana z krajowym importerem lub zagranicznym eksporterem lub zawarła porozumienie kompensacyjne, w tym zwykle koszty transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i koszty dodatkowe, należności celne, cła antydumpingowe oraz należne podatki z tytułu przywozu lub sprzedaży towarów, jak również uzasadnioną marżę ze sprzedaży, koszty ogólnego zarządu i wszelkie inne koszty oraz zysk.

Art.15.

1. Margines dumpingu w badanym okresie ustala się:
 - 1) na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną wszystkich porównywalnych transakcji eksportowych w przywozie na polski obszar celny, albo
 - 2) na podstawie porównania, na poziomie poszczególnych transakcji, wartości normalnych ustalonych dla danych transakcji z cenami porównywalnych transakcji eksportowych w przywozie na polski obszar celny.
2. Wartość normalną w formie średniej ważonej można porównać z cenami poszczególnych transakcji eksportowych w przywozie na polski obszar celny pod warunkiem, że występują istotne różnice w zakresie cen eksportowych w zależności od nabywcy, regionu lub okresu. Dokonanie takiego porównania wymaga wykazania, że różnice te nie mogą być właściwie uwzględnione przy zastosowaniu jednej z metod, o których mowa w ust.1.
3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wykluczają zastosowania metody kontroli wyrwykowej, o której mowa w art. 30 ust. 2 i 4.

Art. 16.

W przypadku wystąpienia różnych marginesów dumpingu można ustalić średni ważony margines dumpingu.

Rozdział 2**Ustalenie szkody**

Art. 17.

1. Szkodę ustala się na podstawie zebranego materiału dowodowego po dokonaniu oceny:

- 1) wielkości przywozu na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych oraz jego wpływu na poziom cen towarów podobnych na rynku krajowym oraz
 - 2) wpływu tego przywozu na przemysł krajowy.
2. Wielkość przywozu po cenach dumpingowych ocenia się z uwzględnieniem okoliczności, czy przywóz ten wzrósł w stopniu znaczącym w wielkościach bezwzględnych bądź w stosunku do wielkości produkcji lub konsumpcji na polskim obszarze celnym.
3. W celu ustalenia wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny towarów podobnych na rynku krajowym należy zbadać:
- 1) czy ceny tych towarów są znacznie niższe od cen krajowych towarów podobnych, lub
 - 2) czy przywóz po cenach dumpingowych w jakikolwiek inny sposób nie powoduje znacznego spadku cen krajowych towarów podobnych, albo czy nie hamuje wzrostu tych cen, który w innym przypadku mógłby być znaczący.

Art. 18.

W przypadku, gdy przedmiotem postępowania antydumpingowego jest przywóz na polski obszar celny towarów z więcej niż jednego kraju, skutki tego przywozu ocenia się łącznie, pod warunkiem, że:

- 1) ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego kraju przekracza minimalny poziom określony w art. 47 ust. 4, zaś wielkość przywozu towaru po cenach dumpingowych z poszczególnych krajów nie jest nieznaczna,
- 2) dokonanie łącznej oceny skutków przywozu jest zasadne po uwzględnieniu warunków konkurencji pomiędzy towarami przywożonymi na polski obszar

celny oraz warunków konkurencji pomiędzy towarami przywożonymi i podobnymi towarami krajowymi.

Art. 19.

1. Wpływ przywozu po cenach dumpingowych na sytuację przemysłu krajowego bada się z uwzględnieniem wszystkich istotnych wskaźników i czynników ekonomicznych oddziałujących na stan tego przemysłu, a w szczególności:
 - 1) procesu przewyższania przez przemysł krajowy trudności spowodowanych przywozem na polski obszar celny w przeszłości towarów po cenach dumpingowych,
 - 2) wielkości marginesu dumpingu,
 - 3) rzeczywistego bądź potencjalnego spadku wielkości sprzedaży, zysków, produkcji, udziału w rynku, wydajności, stopy zwrotu z inwestycji lub poziomu wykorzystania zdolności produkcyjnych,
 - 4) czynników wpływających na ceny krajowe,
 - 5) niekorzystnych rzeczywistych bądź potencjalnych skutków w zakresie przepływów pieniężnych,
 - 6) stanu zapasów,
 - 7) stanu zatrudnienia,
 - 8) poziomu wynagrodzeń,
 - 9) rozwoju przemysłu,
 - 10) zdolności do pozyskania kapitału i inwestycji.

2. Żaden pojedynczy czynnik, o którym mowa w ust.1, bądź kilka z nich, nie muszą stanowić koniecznej ani wystarczającej przesłanki dla stwierdzenia istnienia takiego wpływu.

3. Skutki przywozu towaru po cenach dumpingowych ocenia się dla produkcji krajowego towaru podobnego, wydzielonej w oparciu o takie kryteria, jak proces produkcyjny, obroty lub zyski producenta. W przypadku, gdy dostępne dane nie pozwalają na takie wydzielenie, szkodę ocenia się na podstawie badania najwęższej grupy bądź kategorii towaru, obejmującej towar podobny, dla której można uzyskać niezbędne informacje.

Art. 20.

1. W przypadku gdy w tym samym czasie oprócz przywozu po cenach dumpingowych również inne czynniki mogą wyrządzać szkodę przemysłowi krajowemu, poddaje się je badaniom w celu wykluczenia możliwości, że szkoda wyrządzona przez te czynniki została uznana za wyrządzoną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
2. Badania, o których mowa w ust. 1, powinny objąć w szczególności:
 - 1) wielkość i ceny przywozu nie realizowanego po cenach dumpingowych,
 - 2) spadek popytu na krajowe towary podobne,
 - 3) zmiany w poziomie i strukturze konsumpcji krajowej,
 - 4) restrykcyjnie stosowane praktyki handlowe oraz konkurencję między producentami zagranicznymi i krajowymi,
 - 5) rozwój techniki i technologii,
 - 6) zmiany w eksporcie i wydajności przemysłu krajowego.
3. Przepis art. 19 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 21

Stwierdzenia, że przywóz po cenach dumpingowych wyrządza szkodę przemysłowi krajowemu w rozumieniu ustawy, dokonuje się na podstawie analizy wskaźników i czynników, o których mowa w art. 19 ust. 1 i 20 ust. 2.

Art. 22.

1. Zagrożenie wyrządzeniem szkody przemysłowi krajowemu stwierdza się, z zastrzeżeniem ust. 2, na podstawie ustalonych faktów.
2. Zmiana okoliczności mogąca doprowadzić do sytuacji, w której przywóz po cenach dumpingowych wyrządziłby szkodę, musi jednoznacznie wynikać z przewidywań i być bliska w czasie.
3. Dla stwierdzenia zagrożenia przemysłu krajowego szkodą należy zbadać, czy wystąpiły w szczególności następujące okoliczności:
 - 1) znacząca stopa wzrostu przywozu po cenach dumpingowych na polski obszar celny, wskazująca na prawdopodobieństwo dalszego znacznego wzrostu przywozu,
 - 2) dysponowanie przez eksportera wystarczającymi rezerwami mocy produkcyjnych, bądź istotne zwiększenie w niedalekiej przyszłości przez niego mocy produkcyjnych, uprawdopodobniające znaczący wzrost przywozu na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, z uwzględnieniem dostępności innych rynków eksportowych, które mogłyby wchłonąć dodatkowy przywóz,
 - 3) możliwości przywozu na polski obszar celny towarów po cenach, które mogłyby w znacznym stopniu spowodować obniżenie cen na rynku krajowym bądź zapobiec ich wzrostowi, który w innym przypadku miałby miejsce, zwiększając tym prawdopodobieństwo dalszego wzrostu popytu na przywóz odnośnych towarów,

- 4) stan zapasów towaru objętego postępowaniem
- 5) ograniczenie sprzedaży towaru objętego postępowaniem w wyniku zastosowania ograniczeń przywozu towaru objętego postępowaniem przez kraje trzecie.

Art. 23.

Jeżeli na podstawie okoliczności, o których mowa w art. 22 ust. 3, ustalono, że dalszy przywóz towaru objętego postępowaniem, po cenach dumpingowych jest wysoce prawdopodobny oraz bliski w czasie i w razie niezastosowania środków antydumpingowych wyrządzi on przemysłowi krajowemu istotną szkodę, to takie ustalenie stanowi wystarczającą podstawę do sformułowania uzasadnionych przewidywań o powstaniu takiej szkody.

Dział III

Postępowanie antydumpingowe

Rozdział 1

Wszczęcie postępowania antydumpingowego

Art. 24.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki wszczyna postępowanie antydumpingowe:
 - 1) na pisemny wniosek osoby fizycznej lub prawnej albo jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej, złożony w imieniu lub na rzecz przemysłu krajowego,
 - 2) z urzędu, gdy zachodzą szczególne okoliczności a posiadane przez niego dane i informacje wskazują na znaczne prawdopodobieństwo występowania dumpingu, szkody i związku przyczynowego między nimi.

2. Wniosek uważa się za złożony, w rozumieniu ust. 1 pkt 1, jeżeli popierają go producenci krajowi, których łączna produkcja stanowi ponad 50% produkcji krajowego towaru podobnego wyprodukowanego przez producentów krajowych, wyrażających swoje poparcie lub sprzeciw wobec wniosku, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Postępowania antydumpingowego nie wszczyna się, jeżeli producenci krajowi popierający wniosek, produkują mniej niż 25% całej produkcji krajowego towaru podobnego.
4. Wniosek o wszczęcie postępowania antydumpingowego powinien zawierać w szczególności informacje i dane dotyczące wnioskodawcy, towaru, w sprawie którego wnioskowane jest postępowanie antydumpingowe, sprzedaży towaru importowanego i krajowego, przemysłu krajowego, kraju zakupu i kraju pochodzenia towaru, importerów, wartości normalnej, ceny eksportowej, szkody wyrządzonej przemysłowi krajowemu, cenowego efektu dumpingu i związku przyczynowego między przywozem na polski obszar celny towaru po cenach dumpingowych a szkodą wyrządzoną przemysłowi krajowemu.
5. W przypadku, gdy wniosek nie spełnia wymogów określonych zgodnie z ust. 4 lub przedstawione dane okażą się niewystarczające, minister właściwy do spraw gospodarki, nie później niż w terminie 45 dni od daty wpłynięcia wniosku, zawiadomi o tym wnioskodawcę i wezwie go pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania, do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 30 dni od daty wezwania. W przypadku nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie, minister właściwy do spraw gospodarki może, gdy uzasadniają to okoliczności sprawy, wyznaczyć dodatkowy termin do usunięcia braków.

6. Za datę wpływu wniosku, o którym mowa w ust.5, uznaje się datę wpływu wniosku, w którym usunięto braki.
7. W wypadku wycofania wniosku przez wnioskodawcę przed wydaniem postanowienia o wszczęciu postępowania ochronnego, postępowania nie wszczyna się.
8. Jeżeli wnioskodawca wycofa wniosek po wszczęciu postępowania ochronnego minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze postanowienia, umorzy postępowanie, chyba że naruszałoby to interes publiczny.
9. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust.4

Art. 25.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania antydumpingowego, gdy:
 - 1) dane oraz inne informacje przedstawione przez wnioskodawcę:
 - a) nie uprawdopodobniają w sposób wystarczający występowania przywozu po cenach dumpingowych i wyrządzenia przez niego szkody przemysłowi krajowemu, lub
 - b) świadczą, że przywóz na polski obszar celny towaru objętego wnioskiem z kraju lub krajów w nim wskazanych, jest nieznaczny, lub
 - c) świadczą, że margines dumpingu w odniesieniu do ceny eksportowej, jest mniejszy niż 2%,
 - lub gdy
 - 2) wymaga tego interes publiczny.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki przed wydaniem postanowienia o wszczęciu postępowania antydumpingowego nie podaje do wiadomości publicznej informacji w sprawie. Jeżeli z umów międzynarodowych wynika obowiązek zawiadomienia kraju eksportu o zamiarze wszczęcia postępowania antydumpingowego, minister właściwy do spraw gospodarki powiadomi właściwe kraje o tym zamiarze.

Art. 26.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po stwierdzeniu, że zgromadzone dane i informacje uprawdopodobniają przywóz towarów po cenach dumpingowych i wyrządzenie przez ten przywóz szkody, oraz po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wydaje, w terminie 45 dni od dnia wpłynięcia wniosku, spełniającego wymogi określone w art. 24 ust. 4, postanowienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego, które ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.
2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać streszczenie zgromadzonych informacji, które uzasadniają domniemanie występowania dumpingu, szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy nimi, a w szczególności określać:
 - 1) termin wszczęcia postępowania antydumpingowego,
 - 2) towar, którego postępowanie dotyczy, z uwzględnieniem jego kodu bądź pozycji taryfy celnej oraz charakterystyki technicznej i sposobów wykorzystania,
 - 3) kraj lub kraje eksportu towaru objętego postępowaniem,
 - 4) szacunkowy margines rzekomego dumpingu,
 - 5) podstawy faktyczne domniemanej szkody oraz związku przyczynowego,
 - 6) okres badany dla potrzeb ustalenia dumpingu oraz szkody,

- 7) harmonogram postępowania, a w szczególności:
- a) termin składania pisemnych wyjaśnień, informacji oraz opinii przez strony w sprawach, które uznają za istotne dla postępowania antydumpingowego,
 - b) termin składania przez strony wniosków o zwołanie posiedzenia wyjaśniającego, o którym mowa w art. 33 ust. 1,
 - c) termin wstępnych ustaleń faktycznych i prawnych,
 - d) termin ostatecznych ustaleń faktycznych oraz prawnych.
3. Niezależnie od ogłoszenia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki doręcza odpisy postanowienia o wszczęciu postępowania antydumpingowego, znanym mu zagranicznym producentom i eksporterom, których zgodnie z informacjami posiadanymi przez ministra właściwego do spraw gospodarki postępowanie dotyczy, oraz władzom kraju eksportu, a także wnioskodawcy.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje zagranicznym producentom lub eksporterom oraz władzom kraju lub krajów eksportu pełny tekst wniosku. W przypadku gdy liczba zagranicznych eksporterów jest szczególnie duża, pełny tekst wniosku przekazuje się wyłącznie władzom kraju eksportu bądź właściwej organizacji lub zrzeszeniu eksporterów. Pełny tekst wniosku przekazuje się także, na ich wniosek, innym stronom.

Art. 27.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje kwestionariusz postępowania antydumpingowego tym spośród stron, które w jego opinii mogą posiadać informacje istotne dla toczącego się postępowania.
2. Udzielenie przez strony odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, o którym mowa w ust.1, powinno nastąpić w wyznaczonym terminie, nie

krótszym niż 30 dni, z tym że dla zagranicznych producentów oraz eksporterów termin ten rozpoczyna bieg po upływie 7 dni od daty wysłania im kwestionariusza lub przekazania go właściwemu przedstawicielstwu dyplomatycznemu kraju eksportu towaru.

3. Terminy, o których mowa w ust. 2, mogą być przedłużone nie więcej jednak niż o 30 dni, o ile strona przedstawi argumenty, mające dla niej istotne znaczenie w toczącym się postępowaniu, uzasadniające przedłużenie terminu.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza, o którym mowa w ust. 1. Kwestionariusz zawiera w szczególności informacje ogólne o przedsiębiorstwie, opis produktu, informacje o działalności przedsiębiorstwa, eksporcie do Polski towaru będącego przedmiotem postępowania, sprzedaży na rynku polskim towarów będących przedmiotem postępowania, kosztach produkcji.
5. Niedochowanie przez stronę warunków określonych zgodnie z ust. 2 i 4 spowoduje skutki, o których mowa w art. 29 ust. 2-5.

Art. 28.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki jest obowiązany zapewnić stronom czynny udział w postępowaniu antydumpingowym, a przed zakończeniem postępowania umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.
2. Stronom przysługuje, na ich pisemny wniosek, prawo przeglądania akt sprawy, z wyłączeniem dokumentów zawierających informacje niejawne.

3. Wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów, o których mowa w ust. 1, może nastąpić także w formie ustnej, o ile zostanie utrwalone w formie protokołu.

Art. 29.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w przypadku gdy jest to niezbędne dla prowadzonego postępowania, może zwrócić się do stron o dostarczenie wszelkich informacji i opinii.
2. Jeżeli strona odmówi udzielenia informacji, o których mowa w ust. 1, lub w inny sposób będzie utrudniać prowadzenie postępowania antydumpingowego, ustaleń dokonuje się na podstawie dostępnych ministrowi właściwemu do spraw gospodarki danych i informacji.
3. Jeżeli strona, przedstawiła mylące lub nieprawdziwe informacje, minister właściwy do spraw gospodarki pomija je przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy.
4. Stronę, o której mowa w ust. 2 i 3, informuje się o skutkach braku współpracy.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki może nie uznać, w drodze postanowienia, za dowód, przedstawionych przez stronę informacji, o ile budzą one uzasadnione wątpliwości. Postanowienie doręcza się wyłącznie tej stronie, której informacji ono dotyczy.
6. W przypadku, gdy ustalenia, zwłaszcza dotyczące wartości normalnej, zostały dokonane na podstawie informacji zawartych w kwestionariuszu postępowania antydumpingowego, podlegają one łącznemu sprawdzeniu z informacjami dostarczonymi przez wnioskodawcę, z uwzględnieniem terminów postępowania, przez odniesienie do informacji pochodzących z innych niezależnych źródeł, takich jak publikowane cenniki, urzędowe statystyki dotyczące przywozu

towarów na polski obszar celny, lub informacji uzyskanych w toku postępowania antydumpingowego.

Art. 30.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki w celu weryfikacji przedłożonych informacji i materiałów może przeprowadzić niezbędną kontrolę dokumentacji przekazanej przez krajowych importerów, handlowców i producentów, a także zagranicznych eksporterów i producentów, o ile zainteresowane zagraniczne podmioty wyrażają zgodę, a władze danego kraju zostały o tym oficjalnie powiadomione i nie zgłaszają sprzeciwu.
2. W przypadku dużej liczby wnioskodawców, zagranicznych producentów eksporterów oraz krajowych importerów, typów towaru objętego postępowaniem antydumpingowym lub transakcji, minister właściwy do spraw gospodarki może wydać postanowienie o ograniczeniu badania do reprezentantów wybranych w ramach próby statystycznej lub do reprezentanta mającego największy udział w produkcji, sprzedaży lub eksporcie (kontrola wyrywkowa).
3. W przypadku, gdy po wydaniu postanowienia o kontroli wyrywkowej co najmniej niektóre wybrane podmioty nie dostarczą niezbędnych informacji, w ich miejsce wybiera się nowych reprezentantów.
4. W przypadku zastosowania kontroli wyrywkowej, dla każdego zagranicznego eksportera lub producenta, który spełnił warunki określone w art. 27 ust. 2 i 3, lecz nie został wybrany na reprezentanta, ustala się indywidualne marginesy dumpingu, chyba że liczba zagranicznych eksporterów lub producentów jest tak duża, że uniemożliwi to terminowe zakończenie postępowania.

Art. 31.

1. Na podstawie materiałów dowodowych zgromadzonych w toku postępowania, minister właściwy do spraw gospodarki dokona, nie wcześniej niż 2 miesiące i nie później niż 6 miesięcy od daty wszczęcia postępowania antydumpingowego, w drodze postanowienia, wstępnych ustaleń co do występowania dumpingu, szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy nimi.
2. Postanowienie, o którym mowa w ust.1, powinno zawierać wstępne ustalenia faktyczne oraz prawne, istotne dla prowadzonego postępowania, a w szczególności:
 - 1) wykaz ustalonych eksporterów oraz producentów towaru objętego postępowaniem,
 - 2) określenie towaru objętego postępowaniem w sposób wystarczający dla potrzeb postępowania przed organami celnymi, a w tym: nazwę towaru i kod bądź pozycję taryfy celnej,
 - 3) określenie marginesu dumpingu, o ile taki dumping ustalono oraz podstawę, na jakiej oparto ustalenia, w tym opis metody zastosowanej przy określaniu wartości normalnej, ceny eksportowej oraz dostosowań, jeśli takich dokonano przy ich porównywaniu,
 - 4) w przypadku zastosowania metody, o której mowa w art.15 ust.2, uzasadnienie dla posłużenia się tą metodą,
 - 5) w przypadku odmowy ustalenia indywidualnych marginesów dumpingu, w sytuacji, o której mowa w art. 30 ust. 4, uzasadnienie przyczyny odmowy,
 - 6) wskazanie okoliczności, na których oparto ustalenia co do występowania szkody spowodowanej stwierdzonym dumpingiem oraz innych okoliczności, z wyłączeniem dumpingu, które wzięto pod uwagę,

- 7) określenie, w przypadku gdy istnieje potrzeba ich stosowania, wielkości niezbędnych środków tymczasowych oraz przesłanek uzasadniających ich stosowanie.
3. Postanowienie, o którym mowa w ust.1, minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie doręcza władzom kraju lub krajów eksportu oraz innym stronom.
4. Na wniosek złożony przez zainteresowanych producentów lub eksporterów w terminie 15 dni od daty doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się z nimi odrębne spotkania wyjaśniające zastosowaną wobec każdego z nich metodę ustalania dumpingu.

Art. 32.

1. Na wniosek strony złożony nie później niż 30 dni od daty doręczenia postanowienia, o którym mowa w art. 31 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wyznacza datę posiedzenia wyjaśniającego, na którym strony mogą przedstawiać informacje, wyjaśnienia oraz opinie, w szczególności dotyczące wstępnych ustaleń. Posiedzenie wyjaśniające powinno odbyć się nie później niż 2 miesiące przed wyznaczoną datą ustaleń ostatecznych.
2. Żadna ze stron nie ma obowiązku uczestniczenia w posiedzeniu, o którym mowa w ust.1, a nieobecność w trakcie posiedzenia nie może powodować niekorzystnych skutków dla strony tylko z tego powodu.
3. Termin posiedzenia powinien być tak wyznaczony, aby informacja o jego zwołaniu umożliwiła stronom, których obecność jest uzasadniona, przygotowanie się do udziału w posiedzeniu.
4. Posiedzeniu przewodniczy wyznaczony przez ministra właściwego do spraw gospodarki pracownik ministerstwa . Ustala on porządek posiedzenia, kieruje jego przebiegiem oraz sporządza protokół z przeprowadzonego posiedzenia.

5. Protokół, o którym mowa w ust. 4, sporządza się tak, aby z niego wynikało, jakie budzące wątpliwości okoliczności oraz fakty stanowiące przedmiot badania zostały omówione i wyjaśnione, kto i w jakim charakterze składał wyjaśnienia, jakie uwagi zgłosiły obecne na posiedzeniu strony.
6. Protokół doręcza się niezwłocznie uczestniczącym w posiedzeniu stronom.
7. Stronom, o których mowa w ust. 6, przysługuje prawo do zgłaszania na piśmie zastrzeżeń, w terminie 10 dni od dnia doręczenia protokołu. Zastrzeżenie powinno zawierać uzasadnienie wraz z danymi i informacjami na jego poparcie.

Art. 33.

1. W przypadku, gdy nie złożono wniosku o zwołanie posiedzenia wyjaśniającego, strony mogą składać na piśmie wyjaśnienia, informacje, opinie, nie później niż 45 dni przed wyznaczoną datą ustaleń ostatecznych.
2. Nie później niż 15 dni przed wyznaczoną datą wstępnych ustaleń, strony mogą zgłaszać na piśmie wyjaśnienia, informacje oraz opinie, które uznają za istotne dla tych ustaleń.
3. Strony mogą także składać wyjaśnienia, informacje oraz opinie w formie ustnej do protokołu.

Art. 34.

W trakcie postępowania dumpingowego, przedstawiciele krajowych organizacji konsumenckich lub przemysłu przetwarzającego towar objęty postępowaniem, mogą przedstawiać informacje oraz opinie w sprawach istotnych dla toczącego się postępowania, w tym na temat interesu publicznego, któremu miałyby służyć zastosowanie środków antydumpingowych.

Art. 35.

1. W przypadku zgromadzenia w toku postępowania wystarczających dowodów, nie później niż 30 dni przed wyznaczonym terminem ustaleń ostatecznych, minister właściwy do spraw gospodarki powiadamia na piśmie strony o ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę orzeczenia w sprawie stosowania środków ostatecznych.
2. Strony mogą przedstawić na piśmie swoje uwagi i zastrzeżenia na temat ustaleń, o których mowa w ust. 1, w terminie 15 dni od dnia otrzymania powiadomienia.

Art. 36.

1. Na podstawie materiałów dowodowych zgromadzonych w toku postępowania, minister właściwy do spraw gospodarki dokonuje, nie później niż 6 miesięcy od dnia przyjęcia wstępnych ustaleń, w drodze postanowienia, ostatecznych ustaleń co do występowania dumpingu, szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy nimi.
2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera ostateczne ustalenia faktyczne oraz prawne istotne dla prowadzonego postępowania oraz powody dla ich przyjęcia, a w szczególności:
 - 1) informacje, o których mowa w art. 31 ust. 2,
 - 2) powody, dla których odrzucono lub zaakceptowano argumenty bądź wnioski lub żądania eksporterów lub producentów,
 - 3) wysokość proponowanego cła antydumpingowego, przy wzięciu pod uwagę interesu publicznego związanego z jego nałożeniem oraz rozważeniu, czy cło mniejsze niż margines dumpingu, wystarczyłoby do zlikwidowania szkody wyrządzonej przemysłowi krajowemu,
 - 4) uzasadnienie przyjęcia proponowanej wysokości cła antydumpingowego.

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie doręcza władzom kraju lub krajów eksportu oraz innym stronom.
4. Na wniosek zainteresowanych producentów lub eksporterów w okresie 25 dni od daty doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się z nimi odrębne spotkania wyjaśniające ostatecznie zastosowaną wobec każdego z nich metodę ustalenia dumpingu.

Art. 37.

1. Postępowanie antydumpingowe nie może utrudniać postępowania związanego z nadaniem towarowi przeznaczenia celnego.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki, po otrzymaniu wniosku o którym mowa w art. 24 ust. 4, może wprowadzić w drodze postanowienia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, obowiązek prowadzenia przez organy celne ewidencji towarów przywożonych na polski obszar celny objętych postępowaniem antydumpingowym. Postanowienie o wprowadzeniu obowiązku ewidencji ogłasza się w Dzienniku Urzędowym Monitor Polski.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób prowadzenia przez organy celne ewidencji towarów na potrzeby postępowania antydumpingowego,
 - 2) dane, które umieszcza się w ewidencji prowadzonej na potrzeby postępowania antydumpingowego,
 - 3) rodzaje dokumentów, na podstawie których dokonuje się ewidencji na potrzeby postępowania antydumpingowego.

4. Ewidencję, o której mowa w ust.2 prowadzi się przez okres nie przekraczający 9 miesięcy, a wobec towarów rolnych – przez okres nie przekraczający 12 miesięcy od dnia jej wprowadzenia.

Rozdział 2

Środki tymczasowe

Art. 38.

1. W przypadku, gdy w wyniku wstępnych ustaleń postępowania antydumpingowego znacznie uprawdopodobniono, że miał miejsce przywóz po cenach dumpingowych wyrządzający szkodę, minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, może ustanowić, w drodze decyzji, tymczasowe cła antydumpingowe w celu zapobieżenia powstaniu szkody w okresie toczącego się postępowania.
2. Decyzję, o której mowa w ust.1, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje niezwłocznie stronom oraz Prezesowi Głównego Urzędu Cel.
3. Decyzja ustanawiająca cła tymczasowe zawiera:
 - 1) informacje, o których mowa w art. 31 ust. 2 pkt 1 - 3, oraz
 - 2) określenie wysokości tymczasowych cel antydumpingowych a także sposobu, warunków i zakresu ich stosowania.
4. Tymczasowe cło antydumpingowe ustanawia się w wysokości niezbędnej do usunięcia szkody. Nie może ono przekraczać wstępnie określonego w decyzji marginesu dumpingu. W przypadku ustanowienia tymczasowego cła antydumpingowego, warunkiem objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu

towaru objętego tym cłem jest złożenie zabezpieczenia w wysokości ustalonej na poziomie równym wysokości kwoty należności z tytułu tymczasowego cła antydumpingowego oraz kwoty, o którą podwyższono podatki pośrednie w wyniku ustanowienia tymczasowego cła antydumpingowego. W zakresie postępowania dotyczącego zabezpieczeń stosuje się przepisy prawa celnego i podatkowego.

5. Tymczasowe cła antydumpingowe ustanawia się nie wcześniej niż po upływie 60 dni od daty wszczęcia postępowania antydumpingowego oraz nie później niż 9 miesięcy od tej daty.
6. Tymczasowe cła antydumpingowe ustanawia się na okres 6 miesięcy. Okres ten można przedłużyć o dalsze 3 miesiące lub można ustanowić cła od razu na okres 9 miesięcy w przypadku, gdy zagraniczni producenci lub eksporterzy reprezentujący znaczący udział handlu objętego postępowaniem antydumpingowym wystąpią z takim wnioskiem lub nie wyrażą sprzeciwu w odpowiedzi na powiadomienie, o którym mowa w ust. 7.
7. Minister właściwy do spraw gospodarki, przed wydaniem decyzji w sprawie ustanowienia i przedłużenia tymczasowego cła antydumpingowego, zawiadamia zagranicznych producentów lub eksporterów o których mowa w ust. 6, o tym zamiarze i umożliwi im przedstawienie swojego stanowiska.

Rozdział 3

Zobowiązania cenowe

Art. 39.

1. W toku postępowania antydumpingowego, po dokonaniu wstępnych ustaleń, o których mowa w art.31 ust. 1, lecz nie później niż na 2 miesiące przed upływem

wyznaczonego terminu dla dokonania ustaleń ostatecznych, zagraniczny eksporter może wystąpić do ministra właściwego do spraw gospodarki z inicjatywą złożenia zobowiązania do zmiany cen lub do zaprzestania przywozu po cenach dumpingowych na polski obszar celny.

2. W przypadku, gdy w kraju eksportu sektor państwowy posiada dominujący udział w handlu, albo w ustalaniu ceny towaru, którego postępowanie antydumpingowe dotyczy, właściwe organy kraju eksportu mogą złożyć zobowiązanie cenowe w imieniu wszystkich zagranicznych eksporterów. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 40 ust. 1.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki może zaproponować zagranicznemu eksporterowi przyjęcie zobowiązania, o którym mowa w ust. 1, a zagraniczny eksporter może propozycję zaakceptować lub odrzucić.
4. W zobowiązaniach cenowych wzrost ceny powinien być ustalony w wysokości wystarczającej do wyeliminowania dumpingu bądź zapobieżenia szkodzie, ale nie wyższej niż ustalony margines dumpingu.

Art. 40.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki może wyrazić, w drodze postanowienia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodę na przyjęcie zobowiązania cenowego stronie i zakończyć postępowanie z zastrzeżeniem art. 41 ust. 1 i 2.
2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera ustalenia towarzyszące zobowiązaniu cenowemu, jak również wszelkie inne ustalenia faktyczne lub prawne uzasadniające to postanowienie.
3. Na stronie, która zaciągnęła zobowiązanie cenowe, spoczywa obowiązek przekazywania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminach

określonych w postanowieniu, o którym mowa w ust. 2, wszelkich informacji niezbędnych do oceny wywiązywania się przez tę stronę z przyjętego zobowiązania. Niedopełnienie tego obowiązku stanowi naruszenie zobowiązania cenowego.

Art. 41.

1. W przypadku przyjęcia zobowiązania cenowego, zakończenie postępowania antydumpingowego następuje po dokonaniu ostatecznych ustaleń w sprawie przywozu na polski obszar celny po cenach dumpingowych i wyrządzenia szkody.
2. Pomimo przyjęcia zobowiązania cenowego, na wniosek strony objętej zobowiązaniem lub z urzędu, minister właściwy do spraw gospodarki kontynuuje postępowanie w celu ostatecznego ustalenia czy miał miejsce przywóz towaru po cenach dumpingowych oraz czy wyrządzona została przez taki przywóz szkoda.
3. Ustalenia ostateczne zostaną dokonane nie później niż w ciągu 6 miesięcy od daty wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 2.

Art. 42.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze postanowienia, odmówić przyjęcia zobowiązania cenowego zgłoszonego przez zagranicznego eksportera lub właściwe organy kraju eksportu, o którym mowa w art. 39 ust. 2.
2. Zagranicznego eksportera lub właściwe organy kraju eksportu, których inicjatywa zobowiązania cenowego nie została przyjęta, powiadamia się na piśmie o powodach odmowy oraz o możliwości wyrażenia opinii w tej sprawie.

Art. 43.

Zobowiązanie cenowe wygasa, jeżeli ostatecznie stwierdzono, że towar nie był przywożony po cenach dumpingowych na polski obszar celny, lub że przywóz taki nie wyrządza szkody, chyba że okoliczności te były w znacznym stopniu następstwem stosowania zobowiązania cenowego; w takim przypadku minister właściwy do spraw gospodarki zawiadamia zagranicznego eksportera o potrzebie dalszego stosowania zobowiązania cenowego.

Art. 44.

W razie niewywiązania się przez stronę lub strony z przyjętych zobowiązań cenowych, minister właściwy do spraw gospodarki, opierając się na dostępnych informacjach, może nałożyć cła tymczasowe na towar objęty zobowiązaniami. W takim przypadku cła ostateczne można nałożyć na towary, które sprowadzono na polski obszar celny nie wcześniej niż na 90 dni przed nałożeniem ceł tymczasowych, z zastrzeżeniem, że termin powyższy nie może obejmować towarów sprowadzonych na ten obszar przed dokonaniem naruszenia przez stronę zobowiązania cenowego.

Rozdział 4

Zakończenie postępowania antydumpingowego

Art. 45.

Minister właściwy do spraw gospodarki kończy postępowanie antydumpingowe w terminie 12 miesięcy, a w wyjątkowych przypadkach w terminie nie dłuższym niż 18 miesięcy od daty jego wszczęcia, w drodze decyzji o ustanowieniu ostatecznego cła antydumpingowego, lub postanowienia o przyjęciu zobowiązania cenowego, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 41 ust. 2, lub postanowienia o umorzeniu postępowania.

Art. 46.

1. W przypadku, gdy na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego stwierdzono, że ma miejsce przywóz na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych i że ten przywóz wyrządza szkodę, a przy tym ustalono, że ustanowienie cła antydumpingowego nie naruszy interesu publicznego, minister właściwy do spraw gospodarki, po uprzednim zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ustanowi, w drodze decyzji, ostateczne cło antydumpingowe.
2. Ocena interesu publicznego, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności interes przemysłu krajowego, na rzecz którego toczy się postępowanie, interes użytkowników oraz konsumentów towaru objętego postępowaniem, jak również skutki nałożenia ceł w sferze konkurencji.
3. W uzasadnieniu decyzji, o której mowa w ust. 1, należy uwzględnić okoliczności, które zostały zawarte w ustaleniach ostatecznych.

Art. 47.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zakończy, w drodze postanowienia, postępowanie antydumpingowe przez jego umorzenie:
 - 1) w stosunku do kraju, z którego przywóz na polski obszar celny uznano, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego za nieznacznym,
 - 2) w przypadkach określonych w art.24 ust.8,
 - 3) w przypadku, gdy na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie można stwierdzić, że ma miejsce przywóz na polski obszar celny towaru objętego postępowaniem antydumpingowym po cenach dumpingowych, który wyrządza szkodę przemysłowi krajowemu,
 - 4) margines dumpingu w odniesieniu do ceny eksportowej jest mniejszy niż 2 %,

- 5) jeżeli wymaga tego interes publiczny.
2. W wypadku umorzenia postępowania antydumpingowego, zabezpieczenie, o którym mowa art.38 ust.4, organ celny zwraca na pisemny wniosek osoby zainteresowanej.
3. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia nie płaci się odsetek.

Art. 48.

Cła antydumpingowe ustanawia się w wysokości niezbędnej do usunięcia szkody, ale nie przekraczającej marginesu dumpingu.

Art. 49.

1. Cło antydumpingowe powinno być ustanowione, z zastrzeżeniem ust. 2, indywidualnie dla każdego znanego producenta lub eksportera towaru przywożonego na polski obszar celny po cenach dumpingowych.
2. W przypadku stosowania kontroli wyrywkowej, ostateczne cło antydumpingowe nałożone na towary sprzedawane lub produkowane przez zagranicznych eksporterów lub producentów nie objętych kontrolą wyrywkową nie może przekraczać średniego ważonego marginesu dumpingu ustalonego dla zagranicznych eksporterów lub producentów objętych kontrolą wyrywkową. Dla ustalenia średniego ważonego marginesu dumpingu pomija się marginesy mniejsze niż 2% w stosunku do ceny eksportowej oraz marginesy ustalone z zastosowaniem art. 29 ust. 2.
3. W przypadku, gdy dany towar jest przywożony na polski obszar celny z wielu źródeł, ostateczne cła antydumpingowe nakłada się w każdym przypadku, w sposób niedyskryminacyjny, w przywozie ze wszystkich tych źródeł, wobec

których stwierdzono stosowanie dumpingu i wyrządzenie szkody, z wyjątkiem przywozu objętego zobowiązaniami cenowymi.

Art. 50.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki w decyzji ustanawiającej ostateczne cła antydumpingowe określa w szczególności:
 - 1) nazwę towaru i kod bądź pozycję taryfy celnej,
 - 2) zagranicznych producentów lub eksporterów oraz kraje eksportu, których ostateczne cła antydumpingowe dotyczą,
 - 3) wysokość ostatecznych ceł antydumpingowych a także sposób, warunki i zakres ich stosowania,
 - 4) marginesy dumpingu dla poszczególnych zagranicznych producentów lub eksporterów i krajów eksportu oraz wysokość ustanowionych ostatecznych ceł antydumpingowych w stosunku do poszczególnych lub wszystkich eksporterów z danego kraju, zależnie od okoliczności.
 - 5) zagranicznych eksporterów bądź kraje eksportu, które złożyły zobowiązania cenowe.
2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się niezwłocznie zagranicznym producentom lub eksporterom oraz właściwym organom kraju lub krajów eksportu oraz Prezesowi Głównego Urzędu Ceł, a także Komitetowi Środków Antydumpingowych Światowej Organizacji Handlu (WTO).

Art. 51.

1. W przypadku okresowej zmiany warunków rynkowych, które były podstawą ustanowienia ostatecznych ceł antydumpingowych, minister właściwy do spraw gospodarki może, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wydać decyzję o zawieszeniu stosowania tych ceł na okres 9 miesięcy. Zawieszenie może zostać przedłużone na dalsze 3 miesiące.
2. Decyzja o zawieszeniu stosowania ceł antydumpingowych może zostać uchylona, jeżeli ustala przyczyna zawieszenia.

Art. 52.

Wymiaru i poboru ceł antydumpingowych dokonuje organ celny.

Art. 53.

Tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe ustanawia się na towary obejmowane procedurą dopuszczenia do obrotu na polski obszar celny od daty określonej w decyzji je nakładającej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Art. 54.

1. Jeżeli ustanowione zostały tymczasowe cła antydumpingowe i ostatecznie stwierdzono dumping oraz szkodę, właściwy minister do spraw gospodarki może ustanowić cła ostateczne z terminem obowiązywania od dnia ustanowienia cła tymczasowego.
2. Szkada w rozumieniu ust. 1 nie obejmuje groźby wyrządzenia istotnej szkody, ani też istotnego opóźnienia powstania określonego przemysłu krajowego.
3. W wypadku, gdy zostanie ustanowione ostateczne cło antydumpingowe, organ celny wzywa dłużnika do uiszczenia kwoty należności wynikającej z tego cła. W

wypadku, gdy ostateczne cło antydumpingowe jest wyższe od tymczasowego cła antydumpingowego, kwoty różnicy nie pobiera się. Jeżeli ostateczne cło antydumpingowe jest niższe od tymczasowego cła antydumpingowego, organ celny pobiera należność w wysokości ostatecznego cła antydumpingowego.

4. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia organ celny nie płaci odsetek.

Art. 55.

1. Organ celny zwraca zabezpieczenie złożone zgodnie z art. 38 ust.4:
 - 1). po uiszczeniu kwoty należności wynikającej z cła antydumpingowego, albo
 - 2). jeżeli ostateczne ustalenia nie stwierdzają istnienia dumpingu lub wyrządzenia istotnej szkody.

Art. 56.

1. Ostateczne cło antydumpingowe może być ustanowione z mocą wsteczną na te towary, które zostały dopuszczone do obrotu nie wcześniej niż 90 dni przed datą ustanowienia tymczasowego cła antydumpingowego, pod warunkiem że stronom umożliwiono wypowiedzenie się w tej sprawie oraz że zachodzą łącznie następujące okoliczności:
 - 1) przywóz odnośnych towarów podlegał ewidencjonowaniu, o którym mowa w art. 37 ust. 2,
 - 2) wobec tych towarów stwierdzono już w przeszłości przywóz po cenach dumpingowych przez dłuższy czas lub krajowy importer był świadomy bądź powinien być świadomy rozmiaru stosowanego dumpingu i wyrządzonej przez niego szkody,
 - 3) przywóz towarów po cenach dumpingowych, który wyrządził szkodę w okresie objętym postępowaniem antydumpingowym, nadal znacznie wzrasta w takich rozmiarach i w takim czasie, że ostateczne cła antydumpingowe mogą okazać się niewystarczające czyniąc wyrządzoną szkodę trudną do naprawienia.

2. Ustanowienie ostatecznego cła antydumpingowego, o którym mowa w ust. 1, nie narusza art. 53.
3. Ostateczne cła antydumpingowe nie mogą być ustanowione z mocą wsteczną na towary przywiezione na polski obszar celny przed datą naruszenia lub odstąpienia od zobowiązania cenowego.

Dział IV

Postępowanie w sprawie obejścia cel antydumpingowych

Art. 57.

1. W przypadku wystąpienia okoliczności wskazujących na przywóz na polski obszar celny towarów podobnych lub ich części w celu obejścia ustanowionych cel antydumpingowych minister właściwy do spraw gospodarki może wszcząć postępowanie antydumpingowe.
2. Do postępowania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 24-37 oraz 47-56, przy czym powinno być ono zakończone w terminie 9 miesięcy od daty jego rozpoczęcia.

Art. 58.

1. Obejście, o którym mowa w art. 56, oznacza zmianę struktury przywozu nie mającą uzasadnionych podstaw ekonomicznych, w celu uniknięcia następstw cel antydumpingowych, w wyniku której nastąpiło:
 - 1) osłabienie skutków nałożonego cła antydumpingowego, polegające na obniżeniu cen towarów krajowych,
 - 2) rekompensowanie w jakikolwiek inny sposób przez zagranicznego eksportera nakładanych cel antydumpingowych.

2. Działalność montażową prowadzoną w Polsce lub w kraju trzecim uznaje się za mającą na celu obejście ustanowionych cel antydumpingowych w przypadku, gdy:
- 1) rozpoczęła albo zwiększyła się ona po lub bezpośrednio przed wszczęciem postępowania antydumpingowego, a części używane do montażu są przywożone z kraju, z którego przywożone towary są objęte cłami antydumpingowymi,
 - 2) wartość części używanych do montażu, pochodzących z kraju, o którym mowa w pkt 1, stanowi nie mniej niż 60% łącznej wartości części zmontowanego towaru, przy czym w żadnym przypadku za obchodzenie cel antydumpingowych nie zostanie uznana sytuacja, w której wartość dodana do przywiezionych części w trakcie montażu lub wykończenia przekracza 25% kosztów produkcji,
 - 3) skutki cła antydumpingowego są osłabione i nie eliminują szkody dla przemysłu krajowego w aspekcie cen albo ilości zmontowanych towarów podobnych oraz istnieją dowody na istnienie dumpingu w stosunku do wartości normalnej uprzednio ustalonej dla tego towaru.

Art. 59.

Minister właściwy do spraw gospodarki, może wprowadzić w drodze postanowienia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, obowiązek prowadzenia przez organy celny wyodrębnionej ewidencji towarów przywożonych na polski obszar celny objętych postępowaniem antydumpingowym, o którym mowa w art. 57 ust.1. na zasadach i w trybie określonych w art. 37 ust. 2 - 4, z uwzględnieniem:

- 1) celu ewidencjonowania,
- 2) daty, od której rozpoczyna się ewidencjonowanie dostaw,
- 3) towarów objętych ewidencjonowaniem dostaw,
- 4) kwoty cła antydumpingowego lub innych zabezpieczeń,
- 5) kraju pochodzenia i kraju wysyłki,

6) producenta lub eksportera zagranicznego.

Postanowienie o wprowadzeniu obowiązku ewidencji ogłasza się w Dzienniku Urzędowym Monitor Polski.

Art. 60.

W przypadku stwierdzenia w wyniku postępowania, że objęty nim przywóz towarów ma na celu obejście ustanowionych ceł antydumpingowych, minister właściwy do spraw gospodarki nakłada ostateczne cło antydumpingowe na objęte postępowaniem towary podobne lub ich części od daty wprowadzenia obowiązku ewidencjonowania przywozu tych towarów na polski obszar celny.

Dział V

Postępowanie przeglądowe, weryfikacyjne i rewizyjne. Zasady zwrotu ceł antydumpingowych oraz podatków

Art. 61.

1. Cła antydumpingowe stosuje się tak długo i w takim zakresie, jak to będzie niezbędne dla przeciwdziałania dumpingowi wyrządzającemu szkodę.
2. Ostateczne cła antydumpingowe przestają być stosowane najpóźniej z upływem 5 lat od daty ich ustanowienia lub daty zakończenia postępowania przeglądowego w sprawie dumpingu i szkody, o ile podczas tego postępowania przeglądowego wszczętego przed tą datą nie stwierdzono, że zaprzestanie stosowania ustanowionych ceł antydumpingowych doprowadzi do utrzymania bądź powrotu dumpingu wyrządzającego szkodę.

Art. 62.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki może wszcząć, w drodze postanowienia, postępowanie antydumpingowe przeglądowe:
 - 1) na wniosek złożony w imieniu przemysłu krajowego,
 - 2) z urzędu, nie później niż na 2 miesiące przed końcem pięcioletniego okresu, o którym mowa w art. 61 ust. 2.
2. Producenci krajowi mają prawo wystąpić, nie później niż na 3 miesiące przed końcem pięcioletniego okresu, o którym mowa w ust. 2, z wnioskiem o poddanie przeglądowi dotychczasowych rezultatów stosowania ustanowionych cel antydumpingowych w celu ustalenia, czy zaprzestanie ich stosowania jest zasadne. W tym celu wszczyna się postępowanie antydumpingowe przeglądowe.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinien w szczególności powoływać dowody utrzymywania się dumpingu i szkody bądź dowody, że usunięcie szkody częściowo lub w całości stało się możliwe dzięki ustanowionym cłom antydumpingowym, bądź dowody świadczące o tym, że pozycja zagranicznego eksportera lub warunki rynkowe wskazują na prawdopodobieństwo dalszego występowania dumpingu i szkody.
4. W toku postępowania zagranicznym producentom lub eksporterom, krajowym importerom oraz przedstawicielstwom kraju eksportu i przedstawicielom przemysłu krajowego zapewnia się możliwość odparcia zarzutów oraz ustosunkowania się do wniosku, zaś ustalenia końcowe formułuje się z uwzględnieniem wszystkich istotnych i odpowiednio stwierdzonych dowodów.
5. Nałożone cła antydumpingowe stosuje się do czasu zakończenia postępowania przeglądowego.

Art. 63.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki może z urzędu, w każdym czasie, a z upływem co najmniej jednego roku od daty ustanowienia ostatecznych cel antydumpingowych na uzasadniony i udokumentowany wniosek zainteresowanego zagranicznego producenta bądź zagranicznego eksportera lub na wniosek krajowego importera lub krajowych producentów, dokonać weryfikacji celowości ich stosowania. Weryfikacji takiej dokonuje się nie częściej niż raz na 12 miesięcy.
2. Podczas weryfikacji, o której mowa w ust. 1, należy ustalić w szczególności, czy okoliczności związane z dumpingiem lub szkodą uległy istotnej zmianie, oraz czy stosowane dotychczas cła antydumpingowe przynoszą zamierzone efekty w usuwaniu szkody poprzednio ustalonej. W tym celu uwzględnia się wszystkie istotne i udokumentowane informacje oraz dane przedstawione w toku postępowania.

Art. 64.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki może wydać postanowienie o wszczęciu postępowania rewizyjnego w celu ustalenia indywidualnych marginesów dumpingu dla nowych zagranicznych eksporterów z kraju eksportu towaru objętego pierwotnym postępowaniem antydumpingowym, jeżeli eksporterzy ci nie byli dostawcami odnośnego towaru w badanym okresie, pod warunkiem wykazania, że:
 - 1) nie są oni powiązani z zagranicznymi eksporterami ani producentami kraju eksportu, których towar jest objęty ustanowionymi środkami antydumpingowymi,
 - 2) nowy zagraniczny producent lub eksporter dokonał przywozu na polski obszar celny po zakończeniu pierwotnego postępowania lub wykaże, że zaciągnął

wiążące i wymagalne zobowiązania kontraktowe dotyczące przywozu znacznej ilości towaru na polski obszar celny.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wszczyna postępowanie rewizyjne, o którym mowa w ust. 1, po umożliwieniu producentom krajowym wyrażenia opinii w sprawie wniosku.
3. W postanowieniu o wszczęciu postępowania rewizyjnego minister właściwy do spraw gospodarki uchyla wobec nowych zagranicznych producentów lub eksporterów, o których mowa w ust. 1, cła antydumpingowe ustanowione w wyniku pierwotnego postępowania antydumpingowego wszczętego wobec przywozu na polski obszar celny danego towaru z krajów tych zagranicznych eksporterów.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może wprowadzić w drodze postanowienia obowiązek prowadzenia przez organy celne wyodrębnionej ewidencji przywozu towarów objętych postępowaniem antydumpingowym, dla nowych zagranicznych producentów lub eksporterów, o których mowa w ust. 1, na zasadach i w trybie określonych w art. 37.
5. Cła antydumpingowe ustanowione w wyniku postępowania rewizyjnego mogą być nałożone z mocą wsteczną, po ostatecznym ustaleniu dumpingu i szkody w wyniku postępowania określonego w ust.1, poczynając od daty obowiązywania postanowienia o wszczęciu postępowania określonego w ust. 1.
6. Przepisów ust. 1-5 nie stosuje się w przypadku, gdy cła antydumpingowe ustanowiono w postępowaniu pierwotnym na podstawie wyników przeprowadzonej kontroli wyrywkowej o której mowa w art .30 ust.2-4.

Art. 65.

W przypadku, gdy w wyniku postępowań, o których mowa w art. 61 – 63, cła antydumpingowe będą stosowane tylko wobec niektórych zagranicznych producentów lub eksporterów z danego kraju, a zostaną uchylone wobec innych zagranicznych producentów lub eksporterów z danego kraju, ci ostatni producenci i eksporterzy pozostają nadal stronami, które mogą być w każdym czasie poddane ponownemu postępowaniu określonemu we wskazanych wcześniej przepisach.

Art. 66.

Do zobowiązań cenowych zawartych w wyniku postępowania, o którym mowa w art. 64 ust 1, stosuje się odpowiednio artykuły 39-44.

Art. 67.

1. Postępowania, o których mowa w art. 61 i 62, będą zakończone w terminie 12 miesięcy, a w wyjątkowych wypadkach - w terminie 18 miesięcy od daty ich wszczęcia.
2. Postępowanie rewizyjne, o którym mowa w art. 64, powinno być wszczęte bez nieuzasadnionej zwłoki i zakończone możliwie szybko, nie później niż w ciągu 12 miesięcy.
3. Do postępowań, o których mowa w art. 61-64, stosuje się odpowiednio przepisy art. 24-37 i art. 45-51.

Art. 68.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki może wszcząć z urzędu postępowanie w celu zmiany lub uchylecia decyzji ustanawiającej środki antydumpingowe po uprzednim przeprowadzeniu konsultacji z zagranicznymi eksporterami i krajowymi importerami towaru oraz po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w przypadku, gdy

przemysł krajowy przedstawi wystarczające dane i informacje świadczące o tym, że zastosowane środki antydumpingowe nie doprowadziły do oczekiwanych zmian cen krajowych.

2. Do postępowania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 24-31 i art. 45-51 z zastrzeżeniem, że będzie ono wznowione bez nieuzasadnionej zwłoki i zakończone w terminie 6 miesięcy od daty jego wznowienia.

Art. 69.

1. Uiszczony cło antydumpingowe i podatki są zwracane krajowemu importerowi w całości lub w części na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki, stwierdzającego zasadność zwrotu cła antydumpingowego.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, na pisemny wniosek krajowego importera zawierający dokładne informacje na temat żądanej kwoty zwrotu cła antydumpingowego, złożony wraz z pełną dokumentacją dotyczącą obliczenia i uiszczenia tej kwoty. Wniosek powinien ponadto wykazać zasadność zwrotu cła antydumpingowego, a w szczególności to, że margines dumpingu w chwili poboru cła antydumpingowego nie istniał lub był mniejszy niż stawka cła antydumpingowego.
3. Pisemny wniosek krajowego importera, o którym mowa w ust. 2, powinien zostać złożony przed upływem 6 miesięcy licząc od dnia powiadomienia osoby zobowiązanej do zapłacenia ostatecznego cła antydumpingowego.
4. Decyzja o zasadności zwrotu cła antydumpingowego i podatków powinna w szczególności określać dane dotyczące zgłoszeń celnych towarów, w odniesieniu do których cło antydumpingowe ma być zwrócone, oraz wysokość kwot podlegających zwrotowi. Decyzja powinna zostać wydana w terminie 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2. W szczególności

uzasadnionych przypadkach termin ten może zostać przedłużony do 18 miesięcy.

5. Na pisemny wniosek krajowego importera, złożony wraz z decyzją ministra właściwego do spraw gospodarki o zasadności zwrotu cła antydumpingowego, oryginałem dowodu uiszczenia cła antydumpingowego i dokumentami, których przedstawienie było niezbędne do nadania towarowi przeznaczenia celnego, organ celny, który pobrał cło antydumpingowe, wydaje decyzje o zwrocie cła antydumpingowego i podatków w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez krajowego importera.
6. Kwota cła antydumpingowego i podatków podlegających zwrotowi zaliczana jest z urzędu na zaległe lub bieżące zadłużenie z tytułu innych należności odpowiednio celnych i podatkowych.
7. W razie braku zadłużenia, o którym mowa w ust. 6, cło antydumpingowe i podatki podlegają zwrotowi w terminie 30 dni, licząc od dnia wydania decyzji orzekającej ich zwrot.
8. Od zwracanego cła antydumpingowego i podatku nie płaci się odsetek.

Art. 70.

We wszystkich badaniach dotyczących przeglądów, weryfikacji, rewizji i zwrotów stosuje się metodę wykorzystaną w trakcie postępowania, które doprowadziło do nałożenia opłat.

Art. 71.

1. Decyzje ministra właściwego do spraw gospodarki wydane w postępowaniu antydumpingowym oraz postanowienia tego organu: o pozostawieniu wniosku o wszczęcie postępowania antydumpingowego bez rozpoznania, o umorzeniu postępowania antydumpingowego, o odmowie wszczęcia postępowania antydumpingowego, o zawieszeniu stosowania ceł antydumpingowych,

podlegają zaskarżeniu przez stronę do Naczelnego Sądu Administracyjnego w przypadku ich niezgodności z prawem, w terminie 30 dni od daty doręczenia.

2. Wniesienie i rozpoznanie skargi następuje w trybie określonym ustawą z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368, z 1995 r. Nr 104, poz. 515, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 106, poz. 679, Nr 114, poz. 739 i Nr 144, poz. 971, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126 oraz z 1999 r. Nr 75, poz. 853), z wyłączeniem przepisów art. 34.
3. Wniesienie skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego nie wstrzymuje wykonania zaskarżonego aktu, chyba że sąd tak postanowi.

Dział VI

Przepisy końcowe

Art. 72.

Postępowania wszczęte i nie zakończone ostatecznym postanowieniem lub decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpatrzeniu według dotychczasowych przepisów.

Art. 73.

Traci moc ustawa z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 157, poz. 1028).

Art. 74.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Konieczność uchwalenia nowej ustawy

1. Obowiązująca dotychczas ustawa z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz.U. Nr 157, poz. 1028) nie odpowiada w pełni standardom, jakie określone zostały w Porozumieniu WTO dotyczącym stosowania Art. VI GATT (cyt. dalej jako Porozumienie WTO). W aktualnie obowiązującej ustawie można znaleźć szereg niezgodności z ww. Porozumieniem, w związku z tym istnieje konieczność przerehabrowania lub zmiany treści niektórych przepisów ustawy, aby zapewnić wyżej wzmiankowaną zgodność. Ustawa również nie odpowiada standardom, jakie w państwie prawnym powinien spełniać tego rodzaju akt ustawodawczy. Jaskrawym tego przykładem jest np. przyjęcie rozwiązania polegającego na ustanawianiu środków antydumpingowych drogą decyzji. Istotą decyzji w rozumieniu Kpa jest fakt jednoznacznego jej kierowania do ściśle określonego adresata podczas gdy tymczasowe i ostateczne środki antydumpingowe nie zawsze spełniają ten warunek.
2. Tryb postępowania antydumpingowego, według obowiązującej ustawy, jest trybem pełnym sprzeczności i niejasności, nie sprzyjającym realizacji zasady szybkości i prostoty postępowania określonych w art. 12 Kodeksu postępowania administracyjnego. Ustawa przewiduje na przykład wzywianie do usunięcia braków wniosku o wszczęcie postępowania, nie określając precyzyjnie terminu, w jakim ma to nastąpić, formułując jedynie, iż ma to być termin nie krótszy niż 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia – art. 20 ust. 5. Zupełnie niejasna jest istota zawieszenia ceł antydumpingowych.

Zgodnie z przepisem art. 38 ust. 2 ustawy, zawieszona cła antydumpingowe mogą zostać wprowadzone w drodze decyzji ponownie, jeżeli ustała przyczyna zawieszenia. Pojawia się wątpliwość, czy przepis ten dotyczy wyłącznie sytuacji zmiany warunków rynkowych, następujących w okresie zawieszenia postępowania, czy też każdego przypadku zawieszenia stosowania ceł antydumpingowych, które mogą być przywrócone w drodze decyzji po upływie terminu, na jaki zastosowanie ceł zostało zawieszona? Przepis art. 38 ust.1 nie przewiduje bowiem żadnego trybu postępowania w przypadku, gdy po upływie zawieszenia, które może nastąpić wyłącznie na okres do 9 miesięcy i być przedłużone na okres nie przekraczający 12 miesięcy, okaże się że stosowanie ceł jest zbędne. Podobnych niejasności na tle obecnie obowiązującego modelu postępowania antydumpingowego jest w ustawie wiele.

3. Niemożliwe jest stosowanie wprost do postępowania antydumpingowego, w kwestiach nie uregulowanych w ustawie, przepisów Kpa. Z uwagi na odmienności postępowania antydumpingowego od postępowania administracyjnego ogólnego uregulowanego w Kpa, stosowanie tych przepisów Kodeksu wprost w praktyce w wielu przypadkach jest niemożliwe.

Całkowicie bezprzedmiotowe jest stosowanie do postępowania antydumpingowego, w kwestiach nie uregulowanych w ustawie, przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Wynika to z faktu, iż przepisy ustawy z 11 grudnia 1997 r. nie regulują w ogóle kwestii związanych z przymusowym wykonaniem decyzji i postanowień. Jest więc rzeczą oczywistą, iż do przymusowego wykonania obowiązków wynikających z decyzji i postanowień Ministra Gospodarki muszą mieć zastosowanie przepisy ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w

administracji, ale nie w kwestiach nie uregulowanych w ustawie, skoro ustawa zagadnień tych nie reguluje nawet w formie szczątkowej. Ponadto stosownie do przepisu art. 2 pkt 8 ustawy środki antydumpingowe stanowią należności celne przywozowe w rozumieniu przepisów prawa celnego. Jest więc oczywiste, że podlegają one przymusowemu ściągnięciu w trybie egzekucji administracyjnej.

Skala zakładanych zmian uzasadnia konieczność opracowania projektu nowej ustawy.

II. Uzasadnienie rozwiązań przyjętych w projekcie nowelizacji ustawy.

1. W przepisie art. 1 ust. 3 proponuje się odpowiednie stosowanie, w sprawach nie uregulowanych w ustawie, w postępowaniu antydumpingowym przepisów Kpa. Odpowiednie stosowanie oznacza, iż niektóre przepisy stosuje się wprost (np. dotyczące: wyłączenia pracownika, obliczania terminów, protokołów i adnotacji itp.), inne z pewnymi modyfikacjami (np. dotyczące zasad ogólnych, strony i jej pełnomocnika, doręczeń, wezwań, udostępniania akt, wznowienia postępowania), a jeszcze innych nie stosuje się wcale (np. dotyczących odwołań i zażaleń). Klauzula odpowiedniego stosowania daje organowi prowadzącemu postępowanie możliwość pewnej elastyczności w zakresie prowadzenia postępowania, a jednocześnie umożliwia wypełnienie pewnych nieuniknionych luk, które nieuchronnie muszą zaistnieć w przepisach proceduralnych. Wyeliminowanie luk, czy wątpliwości może zaistnieć i to nie do końca, tylko w przypadku zastosowania rozwiązania takiego, jakie przyjęto w ordynacji podatkowej – recypowano około 90 % przepisów Kpa, a w pozostałej części przyjęto rozwiązania albo modyfikujące nieco przepisy Kodeksu, albo zupełnie nowe, nie występujące w Kpa.

Aby nie osłabiać ochrony praw stron uczestniczących w postępowaniu antydumpingowym, przyjęto możliwość wniesienia zastrzeżeń na postanowienie ujawniające wyniki postępowania wyjaśniającego. Wyniki postępowania wyjaśniającego wywierają przecież decydujący wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Wyposażono też w takie samo uprawnienie stronę, która przedstawiła informacje wzbudzające wątpliwości ministra właściwego do spraw gospodarki, w wyniku czego w drodze postanowienia nie uznał ich za dowód w postępowaniu antydumpingowym. A więc ten środek prawny daje stronie pełną możliwość obrony swych interesów prawnych w postępowaniu antydumpingowym. Oprócz możliwości wnoszenia zastrzeżeń przewidziano sądową kontrolę orzeczeń i niektórych postanowień wydawanych w postępowaniu antydumpingowym przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Treść art. 2 zawierającą słowniczek wyrazów używanych w ustawie zmieniono w następujący sposób: w pkt 2 wprowadzono nowy termin „krajowy towar podobny”, w pkt 3 zamieniono wyraz „rzeczywistą” przez wyraz „istotną”, w pkt 4 wprowadzono możliwość interpretowania terminu „przemysł krajowy” w sposób odmienny od proponowanego w pkt 3 art. 2 aktualnie obowiązującej ustawy (zgodnie z Porozumieniem WTO), w pkt 5 (aktualnie obowiązujący art. 2 pkt 4, lit. c)) zamieniono zwrot „istnieją przypuszczenia” na zwrot „istnieje uzasadnione przekonanie lub podejrzenie” oraz w pkt 10 lit. d) (odpowiadającym pkt 9, art. 2) rozszerzono nową definicję stron, zgodną z porozumieniem WTO. Ponadto, w celu zachowania zgodności z WTO projekt zmienia definicję pojęcia kraju eksportu w pkt 11 art. 2, która to definicja występowała w art. 4 ust. 2 ustawy aktualnie obowiązującej oraz dotychczasową definicję nieznacznego przywozu zamieszczoną dotychczas w art.21 ust1 pkt1. Definicja

zamieszczona w projekcie odpowiada ściśle definicji WTO zamieszczonej w art.4 pkt13. Wydaje się, iż z uwagi na charakter definicyjny tego ostatniego artykułu, ich treść powinna znaleźć się w słowniczku.

3. W art. 6 projektu w ust. 1 dodano zwrot „gdy jest on przeznaczony do konsumpcji w kraju eksportu”. Uzupełnienie to podyktowane było potrzebą zharmonizowania tego przepisu z odpowiednim przepisem Porozumienia WTO.

W art. 6 dokonano przeredagowania aktualnie obowiązującego ust. 2 w celu uzyskania zgodności z porozumieniem WTO kwalifikacji normatywnej ustalania wartości normalnej w sytuacji, gdy w kraju eksportu nie produkuje się towaru podobnego lub nie można ustalić dla niego porównywalnej ceny.

4. W art. 7 ust. 2 projektu dokonano uzupełnienia dotychczas obowiązującego art. 4 ust. 5 o zwrot „sprzedaż do kraju trzeciego”, w celu zharmonizowania tego przepisu z Porozumieniem WTO.
5. W art. 8 ust. 1 i 2 dokonano zmian terminologicznych, które wydają się być bardziej naturalne w języku polskim. Tak więc zamiast zwrotu „w racjonalnym okresie” użyto zwrotu „w rozsądnym okresie”.
6. W art. 9 dokonano uregulowania kwestii związanych z kalkulacją kosztów. W artykule tym poszczególne ustępy regulują kwestie, które ściśle wiążą się z obliczaniem kosztów i wyodrębniono je w celu ułatwienia interpretacji samej ustawy. W aktualnie obowiązującej ustawie kwestie te zostały uregulowane w Oddziale I dotyczącym wartości normalnej, w związku z tym problematyka kalkulacji kosztów została wtopiona w szerszą problematykę ustalania dumpingu oraz wartości normalnej.
7. W art. 10 wyodrębniono i uregulowano problematykę krajów o gospodarce nierynkowej w sposób bardziej przejrzysty niż w aktualnie obowiązującej

ustawie. Uwagi, jakie zamieszczono w pkt 6 odnoszą się również do tego punktu.

- 8 W dziale III w rozdziale 1: Wszczęcie postępowania antydumpingowego, w art. 24 dokonano dwóch istotnych zmian. W ust.1 pkt 2 dokonano przeformułowania drugiej przesłanki wszczęcia postępowania, usuwając zwrot „istnieją dowody” i zastępując go zwrotem „a posiadane przez niego dane i informacje wskazują na znaczne prawdopodobieństwo występowania dumpingu, szkody oraz związku przyczynowego między nimi”. Kolejną istotną zmianą wprowadzoną w tym artykule jest sformułowanie w sposób odmienny niż to czyni obowiązująca ustawa warunku zawartego w art. 20 ust. 5, a mianowicie zastąpiono zwrot „wezwanie go do usunięcia braków w terminie nie krótszym niż 30 dni” zwrotem „wezwanie go do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 30 dni od daty wezwania”.
9. W art. 25 projektu dokonano przeformułowania przesłanki drugiej zawartej obecnie w art. 21 ust.1 pkt 1 ustawy określającej przesłanki odmowy wszczęcia postępowania. W projekcie zastąpiono przesłankę w postaci „dowodów występowania przywozu, które nie są wystarczające”, przesłanką opartą na „danych oraz innych informacjach, które nie uprawdopodobniają w sposób wystarczający”. Zmiana ta ma na celu podkreślenie faktu, iż na etapie odmowy wszczęcia postępowania trudno jest mówić o dowodach.

Kolejną istotną zmianą, proponowaną w projekcie jest wprowadzenie dodatkowej przesłanki, nieobecnej w dotychczas obowiązującej ustawie, tj. interesu publicznego, jako warunku odmowy wszczęcia postępowania. Wprowadzenie tego rodzaju warunku jest analogiczne do konstrukcji, jaka obowiązuje w prawie unijnym, gdzie jej odpowiednikiem jest tzw. interes wspólnoty. W prawie unijnym Komisja może odmówić wszczęcia postępowania, jeżeli przemawia za tym interes wspólnoty.

10. W art. 26 poświęconym wszczęciu postępowania w ust. 2 dokonano doprecyzowania w stosunku do ustawy aktualnie obowiązującej treści postanowienia o wszczęciu postępowania. Szczególnie warte podkreślenia jest novum polegające na obowiązku określenia przez organ prowadzący postępowanie harmonogramu postępowania oraz wprowadzenie instytucji wstępnych oraz ostatecznych ustaleń faktycznych.

Instytucje te zostały doprecyzowane w art. 28.

W rozdziale 2 dotyczącym środków tymczasowych w art. 38 ust. 1 projektu zliberalizowano zasadę rządzącą nakładaniem środków tymczasowych. Liberalizacja ta polega na tym, iż projekt wprowadza możliwość nałożenia, a nie obligatoryjność nałożenia środka tymczasowego w przypadku znacznego uprawdopodobnienia, że miał miejsce przywóz po cenach dumpingowych. Taka konstrukcja tego artykułu koresponduje z wprowadzoną innowacją w projekcie dotyczącą konieczności uwzględniania interesu publicznego w przypadku odmowy wszczęcia postępowania. W tym przypadku mamy również do czynienia z pewną dyskrejonalnością samego aktu nałożenia środka tymczasowego ale dyskrejonalność ta znajduje uzasadnienie w specyfice stosunków handlowych, jakie łączą Polskę z krajami, z którymi Polska podpisała umowy o wolnym handlu. Niejednokrotnie konieczna jest daleko idąca elastyczność w stosowaniu środków tymczasowych, jak również we wszczynaniu samego postępowania i taką elastyczność uzyskuje się dzięki temu, iż formułuje się przepis dający możliwość zastosowania określonego środka, a nie stwarzający konieczność takiego zastosowania.

11. W rozdziale 3, w art. 39 i następnych, uregulowano instytucję zobowiązania cenowego. Instytucja ta została uregulowana w projekcie w sposób bardziej przejrzysty niż czyni to aktualnie obowiązująca ustawa. Propozycje te

obejmują dwa podstawowe rozwiązania, tj. po pierwsze wprowadza się jako zasadę ograniczoność podwyżki ceny objętej zobowiązaniem w tym sensie, iż reguluje się jej poziom minimalny jako taki, który wystarcza do naprawienia szkody. Taka regulacja jest zgodna z postanowieniami Porozumienia WTO w tym zakresie. Kolejną innowacją jest przyjęcie możliwości kontynuowania postępowania, pomimo przyjęcia zobowiązania cenowego, co przewiduje art. 34 projektu. Wydaje się, iż taka regulacja, całkowicie zgodna z Porozumieniem WTO, może przyczynić się do uelastycznienia postępowania i dochodzenia słusznych roszczeń przez strony czujące się pokrzywdzonymi wstępnymi ustaleniami organu prowadzącego postępowanie.

12. W rozdziale 4, w art. 46 projektu, dotyczącym zakończenia postępowania antydumpingowego wprowadzono dość istotną innowację polegającą na tym, iż wśród przesłanek uzasadniających ustanowienie ostatecznych ceł antydumpingowych wprowadza się kategorię interesu publicznego, zgodnie zresztą z wcześniejszymi propozycjami zawartymi w projekcie. W ust. 2 art. 46 precyzuje się kryteria, na których ocena interesu publicznego musi się opierać. Rozwiązanie to jest w pełni zgodne z rozwiązaniami modelowymi proponowanymi przez WTO;
13. W art. 40 i 50 wprowadzono dwie istotne zasady, a mianowicie, zasadę ustalania ostatecznego cła antydumpingowego w wysokości wystarczającej do usunięcia szkody oraz zasadę, iż cła antydumpingowe powinny być ustanawiane indywidualnie dla każdego znanego eksportera lub producenta, natomiast ustanawianie ceł antydumpingowych generalnie powinno być traktowane jako wyjątek od tej zasady. Takie uregulowania są w całkowitej zgodności z Porozumieniem WTO w tym zakresie i UE.

14. W art. 53 – 55 uregulowano kwestie związane z poborem ostatecznych ceł antydumpingowych. W artykułach tych dokonano pewnej innowacji polegającej na wprowadzeniu rozróżnienia pomiędzy dwiema sytuacjami: sytuacją 1 - w której przywóz towarów po cenach dumpingowych wyrządził szkodę lub istnieje zagrożenie wyrządzenia szkody, gdyż skutkiem stwierdzonego dumpingu, przy braku ceł tymczasowych, byłoby wyrządzenie szkody i w takiej sytuacji art. 56 ust. 1 pozwala na nałożenie ceł ostatecznych z mocą wsteczną za okres, w którym nałożone były cła tymczasowe; sytuacją 2 – w której istnieje tylko zagrożenie wyrządzenia szkody, ale szkoda jeszcze nie została wyrządzona i wówczas można nałożyć cło ostateczne od daty przyjęcia ustaleń w przedmiocie zagrożeń. W związku z tym, zabezpieczenie jakie zostało złożone w przypadku ustanowienia tymczasowego cła antydumpingowego powinno być zwrócone zgodnie z art. 55 projektu.
15. W działach od IV do VI ustawy zachowano dotychczas obowiązującą formę prawną decyzji w przypadkach nakładania ceł antydumpingowych.
16. Projekt ustawy jest zgodny w swych podstawowych regulacjach z prawem Unii Europejskiej. Istniejące rozbieżności, na które zwrócił uwagę Urząd Komitetu Integracji Europejskiej, będą stopniowo usuwane, tak aby do końca 2002 r. uzyskać pełną harmonizację z regulacjami unijnymi, choć należy podkreślić, iż w momencie akcesji Polski do Unii Europejskiej projektowana ustawa przestanie obowiązywać, gdyż kompetencje do ochrony polskiego rynku przed dumpingiem przeniesione zostaną do Komisji oraz Rady Europejskiej.
17. Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje dodatkowych kosztów dla budżetu państwa.

KOMITET INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
p.o. SEKRETARZA
Paweł Samecki
Podsekretarz Stanu

Sekr.Min. PS /1343 / 2000 /DHP- mbm

Warszawa, 14. 04. 2000r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektów ustaw:

- 1) o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych,
 - 2) o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny,
 - 3) o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych,
- z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez p.o. Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Pawła Sameckiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonymi projektami ustaw (pismo nr RM-10-24-36-00 Nowy tekst), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projektowana ustawa o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, która ma zastąpić obowiązującą dotychczas ustawę z 11 grudnia 1997r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, ma na celu dostosowanie polskiego prawa do prawa wspólnotowego oraz reguł Światowej Organizacji Handlu.
- II. Przedmiot projektowanej ustawy jest w prawie wspólnotowym regulowany w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 384/96 z 22 grudnia 1995r. w sprawie ochrony przed importem towarów po cenach dumpingowych z państw nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.Urz. WE nr L 56, 06/03/96), z późniejszymi zmianami dokonanymi Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 2331/96 z 2 grudnia 1996r. (Dz.Urz. WE nr L 317, 06/12/96) oraz Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 905/98 z 27 kwietnia 1998r. (Dz.Urz. WE nr L 128, 30/04/98).

65

W odniesieniu do towarów objętych postanowieniami Traktatu Ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, zastosowanie mają przepisy Decyzji Komisji Nr 2277/96/EWWiS z 28 listopada 1996r. w sprawie ochrony przed importem towarów po cenach dumpingowych z państw nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.Urz. WE nr L 308, 29/11/96).

Przedmiot projektowanej ustawy jak i prawo wspólnotowe oparte są na przepisach Porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie stosowania artykułu VI GATT (dalej zwanego Kodeksem Antydumpingowym WTO).

III. Art. 2 projektowanej ustawy zawiera podstawowe definicje pojęć, w tym definicje towaru podobnego, przemysłu krajowego, stron.

- 1) Definicja „towaru podobnego” jest zgodna z definicją zawartą w art. 1 § 4 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, zaś definicja „szkody” jest zgodna z definicją sformułowaną w art. 3 § 1 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.
- 2) Definicje : „przemysłu krajowego”, „producentów powiązanych”, „osoby kontrolującej drugą osobę”, „osoby niezależnej” są zgodne z definicjami zawartymi w art. 4 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.
- 3) W definicji „stron” w projektowanej ustawie (w wersji przedstawionej podczas konferencji uzgodnieniowej 16 marca 2000r.) znalazł się przepis wskazujący bezpośrednio na to, że stroną mogą być organizacje konsumenckie. Wprowadzenie tego przepisu jest znaczącym postępowaniem w dostosowywaniu projektowanej ustawy do prawa wspólnotowego.

Artykuł 6 § 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 przewiduje, iż skarżący, importerzy, eksporterzy i ich stowarzyszenia, użytkownicy i stowarzyszenia **konsumenckie**, które ujawnią się na podstawie art. 5 § 10, jak również reprezentanci państwa eksportera, mogą na podstawie pisemnego wniosku, zapoznać się ze wszystkimi informacjami przekazanymi przez wszystkie Strony prowadzonego postępowania antydumpingowego, o ile informacje te są istotne dla ochrony ich interesów i nie są objęte klauzulą poufności w rozumieniu art. 19 rozporządzenia. Jednocześnie, zgodnie z art. 21 § 1 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, w celu ustalenia czy ustanowienie środków antydumpingowych leży w interesie Wspólnoty Europejskiej, całościowej ocenie podlegają interesy producentów wspólnotowych, użytkowników danego towaru i konsumentów.

Artykuł 6 § 11 Kodeksu Antydumpingowego WTO zawiera definicję *Strony zainteresowanej* w postępowaniu antydumpingowym. Jednocześnie, zgodnie z tym postanowieniem, członkowie Światowej Organizacji Handlu, mogą uznać za *Strony zainteresowane*, podmioty inne niż wymienione w artykule 6 § 11. W tym miejscu należy przypomnieć, iż w Kodeksie antydumpingowym nie mówi się w sposób bezpośredni o tym, że *Stroną zainteresowaną* mogą być organizacje konsumenckie. Jednocześnie jednak, art. 6 § 12 Kodeksu wyraźnie mówi o **organizacjach konsumenckich** a także użytkownikach danego towaru, którym władze prowadzące postępowanie antydumpingowe, o ile dotyczy ono towaru powszechnie występującego w sprzedaży detalicznej, muszą zapewnić możliwość przedstawienia informacji mających związek z prowadzonym postępowaniem, dumpingiem, szkodą i związkiem przyczynowo-skutkowym pomiędzy nimi.

Należy zwrócić uwagę, iż problematyka udziału organizacji konsumenckich w postępowaniu antydumpingowym znalazła wyraz w orzeczeniu Trybunału Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z 27 stycznia 2000r. w sprawie nr T-256/97 „*Tissus cotton écrus -Bureau européen des unions des consommateurs BEUC p./ Komisja Europejska*” (orzeczenie niepublikowane).

W orzeczeniu tym Trybunał przypomniał, iż zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem (Orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich [ETS] z 12 grudnia 1972r. w sprawach nr 21/72, 22/72, 23/72 i 24/72 „*International Fruit Company e.a.*”) zarówno przepisy GATT, jak i postanowienia Kodeksu Antydumpingowego WTO wiążą Wspólnotę Europejską (Orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich [ETS] z 7 maja 1991r. w sprawie nr C-69/89 „*Nakajima p./ Rada Unii Europejskiej*”). Jednocześnie ETS przypomniał pkt. 3 preambuły do Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, zgodnie z którym przepisy wspólnotowe są modyfikowane „w *świétle*” nowych porozumień zawartych podczas Rundy Urugwajskiej WTO a także pkt. 5 ww. preambuły, zgodnie z którym w związku z zakresem zmian w Kodeksie antydumpingowym i w celu zapewnienia właściwego i przejrzystego stosowania nowych zasad, należało transponować w miarę możliwości brzmienie nowych przepisów do prawa wspólnotowego.

Sędziowie ETS wskazali, że art. 6 § 5 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 określa, kiedy i jak mają ujawnić się Strony zainteresowane udziałem w postępowaniu. Zdaniem Trybunału z ww. przepisu wynika, że aby Strona została uznana za Stronę

zainteresowaną w ramach danego postępowania antydumpingowego niezbędne jest udowodnienie istnienia obiektywnego związku pomiędzy prowadzoną działalnością a towarem będącym przedmiotem prowadzonego postępowania.

Jednocześnie, Trybunał Pierwszej Instancji wskazał, iż postanowienia Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, dając organizacjom konsumenckim prawo do wypowiedzania się w trakcie postępowania antydumpingowego odnośnie interesu Wspólnoty Europejskiej o ile chodzi o ustanowienie środków antydumpingowych, nie ograniczają udziału organizacji konsumenckich tylko do tego etapu lecz zgodnie z art. 6 § 7 ww. rozporządzenia rozciągają się na całość postępowania.

Sam fakt, że towary objęte postępowaniem antydumpingowym podlegają dalszej transformacji przed sprzedażą detaliczną, nie upoważnia Komisji Europejskiej do nieuznania reprezentatywnych stowarzyszeń konsumentów, którzy kupują towar finalny, za Strony zainteresowane rezultatami postępowania. Trybunał podkreślił, iż ponieważ ustanowienie środków antydumpingowych może mieć wpływ na cenę towarów finalnych, punkt widzenia i informacje przekazane przez stowarzyszenia konsumenckie mogą być przydatne dla Komisji Europejskiej.

Odnosząc się do stanowiska Komisji Europejskiej, zgodnie z którym, pojęcie „konsument” to tylko inne określenie pojęcia „użytkownik”, Trybunał Pierwszej Instancji uznał iż jest to stanowisko nieprawdziwe bowiem z art. 6 § 7 i art. 21 § 2 wynika wyraźnie, że ustawodawca wspólnotowy przewidział sytuacje, w których konsumenci nie byliby użytkownikami danego towaru lecz mieliby interes w udziale w postępowaniu antydumpingowym.

Podsumowując, zdaniem Trybunału zawsze, aby podmiot został uznany za Stronę zainteresowaną w ramach danego postępowania antydumpingowego, niezbędne jest udowodnienie istnienia obiektywnego związku pomiędzy prowadzoną działalnością a towarem będącym przedmiotem prowadzonego postępowania. Jednocześnie z orzeczenia Trybunału Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z 27 stycznia 2000r. w sprawie nr T-256/97 wynika, że Komisji Europejskiej nie wolno nie dopuszczać organizacji konsumenckich do udziału w postępowaniu antydumpingowym, nie dając im możliwości wykazania, w jaki sposób ich interes związany jest z danym towarem.

Należy zwrócić uwagę, że aby uniknąć ewentualnych, niepotrzebnych wątpliwości interpretacyjnych postanowień projektowanej ustawy, w tym stosowania art. 32

projektowanej ustawy, oraz przede wszystkim w celu pełnego dostosowania do prawa Unii Europejskiej słusznym rozwiązaniem jest **wprowadzenie do definicji pojęcia „stron” organizacji konsumenckich**. Także art. 32 projektowanej ustawy dopuszcza możliwość udziału w postępowaniu przedstawicieli organizacji konsumenckich jednakże, jak wskazano powyżej, najlepszym rozwiązaniem jest właśnie zastosowanie konstrukcji identycznej jak w projekcie ustawy o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny, który w art. 4 ust. 7 pkt c) definiując pojęcie „strony” postępowania wymienia „*organizacje konsumenckie lub użytkowników pośrednich towaru objętego postępowaniem*”. Wprowadzenie tej definicji stanowi także pewne ujednoczenie podstawowych zasad stosowanych w odniesieniu do postępowań ochronnych uregulowanych w tych tzw. ustawach okołocelnych i stanowiłoby przykład spójnego uregulowania całości tej problematyki.

IV. Art. 4 projektowanej ustawy określa generalne zasady ustalania wartości normalnej, to znaczy w oparciu o ceny danego towaru w kraju eksportu lub kraju pochodzenia.

1) Postanowienie art. 4 ust. 1 jest zgodne z art. 2 § 1 ust. 1 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

2) Art. 4 ust. 3 projektowanej ustawy, zgodnie z którym w określonej sytuacji można ustalić wartość normalną na podstawie cen stosowanych w kraju wysyłki przez innych sprzedawców lub producentów, jest zgodny z art. 2 § 1 ust. 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96. Jednocześnie postanowienie art. 4 ust. 4 projektowanej ustawy jest zgodne z art. 4 § 1 ust. 3 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

V. Postanowienia art. 5 ust. 1 projektowanej ustawy są zgodne z art. 2 § 3 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96. Jednocześnie, zawarty w projektowanej ustawie art. 5 ust. 2 generalnie odpowiada postanowieniu art. 2 § 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, choć przepisy wspólnotowe stosują zasadę 5% do sprzedaży towaru podobnego z przeznaczeniem do konsumpcji na rynku wewnętrznym eksportera, zaś projektowana ustawa przewiduje również stosowanie wspomnianej zasady co do sprzedaży danego towaru do kraju trzeciego.

VI. Postanowienia art. 6 projektowanej ustawy są zgodne z art. 3 § 4 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

VII. Art. 7 projektowanej ustawy reguluje kwestę ustalania kosztów i jest on zgodny z postanowieniami zawartymi w art. 3 § 5 i 6 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

VIII. Postanowienia art. 8 projektowanej ustawy dotyczą krajów o gospodarce nierynkowej. W prawie wspólnotowym przepisy dotyczące krajów „nie posiadających gospodarki rynkowej” są regulowane w art. 2 § 7 Rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 zmodyfikowanym Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 905/98.

- 1) Art. 8 ust. 2 projektowanej ustawy nie zawiera sformułowań zawartych w art. 2 § 7 pkt. a), zgodnie z którymi wyboru kraju trzeciego dokonuje się w nie bezzasadny („non déraisonnable”) sposób na podstawie dostępnych zasadnych informacji w chwili wyboru kraju.
- 2) Zgodnie z art. 8 ust. 3 projektowanej ustawy Minister właściwy do spraw gospodarki, informuje o wyborze kraju trzeciego o gospodarce rynkowej, wyznaczając termin co **najmniej 10 dni** na zgłoszenie uwag, co oznacza, że termin ten może być dłuższy choć nie jest określone jak długi. Zgodnie z art. 2 § 7 pkt. a) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 strony na zgłoszenie swoich uwag co do wyboru kraju trzeciego nie mają „co najmniej” 10 dni lecz dokładnie 10 dni.

W tym miejscu należy także przypomnieć, iż Wspólnota Europejska za kraje nie posiadające gospodarki rynkowej uznaje : Albanie, Armenię, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzję, Kazachstan, Koreę Północną, Kirgizję, Mołdawię, Mongolie, Tadżykistan, Turkmenię, Ukrainę, Uzbekistan i Wietnam. Rozporządzenie Rady (WE) Nr 905/98 wprowadziło nowe specyficzne zasady mające zastosowanie w odniesieniu do prowadzonych postępowań antydumpingowych dotyczących towarów pochodzących z Federacji Rosyjskiej oraz Chin. **Zasady takie w ogóle nie znalazły swojego odzwierciedlenia w przepisach projektowanej ustawy.**

IX. Art. 9 projektowanej ustawy reguluje problematykę ustalania ceny eksportowej, co w prawie wspólnotowym uregulowane jest w art. 2 § 8 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96. Postanowienia art. 9 projektowanej ustawy nie przewidują korekcy ceny eksportowej na etapie jej ustalania co jest uregulowane w art. 2 § 9 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, lecz odpowiednie postanowienia znalazły się w art. 12 projektowanej ustawy. Podsumowując zatem, art. 9 i 12 projektowanej ustawy są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

X. Art. 10 projektowanej ustawy dotyczy porównania ceny eksportowej z wartością normalną, co jest uregulowane w pierwszym zdaniu art. 2 § 10 Rozporządzenia Rady

(WE) Nr 384/96. Art. 10 opiniowanego projektu ustawy jest zgodny z prawem wspólnotowym.

XI. W art. 11 projektowanej ustawy uregulowana jest kwestia korygowania cen, która w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 384/96 jest zawarta w art. 2 § 10. Wspomniana korekta przewiduje w szczególności uwzględnienie właściwości fizycznych towaru objętego postępowaniem, należności przywozowych i podatków pośrednich, rabatów i wielkości sprzedaży, transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku, i kosztów dodatkowych, kosztów opakowania, kredytu, kosztów ponoszonych po sprzedaży, prowizji, przeliczenia walut.

1) W odniesieniu do art. 11 projektowanej ustawy należy zwrócić uwagę, iż w art. 2 § 10 pkt. d) ii) ww. rozporządzenia zawarta jest możliwość dokonania dodatkowych korekt związanych z poziomem obrotu. **Możliwość ta nie znalazła się w projektowanej ustawie co stanowi naruszenie prawa wspólnotowego.** Dostosowanie do prawa wspólnotowego powinno zostać dokonane poprzez dodanie do art. 11 ust. 2 pkt. 4 sformułowania: *„jednocześnie, w sytuacjach nie przewidzianych powyżej, specjalna korekta może mieć miejsce jeżeli istniejąca różnica w poziomie obrotu nie może podlegać oceni, w związku z brakiem odpowiednich poziomów obrotu na rynku wewnętrznym kraju eksportu lub jeżeli zostanie jasno wykazane, że pewne funkcje odnoszą się do poziomów obrotu innych niż te wykorzystane do dokonania korekty”*.

2) Jednocześnie, art. 11 ust. 3 projektowanej ustawy zawiera postanowienie, zgodnie z którym nie dokonuje się powtórnej korekty z tytułu tych samych czynników. Postanowienie to ma charakter kategorycznego zakazu. Tymczasem, w prawie wspólnotowym mówi się, iż należy **unikać** powtarzania korekt, w szczególności, o ile chodzi o różnice związane z rabatami i wielkością sprzedaży oraz poziomem obrotu. Jest to zatem przepis o znacznie liberalniejszym charakterze. Dla zachowania zgodności z prawem wspólnotowym należy zatem odpowiednio zmodyfikować postanowienie art. 11 ust. 3 w taki sposób aby odpowiadało ono art. 2 § 10 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XII. Zawarte w projektowanej ustawie postanowienia dotyczące marginesu dumpingu, a zatem art. 3 ust. 5, art. 13 i art. 14 są zgodne z art. 2 § 11 i 12 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XIII. Art. 15 – 21 projektowanej ustawy regulują kwestię ustalania szkody.

- 1) Art. 15 ust. 1 jest zasadniczo zgodny z art. 3 § 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96. Należałoby jednak rozważyć możliwość wprowadzenia identycznego jak w tekście wspólnotowym brzmienia tzn. wprowadzić słowo „obiektywnej” tak, aby postanowienie art. 15 ust. 1 brzmiało : ”szkodę ustala się na podstawie zebranego materiału dowodowego po dokonaniu **obiektywnej** oceny ...”.
- 2) Art. 15 ust. 3 projektowanej ustawy określa czynniki, jakie należy zbadać w celu ustalenia wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny towarów podobnych na rynku krajowym. Odpowiadający temu postanowieniu art. 3 § 3 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 doprecyzowuje, iż jeden lub więcej ze wskazanych czynników nie stanowią same w sobie podstawy do wydania decydującego sądu. **Takie postanowienie nie znalazło się jednak w tekście art. 15 projektowanej ustawy.**
- 3) Art. 16 projektowanej ustawy jest zgodny z art. 3 § 4 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XIV. W art. 23 ust. 1 wykreślić pkt. 2, bowiem zgodnie z art. 5 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 interes wspólnotowy (w projektowanej ustawie mowa jest o interesie państwa) nie jest rozpatrywany przed wszczęciem postępowania i nie może on stanowić przesłanki odmowy wszczęcia postępowania.

XV. Zgodnie z art. 24 ust. 1 projektowanej ustawy Minister właściwy do spraw gospodarki, gdy spełnione są wszystkie przesłanki, wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego, w terminie 45 dni od wpłynięcia wniosku. Postanowienie to jest zgodne z art. 5 § 9 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96. Jednocześnie brzmienie art. 24 § 2, 3 i 4 jest zgodne z art. 5 § 10, 11 i 12 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XVI. Art. 25 opiniowanego projektu ustawy przewiduje przekazanie stronom kwestionariusza postępowania antydumpingowego, przy czym strony te mają co najmniej 30 dni na udzielenie odpowiedzi a termin ten w odniesieniu do zagranicznych producentów i eksporterów rozpoczyna bieg w 7 dni od daty wysłania im kwestionariusza. Artykuł ten reguluje również kwestię ewentualnego przedłużenia terminu przekazywania odpowiedzi. Postanowienia te są zgodne z art. 6 § 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

Projektowana ustawa w art. 26 reguluje problematykę udziału stron w toczącym się postępowaniu antydumpingowym, wskazując na konieczność umożliwienia im dostępu do akt sprawy, wzięcia czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu a także prawo wypowiedzania się także w formie ustnej. W tym ostatnim przypadku, zgodnie z art. 26 § 3 projektu ustawy, informacje przekazane ustnie „*muszą zostać utrwalone w formie adnotacji*”.

Należy w tym miejscu sformułować kilka uwag odnośnie odpowiednich przepisów prawa wspólnotowego. Kwestie udziału stron w prowadzonym postępowaniu są uregulowane w art. 6 § 6 i 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

- 1) Jednocześnie art. 6 § 6 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 precyzuje, iż informacje przekazane ustnie są brane pod uwagę jeżeli zostaną później potwierdzone pisemnie. Oznacza to zatem, że jeżeli np. dana strona nie potwierdzi pisemnie przekazanych przez siebie ustnie informacji, to nie będą one brane pod uwagę. Formuła zawarta w projektowanej ustawie, to znaczy „*utrwalenie w formie adnotacji*” nie ma tego samego znaczenia co wskazany powyżej przepis Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, bowiem nie wynika z niej w sposób wystarczająco jasny, że to strona musi potwierdzić informacje ustne. W brzmieniu aktualnie proponowanego art. 26 § 3 można doszukać się bez trudu interpretacji, zgodnie z którą owa „*adnotacja*” dokonywana jest nie przez stronę lecz przez prowadzącego postępowanie.
- 2) Art. 26 ust 2 projektowanej ustawy przewiduje, iż na ich pisemny wniosek, stronom przysługuje prawo przeglądania akt sprawy. Należy podkreślić, że także w tym miejscu przepisy wspólnotowe są bardziej szczegółowe.

Art. 6 § 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 wymienia bowiem bezpośrednio strony jakie mogą na swój pisemny wniosek uzyskać dostęp do akt prowadzonego postępowania, wskazując na : skarżących, importerów, eksporterów i ich stowarzyszenia, użytkowników danego towaru oraz **stowarzyszenia konsumentów**. W odniesieniu do stowarzyszeń konsumentów należy podkreślić, iż bezpośrednie ich wymienienie w tym przepisie Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 jest bardzo istotne. Szczegółowo kwestia ta została omówiona w pkt. III niniejszej opinii gdzie zwracano uwagę, że pomimo możliwości udziału organizacji konsumentów w postępowaniu uregulowanej w art. 32 projektowanej ustawy, konieczne jest wskazanie expressis verbis w

definicji stron także organizacji konsumenckich co znalazło swoje odzwierciedlenie w projekcie ustawy.

Jednocześnie, należy podkreślić, że art. 26 ust. 2 projektu umożliwia stronom zainteresowanym dostęp do wszelkich informacji związanych z postępowaniem antydumpingowym, a nie objętych klauzulą poufności. W projektowanej ustawie brak jest zastrzeżenia sformułowanego w art. 6 ust 7 Rozporządzenia Rady 384/96, że nie będą udostępniane sporządzone przez organy biorące udział w postępowaniu materiały wewnętrzne, które nie podlegają klauzuli poufności lecz objęte są tajemnicą służbową.

XVII. Art.27 projektowanej ustawy, regulujący kwestię odmowy współpracy przez strony postępowania, jest zgodny z art. 18 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XVIII. Postanowienia zawarte w art. 28 projektowanej ustawy dotyczący przeprowadzania kontroli są zgodne z postanowieniami zawartymi w art. 6 § 3 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XIX. Art. 36 projektowanej ustawy reguluje kwestię stosowania tymczasowych środków antydumpingowych i postanowienia te są w pełni zgodne z prawem wspólnotowym regulującym tą kwestię w art. 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XX. Art. 37 - 42 projektowanej ustawy dotyczą problematyki zobowiązań cenowych składanych w trakcie postępowania antydumpingowego.

- 1) Zgodnie z art. 37 ust. 3 projektowanej ustawy Minister właściwy do spraw gospodarki może zaproponować zagranicznemu eksporterowi przyjęcie zobowiązania cenowego, zaś eksporter może propozycję zaakceptować lub odrzucić.

Należy jednak podkreślić, że w art. 8 § 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 regulującym tą kwestię znajduje się przepis, zgodnie z którym fakt, że eksporter nie zaproponował zobowiązania bądź odrzucił propozycję o przyjęcie takiego zobowiązania w żaden sposób nie wpływa na dalszy tok postępowania.

Postanowienie takie nie znalazło się w projektowanej ustawie, ~~lecz~~ dla jej pełnego dostosowania do prawa Unii Europejskiej należy taki przepis do tekstu wprowadzić.

- 2) Pozostałe postanowienia projektu ustawy dotyczące zobowiązań cenowych są zgodne z art. 8 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XXI. Postanowienia zawarte w art. 43 projektowanej ustawy, dotyczące zakończenia postępowania antydumpingowego, są zgodne z Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 384/96 a w szczególności, z art. 9 ww. rozporządzenia.

XXII. Projektowana ustawa w art. 47 – 50 reguluje problematykę ustanawiania ostatecznych cel antydumpingowych. W art. 45 projektu zawarte zostały przesłanki umorzenia postępowania antydumpingowego, brak jest jednak postanowienia zawartego w art. 9 ust 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 przewidującego umorzenie postępowania gdy zastosowanie środków antydumpingowych nie jest niezbędne.

XXIII. Art. 53 projektowanej ustawy jest zgodny z art. 10 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XXIV. Art. 55 projektowanej ustawy reguluje sprawy związane z ustanawianiem cel antydumpingowych z mocą wsteczną. Kwestia ta jest regulowana w art. 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 i należy zaznaczyć, że postanowienia projektowanej ustawy są w tym względzie zgodne z prawem Unii Europejskiej.

XXV. Projektowana ustawa w art. 56 – 59 reguluje problematykę postępowania w sprawie obejścia cel antydumpingowych.

1) Nie rozwiązana jest także kwestia daty, od jakiej wspomniane powyżej cła antydumpingowe powinny zostać zastosowane. W tym miejscu należy zaznaczyć, że właściwym rozwiązaniem jest zastosowanie konstrukcji wspólnotowej, zgodnie z którą cła nakłada się *„od daty wprowadzenia obowiązku ewidencjonowania przywozu tych towarów na polski obszar celny lub obowiązku złożenia zabezpieczenia”*.

2) Definicja „obejścia” zawarta w art. 58 ust. 1 projektu jest zgodna z art. 13 § 1 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, zaś definicja „działalności montażowej” uznanej za mającą na celu obejście ustanowionych cel antydumpingowych, zawarta w art. 58 ust. 2 projektowanej ustawy jest zgodna z art. 13 § 2 ww. rozporządzenia.

XXVI. Art. 60 – 70 opiniowanego projektu ustawy regulują procedurę postępowania przeglądowego, weryfikacyjnego i rewizyjnego oraz zasady zwrotu cel antydumpingowych. Problematyka ta zawarta jest w art. 11 i 12 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96. Postanowienia zawarte w projektowanej ustawie są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

XXVII. Zgodnie ze stanowiskiem negocjacyjnym Rzeczypospolitej Polskiej prawo polskie w zakresie postępowania antydumpingowego, powinno zostać w pełni dostosowane do prawa wspólnotowego do 31 grudnia 2002r.

XXVIII. Projektowana ustawa o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny mająca zastąpić dotychczas istniejące przepisy, to znaczy: ustawę z dnia 11 grudnia 1997r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny ma na celu dostosowanie polskiego prawa do wymogów prawa Unii Europejskiej.

XXIX. Problematyka zawarta w projektowanej ustawie jest w prawie wspólnotowym regulowana w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 519/94 z 7 marca 1994r. w sprawie ogólnych zasad stosowanych w odniesieniu do importu z niektórych państw trzecich i zmieniające Rozporządzenie (EWG) Nr 1765/82, Rozporządzenie (EWG) Nr 1766/82 i Rozporządzenie (EWG) Nr 3420/83 (Dz.Urz. WE nr L 67, 10/03/94) z późniejszymi zmianami włączając zmiany wynikające z zasad Światowej Organizacji Handlu (WTO), ostatnią dokonaną Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 1138/98 z 28 maja 1998r. (Dz.Urz. WE nr L 159, 03/06/98). Kwestie te są regulowane także w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 3285/94 z 22 grudnia 1994r. w sprawie wspólnych zasad stosowanych w odniesieniu do importu oraz w sprawie zastąpienia Rozporządzenia Rady (WE) Nr 518/94 (Dz.Urz. WE nr L 349, 31/12/94). Jednocześnie należy przypomnieć iż, zarówno wyżej wskazane rozporządzenia wspólnotowe jak i opiniowany projekt ustawy mają na celu implementowanie do porządków prawnych, odpowiednio Wspólnoty Europejskiej i Polski, przepisów Porozumienia w sprawie środków ochronnych będącego załącznikiem do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu.

XXX. Zgodnie z art. 3 projektowanej ustawy przywóz towaru na polski obszar celny uważa się za nadmierny jeżeli dany towar jest przywożony w tak zwiększonych ilościach bezwzględnych lub w stosunku do wielkości krajowej produkcji towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego oraz na takich warunkach, że wyrządza poważną szkodę lub zagraża wyrządzeniem takiej szkody przemysłowi krajowemu wytwarzającemu towar podobny lub towar bezpośrednio konkurencyjny. Postanowienie to jest zgodne z art. 2 Porozumienia w sprawie środków ochronnych WTO oraz postanowieniami Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.

XXXI. Projektowana ustawa zawiera w art. 4 definicje podstawowych pojęć stosowanych w ustawie, tzn. towaru podobnego, towaru bezpośrednio konkurencyjnego, poważnej

szkody, zagrożenia poważną szkodą, przemysłu krajowego, kraju eksportu oraz stron zainteresowanych.

- 1) Zawarte w art. 4 pkt. 1 pojęcie „towaru podobnego” oznacza towar, który jest jednakowy pod każdym względem w stosunku do towaru objętego postępowaniem ochronnym lub w razie braku podobnego towaru inny towar, który pomimo, że nie jest jednakowy pod każdym względem, ma cechy ściśle odpowiadające cechom towaru objętego postępowaniem. Zgodnie art. 4 pkt. 2 projektowanej ustawy towarem bezpośrednio konkurencyjnym jest towar, który chociaż nie spełnia wymogów określonych w pkt.1, ze względu na możliwość użycia go do tych samych celów i spełniania przez niego tych samych funkcji oraz ze względu na jego cenę może być uznany za substytutowy w odniesieniu do towaru objętego postępowaniem.

Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że zarówno Porozumienie w sprawie środków ochronnych jak i Rozporządzenie Rady (WE) Nr 3285/94 nie zawierają definicji towaru podobnego i towaru bezpośrednio konkurencyjnego. Precyzyjna definicja wspomnianych pojęć znajduje się w Kodeksie Antydumpingowym WTO oraz w odpowiednich przepisach antydumpingowych Wspólnoty Europejskiej.

Jednocześnie jednak opierając się na praktyce wspólnotowej można wskazać, że pojęcie towaru podobnego jest interpretowane na podstawie cech, natury i jakości danego towaru, sposobu jego ostatecznego wykorzystania, wyboru konsumentów do których jest skierowany oraz sposobu klasyfikowania w nomenklaturze celnej.

Można zatem uznać, iż zawarta w art. 4 pkt.1 projektowanej ustawy definicja towaru podobnego jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

W odniesieniu do pojęcia towaru bezpośrednio konkurencyjnego należy zaznaczyć iż pojęcie to było wielokrotnie analizowane w ramach Światowej Organizacji Handlu. Zgodnie z obowiązującą interpretacją towary uznaje się za bezpośrednio konkurencyjne jeżeli są one substytutowe między innymi na podstawie ich ceny i dostępności handlowej.

W praktyce wspólnotowej uznaje się, że towary są bezpośrednio konkurencyjne jeżeli są zasadniczo substytutowe to znaczy mają to samo zastosowanie i z tego powodu są generalnie stosowane wymiennie.

Podsumowując uznać należy, iż definicja towaru bezpośrednio konkurencyjnego jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

- 2) Zgodnie z art. 4 pkt. 3 „poważna szkoda” oznacza znaczące i ogólne pogorszenie sytuacji przemysłu krajowego. Pojęcie to jest zgodne z definicją występującą w prawie wspólnotowym w art. 5 pkt. 3 a) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.
- 3) „Zagrozenie poważną szkodą” zdefiniowane w art. 4 pkt. 4 projektowanej ustawy jest zgodne z definicją obowiązującą w prawie wspólnotowym zgodnie z art. 5 pkt. 3 b) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.
- 4) Zawarta w art. 4 pkt. 5 projektu ustawy definicja przemysłu krajowego oznacza ogół producentów wytwarzających towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub tych spośród nich, których łączna produkcja towaru podobnego lub towaru bezpośrednio konkurencyjnego stanowi więcej niż 50% całkowitej produkcji krajowej tego towaru. Należy w tym miejscu podkreślić, iż projektowana definicja bardziej jest zbliżona do doprecyzowanej definicji przemysłu krajowego stosowanej w przepisach antydumpingowych Unii Europejskiej, niż definicji zawartej w art. 4 ust. 1 pkt. c) Porozumienia w sprawie środków ochronnych WTO i definicji zawartej w art. 5 pkt. 3 c) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94. Zgodnie z tą ostatnią za producentów wspólnotowych uznaje się ogół producentów wytwarzających towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny, działających na terytorium Wspólnoty, lub tych spośród nich, których łączna produkcja towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego stanowi większość całkowitej wspólnotowej produkcji tych towarów. Należy zatem uznać, iż pomimo niewielkiej odmienności w sposobie sformułowania definicji w projektowanej ustawie jej zakres odpowiada zakresowi definicji wspólnotowej a zatem definicja ta jest zgodna z prawem wspólnotowym.
- 5) Omawiając definicje pojęć zawartych w projektowanej ustawie należy zwrócić uwagę na art. 4 pkt. 7 c), zgodnie z którym za strony zainteresowane w postępowaniu ochronnym uznaje się organizacje konsumenckie lub użytkowników pośrednich towaru objętego postępowaniem. Choć definicja ta nie występuje bezpośrednio w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 3285/94 to występuje ona jednak w przepisach antydumpingowych Wspólnoty Europejskiej i jej obecność w projekcie ustawy nie stanowi naruszenia prawa Unii Europejskiej.

XXXII. Zgodnie z art. 5 ust. 1 projektowanej ustawy jeżeli w wyniku postępowania ochronnego stwierdzi się, że przywóz danego towaru jest nadmierny to może wobec przywozu tego towaru zostać zastosowany środek ochronny. Postanowienie to jest zgodne

z art. 16 pkt. 1 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94. Jednocześnie zgodnie z art. 5 ust. 2 opiniowanego projektu środki ochronne nie są stosowane wobec towarów pochodzących z kraju rozwijającego się lub najmniej rozwiniętego będącego członkiem Światowej Organizacji Handlu, którego indywidualny udział w przywozie na polski obszar celny nie przekracza 3%, pod warunkiem, że łączny przywóz z tych krajów nie jest większy niż 9% całego przywozu towarów objętych postępowaniem. Postanowienie to jest zgodne z Porozumieniem w sprawie środków ochronnych WTO oraz z prawem Unii Europejskiej regulującym tą kwestię w art. 19 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.

XXXIII. Zgodnie z art. 12 projektowanej ustawy postępowanie ochronne, oprócz wszczęcia z urzędu, wszczyna się na pisemny wniosek osoby fizycznej lub prawnej albo jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej, występującej na rzecz przemysłu krajowego, o ile łączna produkcja producentów krajowych, którzy złożyli wniosek albo go popierają, stanowi co najmniej 51% produkcji krajowego towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego. Należy zwrócić w tym miejscu uwagę, iż konstrukcja zastosowana w projektowanej ustawie odpowiada konstrukcji stosowanej w Unii Europejskiej w odniesieniu do zasad wszczynania postępowania antydumpingowego. Jest ona jednocześnie odmienna od obowiązujących we Wspólnocie zasad wszczynania postępowania na podstawie art. 6 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94, zgodnie z którymi Komisja Europejska wszczyna postępowanie na wniosek Państwa członkowskiego. Biorąc pod uwagę, iż w chwili obecnej Polska nie jest jeszcze członkiem Unii Europejskiej, zastosowanie odmiennej konstrukcji jest w tym przypadku uzasadnione. Istotne w tym miejscu jest to, aby warunki jakie musi spełniać wniosek o wszczęcie postępowania ochronnego, były zgodne z zasadami obowiązującymi w Unii Europejskiej. Art. 12 ust. 2 wskazuje, że regulujące tą kwestię rozporządzenie wykonawcze do projektu ustawy będzie spełniało wymogi wspólnotowe a zatem art. 12 należy uznać za zgodny z prawem Unii Europejskiej.

XXXIV. Zgodnie z art. 14 ust. 2 projektowanej ustawy jeżeli z umów międzynarodowych wynika obowiązek zawiadomienia władz kraju eksportu o zamiarze wszczęcia postępowania ochronnego, minister właściwy do spraw gospodarki powiadomi o tym właściwe władze. Postanowienie to jest zgodne z wymogiem zawartym w art. 30 i 33 Układu Europejskiego.

XXXV. Zgodnie z art. 17 projektowanej ustawy jeżeli strona odmówi dostarczenia informacji lub przedstawi informacje lub wyjaśnienia nieprawdziwe lub mylące, ustaleń

dokonywane na podstawie informacji dostępnych prowadzącemu postępowanie zaś w przypadku informacji mylących lub nieprawdziwych - pomija się je. Postanowienia te są zgodne z art. 6 ust. 5 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.

XXXVI. Zgodnie z art. 18 projektowanej ustawy, strony mogą w toku prowadzonego postępowania składać wyjaśnienia, zgłaszać wnioski oraz dostarczać dowody na ich poparcie. Postanowienie to jest zgodne z art. 6 ust. 4 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94. Art. 18 ust. 2 przewiduje, iż wyjaśnienia i informacje przekazywane ustnie, w toku postępowania ochronnego mogą być dopuszczone jako dowód, o ile zostaną utrwalone w formie adnotacji włączonej do akt sprawy. Choć postanowienie takie nie znajduje swojego odzwierciedlenia w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 3285/94 należałoby raczej jednak zastosować podobną formułę jak ta obowiązująca we wspólnotowych regulacjach antydumpingowych, zgodnie z którą wyjaśnienia i informacje przekazane ustnie są brane pod uwagę, jeżeli zostaną „potwierdzone pisemnie”.

XXXVII. Art. 10 projektowanej ustawy przewidujący umożliwienie stronom postępowania wypowiedzenie się co do objętych postępowaniem kwestii, jest zgodne z art. 6 ust. 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.

XXXVIII. Art. 22 projektowanej ustawy reguluje sposób ustalania czy wzrost przywozu towaru objętego postępowaniem przyczynił się do wyrządzenia poważnej szkody przemysłowi krajowemu. Kwestia ta uregulowana jest w art. 10 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94. Art. 22 wymienia więcej czynników które powinny być brane pod uwagę podczas badania jednakże nie stanowi to naruszenia prawa wspólnotowego ponieważ katalog elementów branych pod uwagę podczas postępowania jest w prawie Unii Europejskiej katalogiem otwartym.

XXXIX. Zgodnie z art. 24 - 26 projektowanej ustawy mogą zostać zastosowane tymczasowe środki ochronne, co jest zgodne z art. 8 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94. Zgodnie z art. 24 ust. 2 tymczasowy środek ochronny może zostać ustanowiony na okres nie przekraczający 6 miesięcy co jest zgodne z art. 8 ust. 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94 na podstawie którego tymczasowy środek ochronny nie może zostać ustanowiony na okres dłuższy niż 200 dni. Przepisy projektowanej ustawy przewidują, iż tymczasowy środek ochronny ustanawiany jest w formie dodatkowej opłaty celnej, co jest zgodne z art. 8 ust. 3 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.

- XL. Postanowienia art. 29 – 35 projektowanej ustawy regulujące zasady ustanowienia środka ochronnego są zgodne z postanowieniami art. 16 – 20 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.
- XLI. Zgodnie ze stanowiskiem negocjacyjnym Rzeczypospolitej Polskiej dostosowanie polskiego prawa do wymogów prawa Unii Europejskiej w zakresie, którego dotyczy projektowana ustawa o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny, powinno nastąpić do końca roku 2002.
- XLII. Projektowana ustawa o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych mająca zastąpić dotychczas istniejące przepisy, to znaczy: ustawę z dnia 11 grudnia 1997r. o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych ma na celu dostosowanie polskiego prawa do wymogów prawa Unii Europejskiej.
- XLIII. Problematyka zawarta w projektowanej ustawie jest w prawie wspólnotowym regulowana w Rozporządzeniu Rady (EWG) Nr 3030/93 z 12 października 1993r. w sprawie ogólnych zasad stosowanych w odniesieniu do importu niektórych towarów tekstylnych pochodzących z państw trzecich (Dz.Urz. WE nr L 275, 08/11/93, z późniejszymi zmianami [włączając w to Rozporządzenie Rady (WE) Nr 3289/94 oraz ostatnią zmianę dokonaną Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 1072/99]), Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 517/94 z 7 marca 1994r. w sprawie ogólnych zasad stosowanych w odniesieniu do importu towarów tekstylnych z niektórych państw trzecich nie objętych porozumieniami, protokołami i innymi umowami dwustronnymi lub innymi specyficznymi, wspólnotowymi zasadami importu (Dz.Urz. WE nr L 67, 10/03/94, z późniejszymi zmianami [w tym ostatnią dokonaną Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 1457/97]) oraz Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 3285/94 z 22 grudnia 1994r. w sprawie wspólnych zasad stosowanych w odniesieniu do importu oraz w sprawie zastąpienia Rozporządzenia Rady (WE) Nr 518/94 (Dz.Urz. WE nr L 349, 31/12/94). Jednocześnie należy przypomnieć iż, zarówno wyżej wskazane rozporządzenia wspólnotowe jak i opiniowany projekt ustawy mają na celu implementowanie do porządków prawnych, odpowiednio Wspólnoty Europejskiej i Polski, przepisów zawartych w ramach Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu w szczególności Porozumienia w sprawie Tekstyliów i Odzieży.

XLIV. Zgodnie z art. 3 projektowanej ustawy przywóz towaru na polski obszar celny uważa się za nadmierny jeżeli dany towar jest przywożony w tak zwiększonych ilościach bezwzględnych lub w stosunku do wielkości krajowej produkcji towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego oraz na takich warunkach, że wyrządza poważną szkodę lub zagraża wyrządzeniem takiej szkody przemysłowi krajowemu wytwarzającemu towar podobny lub towar bezpośrednio konkurencyjny. Postanowienie to jest zgodne z art. 2 Porozumienia w sprawie środków ochronnych WTO oraz postanowieniami Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.

XLV. Projektowana ustawa zawiera w art. 5 definicje podstawowych pojęć stosowanych w ustawie, tzn. towaru podobnego, towaru bezpośrednio konkurencyjnego, poważnej szkody, zagrożenia poważną szkodą, przemysłu krajowego, kraju eksportu oraz stron zainteresowanych.

6) Zawarte w art. 5 pkt. 1 pojęcie towaru podobnego oznacza towar, który jest jednakowy pod każdym względem w stosunku do towaru objętego postępowaniem ochronnym lub w razie braku podobnego towaru inny towar, który pomimo, że nie jest jednakowy pod każdym względem, ma cech ściśle odpowiadające cechom towaru objętego postępowaniem. Zgodnie z art. 5 pkt. 2 projektowanej ustawy towarem bezpośrednio konkurencyjnym jest towar, który chociaż nie spełnia wymogów określonych w pkt.1, ze względu na możliwość użycia go do tych samych celów i spełniania przez niego tych samych funkcji oraz ze względu na jego cenę może być uznany za substytutywny w odniesieniu do towaru objętego postępowaniem.

Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że zarówno Porozumienie w sprawie środków ochronnych jak i Rozporządzenie Rady (WE) Nr 3285/94 nie zawierają definicji towaru podobnego i towaru bezpośrednio konkurencyjnego. Precyzyjna definicja wspomnianych pojęć znajduje się w Kodeksie Antydumpingowym WTO oraz w odpowiednich przepisach antydumpingowych Wspólnoty Europejskiej.

Jednocześnie jednak opierając się na praktyce wspólnotowej można wskazać, że pojęcie towaru podobnego jest interpretowane na podstawie cech, natury i jakości danego towaru, sposobu jego ostatecznego wykorzystania, wyboru konsumentów do których jest skierowany oraz sposobu klasyfikowania w nomenklaturze celnej.

Mozna zatem uznać, iż zawarta w art. 5 pkt.1 projektowanej ustawy definicja towaru podobnego jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

W odniesieniu do pojęcia towaru bezpośrednio konkurencyjnego należy zaznaczyć iż pojęcie to było wielokrotnie analizowane w ramach Światowej Organizacji Handlu. Zgodnie z obowiązującą interpretacją towary uznaje się za bezpośrednio konkurencyjne jeżeli są one substytutywne między innymi na podstawie ich ceny i dostępności handlowej.

W praktyce wspólnotowej uznaje się, że towary są bezpośrednio konkurencyjne jeżeli są zasadniczo substytutywne to znaczy mają to samo zastosowanie i z tego powodu są generalnie stosowane wymiennie.

Podsumowując uznać należy, iż definicja towaru bezpośrednio konkurencyjnego jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

- 7) Zgodnie z art. 5 pkt. 3 „poważna szkoda” oznacza znaczące i ogólne pogorszenie sytuacji przemysłu krajowego. Pojęcie to jest zgodne z definicją występującą w prawie wspólnotowym w art. 5 pkt. 3 a) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.
- 8) „Zagrożenie poważną szkodą” zdefiniowane w art. 5 pkt. 4 projektowanej ustawy jest zgodne z definicją obowiązującą w prawie wspólnotowym zgodnie z art. 5 pkt. 3 b) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.
- 9) Zawarta w art. 5 pkt. 5 projektu ustawy definicja przemysłu krajowego oznacza ogół producentów wytwarzających towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub tych spośród nich, których łączna produkcja towaru podobnego lub towaru bezpośrednio konkurencyjnego stanowi więcej niż 50% całkowitej produkcji krajowej tego towaru. Należy w tym miejscu podkreślić, iż projektowana definicja bardziej jest zbliżona do doprecyzowanej definicji przemysłu krajowego stosowanej w przepisach antydumpingowych Unii Europejskiej, niż definicji zawartej w art. 4 ust. 1 pkt. c) Porozumienia w sprawie środków ochronnych WTO i definicji zawartej w art. 5 pkt. 3 c) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94. Zgodnie z tą ostatnią za producentów wspólnotowych uznaje się ogół producentów wytwarzających towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny, działających na terytorium Wspólnoty, lub tych spośród nich, których łączna produkcja towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego stanowi większość całkowitej wspólnotowej produkcji tych towarów. Należy zatem uznać, iż pomimo niewielkiej odmienności w sposobie sformułowania definicji w projektowanej ustawie jej zakres

odpowiada zakresowi definicji wspólnotowej a zatem definicja ta jest zgodna z prawem wspólnotowym.

10) Omawiając definicje pojęć zawartych w projektowanej ustawie należy zwrócić uwagę na fakt, że w art. 4 pkt. 7 c) projektu ustawy o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny znalazła się definicja, zgodnie z którą za strony zainteresowane w postępowaniu ochronnym uznaje się organizacje konsumenckie lub użytkowników pośrednich towaru objętego postępowaniem. Choć definicja ta nie występuje bezpośrednio w Rozporządzeniu Rady (EWG) Nr 3030/93, Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 3289/94 i Rozporządzeniu Rady (WE) 517/94. Definicja ta występuje jednak w przepisach antydumpingowych Wspólnoty Europejskiej i jej obecność w projekcie ustawy nie stanowiłaby naruszenia prawa Unii Europejskiej a jednocześnie stanowiłaby pewien jednolity punkt odniesienia w kompleksowym spojrzeniu na tzw. ustawy okołocelne.

XLVI. Zgodnie z art. 6 projektowanej ustawy jeżeli w wyniku postępowania ochronnego stwierdzi się, że przywóz danego towaru jest nadmierny to może wobec przywozu tego towaru zostać zastosowany środek ochronny. Postanowienie to jest zgodne z art. 10 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3289/94 oraz art. 11 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 517/94.

XLVII. Zgodnie z art. 12 projektowanej ustawy postępowanie ochronne oprócz wszczęcia z urzędu, wszczyna się na pisemny wniosek osoby fizycznej lub prawnej albo jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej, występującej na rzecz przemysłu krajowego, o ile łączna produkcja producentów krajowych, którzy złożyli wniosek albo go popierają, stanowi co najmniej 51% produkcji krajowego towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego. Należy zwrócić w tym miejscu uwagę, iż konstrukcja zastosowana w projektowanej ustawie odpowiada konstrukcji stosowanej w Unii Europejskiej w odniesieniu do zasad wszczynania postępowania antydumpingowego. Jest ona jednocześnie odmienna od obowiązujących we Wspólnocie zasad wszczynania postępowania na podstawie art. 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 517/94 oraz art. 10 ust. 3 Rozporządzenia Rady (WE) 3289/94, zgodnie z którymi Komisja Europejska wszczyna postępowanie z urzędu lub na wniosek Państwa członkowskiego. Biorąc pod uwagę, iż w chwili obecnej Polska nie jest jeszcze członkiem Unii Europejskiej, zastosowanie odmiennej konstrukcji jest w tym miejscu uzasadnione. Istotne w tym przypadku jest to, aby warunki jakie musi spełniać wniosek o wszczęcie postępowania ochronnego, były

zgodne z zasadami obowiązującymi w Unii Europejskiej. Art. 12 ust. 2 wskazuje, że regulujące tą kwestię rozporządzenie wykonawcze do projektu ustawy będzie spełniało wymogi wspólnotowe a zatem art. 10 należy uznać za zgodny z prawem Unii Europejskiej.

- XLVIII. Zgodnie za art. 14 projektowanej ustawy jeżeli strona odmówi dostarczenia informacji lub przedstawi informacje lub wyjaśnienia nieprawdziwe lub mylące, ustaleń dokonuje się na podstawie informacji dostępnych prowadzącemu postępowanie zaś w przypadku informacji mylących lub nieprawdziwych pomija się je. Postanowienia te są zgodne z art. 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 517/94.
- XLIX. Zgodnie z art. 15 projektowanej ustawy, strony mogą w toku prowadzonego postępowania składać wyjaśnienia, zgłaszać wnioski oraz dostarczać dowody na ich poparcie. Postanowienie to jest zgodne z art. 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 517/94. Art. 15 ust. 2 przewiduje, iż wyjaśnienia i informacje przekazywane ustnie, w toku postępowania ochronnego mogą być dopuszczone jako dowód, o ile zostaną utrwalone w formie adnotacji włączonej do akt sprawy. Choć postanowienie takie nie znajduje swojego odzwierciedlenia w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 517/94 i Rozporządzeniu Rady (WE) 3289/94 należałoby raczej jednak zastosować podobną formułę jak ta obowiązująca we wspólnotowych regulacjach antydumpingowych, zgodnie z którą wyjaśnienia i informacje przekazane ustnie są brane pod uwagę, jeżeli zostaną „*potwierdzone pisemnie*”.
- L. Art. 16 projektowanej ustawy reguluje sposób ustalania czy wzrost przywozu towaru objętego postępowaniem przyczynił się do wyrządzenia poważnej szkody przemysłowi krajowemu. Kwestia ta uregulowana jest w art. 10 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 517/94. Art. 16 projektowanej ustawy wymienia więcej czynników, które powinny być brane pod uwagę podczas badania niż ww. rozporządzenie wspólnotowe, jednakże nie stanowi to naruszenia prawa wspólnotowego ponieważ katalog elementów branych pod uwagę podczas postępowania jest w prawie Unii Europejskiej katalogiem otwartym.
- LI. Należy zwrócić uwagę, iż prawo wspólnotowe w art. 7 ust. 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 517/94 przewiduje, iż Komisja Europejska, a zatem organ prowadzący postępowanie ochronne, winna szukać wszelkich informacji uznanych za konieczne i może weryfikować te informacje u importerów, handlowców, agentów i producentów a także stowarzyszeń i organizacji handlowych. Podobne postanowienie nie znalazło się w tekście projektowanej ustawy.

LII. Zgodnie z art. 23 – 24 projektowanej ustawy mogą zostać zastosowane tymczasowe środki ochronne, co jest zgodne z art. 8 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 517/94. Zgodnie z art. 23 tymczasowy środek ochronny może zostać ustanowiony na okres nie przekraczający 90 dni miesiący co jest zgodne z art. 10 ust. 2 pkt. b) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3289/94.

LIII. Postanowienia art. 6 – 9 projektowanej ustawy regulujące zasady ustanowienia środka ochronnego są zgodne z postanowieniami art. 10 Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 3030/93 zmodyfikowanym Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 3289/94.

LIV. W art. 25 i 26 projektowanej ustawy uregulowana jest kwestia postępowania w sprawie obejścia środka ochronnego. Uregulowania te są zgodne z art. 5 ust. 2 Porozumienia w sprawie Tekstyliów i Odzieży WTO oraz art. 15 Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 3030/93 zmodyfikowanym Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 824/97.

LV. Zgodnie ze stanowiskiem negocjacyjnym Rzeczypospolitej Polskiej dostosowanie polskiego prawa do wymogów prawa Unii Europejskiej w zakresie, którego dotyczy projektowana ustawa o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych, powinno nastąpić do końca roku 2002.

LVI. W konkluzji stwierdzam że projektowana :

- 1) ustawa o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, zbliżając polskie prawo do rozwiązań prawnych Unii Europejskiej, jest z nim zgodna z zastrzeżeniem uwag poczynionych w pkt. V, VIII, IX, IX 3), XI, XVI, XX, XXII, XXV niniejszej opinii,
- 2) ustawa o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny, jest zgodna z prawem Unii Europejskiej;
- 3) o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych, jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Janusz Steinhoff
Minister Gospodarki

Baul

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia

w sprawie wzoru wniosku o wszczęcie postępowania antydumpingowego.

Na podstawie art. 24 ust. 9 ustawy z dnia o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr. , poz.) rządzi się, co następuje:

§ 1. Wzór wniosku o wszczęcie postępowania antydumpingowego stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia .

Minister Gospodarki

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie określa zasady działań podejmowanych w celu wszczęcia postępowania, którego podstawowym celem jest ochrona rynku krajowego przed przywozem towarów po cenach dumpingowych.

Z uwagi na wymaganą procedurę postępowań oraz ich międzynarodowy charakter, podmioty wnioskujące o wszczęcie postępowania zobowiązane są do dostarczenia informacji niezbędnych do ich prawidłowego przeprowadzenia. Informacje te powinny zawierać następujące elementy:

- dane dotyczące wnioskodawcy.
- dane dotyczące towaru objętego wnioskiem.
- dane stwierdzające istnienie przywozu po cenie dumpingowej.
- dane stwierdzające powstanie szkody lub groźbę jej wyrządzenia, bądź spowodowanie istotnego opóźnienia powstania odpowiedniego przemysłu krajowego.
- dane stwierdzające związek przyczynowy między przywozem po cenie dumpingowej a rzekomą szkodą lub groźbą jej wyrządzenia, bądź istotnym opóźnieniem powstania odpowiedniego przemysłu krajowego.

WZÓR WNIOSKU O WSZCĘCIE POSTĘPOWANIA ANTYDUMPINGOWEGO

1. INFORMACJE OGÓLNE

A. DANE DOTYCZĄCE WNIOSKODAWCY

1. Imię i nazwisko lub nazwa handlowa wnioskodawcy.....
2. Forma prawna wnioskodawcy
3. Data rozpoczęcia działalności gospodarczej.....
4. Numer identyfikacyjny REGON
5. Zakres prowadzonej działalności gospodarczej /wymienić rodzaje działalności i określić znaczenie poszczególnych rodzajów w ogólnej działalności/.....
6. Adres zamieszkania lub siedziba wnioskodawcy
7. Adres do korespondencji
8. Osoba upoważniona do reprezentowania wnioskodawcy w postępowaniu:
 - a) imię i nazwisko:.....
 - b) stanowisko:
 - c) tel.:
 - d) faks, teleks:.....
9. Czy wnioskodawca lub reprezentowany przez niego podmiot w okresie ostatnich 12 miesięcy występował z wnioskiem o podjęcie innych działań /poza wszczęciem postępowania antydumpingowego/, mających na celu ograniczenie importu towaru, o którym mowa we wniosku. Jeżeli tak, proszę podać szczegóły dotyczące podjętych działań:.....
10. Izba gospodarcza, związek itp., którego członkiem jest wnioskodawca /adres/.....

11. Reprezentatywność wnioskodawcy. Podać jaką część produkcji przemysłu krajowego reprezentuje wnioskodawca oraz dane dotyczące zarówno przedsiębiorstw krajowych popierających wniosek jak i pozostałych przedsiębiorstw. Przedstawić dane liczbowe oraz ich źródło świadczące o w/w reprezentatywności.

B. INFORMACJE DOTYCZĄCE TOWARU. W SPRAWIE KTÓREGO WNIOSKOWANE JEST POSTĘPOWANIE ANTYDUMPINGOWE

1. Definicja towaru, wobec którego wnioskowane jest wszczęcie postępowania.
2. Kod(y) PCN towaru przywożonego na polski obszar celny /zgodny(e) z obowiązującą taryfą celną/ pod którymi sklasyfikowany jest towar określony w pkt.1 oraz kody z lat poprzednich, jeżeli były zmienione /cztery ostatnie lata/. Podać, czy pod w/w kodem są sklasyfikowane jakiegokolwiek inne towary, które nie są przedmiotem wniosku, jeżeli tak to jakie.
3. Jednostka miary zgodna z taryfą celną:
4. Kod podobnego towaru w nomenklaturze przemysłowej SWW:
5. Szczegółowy opis towaru, wobec którego wnioskowane jest wszczęcie postępowania antydumpingowego.
 - a) Cechy fizyczne
 - b) Proces produkcyjny i technologiczny
 - c) Cechy użytkowe (przeznaczenie) i opis rynku zbytu (rodzaje klientów, odbiorców itp.)
 - d) Kanały sprzedaży
6. Typy i rodzaje towaru podobnego.
7. Pozostałe typy i rodzaje towaru podobnego.

8. Różnice i podobieństwa pomiędzy towarem importowanym a produktem wytwarzanym przez przemysł krajowy w oparciu o cechy wymienione w pkt.5 podpunkty od a) do d).

9. Stawka celna (obecnie obowiązujące oraz z poprzednich 4 lat)

**C. KRAJE POCHODZENIA TOWARU WOBEC KTÓREGO
WNIOSKOWANE JEST WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA ORAZ DANE
DOTYCZĄCE ZNANYCH PRODUCENTÓW I EKSPORTERÓW.**

D. LISTA ZNANYCH KRAJOWYCH IMPORTERÓW.

2. DUMPING

A. TYPY TOWARU

Wskazać towary które zostały użyte do wyliczenia wartości normalnej oraz ceny eksportowej i porównania tych dwóch wartości w celu wyliczenia marginesu dumpingu.

B. WARTOŚĆ NORMALNA

Wartość normalną wyznacza się **w jeden z trzech poniższych sposobów:**

I - na podstawie ceny płaconej w normalnym obrocie handlowym, II - na podstawie ceny w eksporcie do jakiegokolwiek kraju trzeciego, III - na podstawie ceny konstruowanej.

Wartość normalną przyjmuje się na podstawie cen w kraju eksportu /wariant a/ lub jeśli spełnione są warunki określone przez ustawę - w kraju pochodzenia /wariant b/.

Podstawową regułą ustalania wartości normalnej jest przyjęcie ceny płaconej w normalnym obrocie handlowym za podobny towar przeznaczony do konsumpcji w kraju, z którego towar był bezpośrednio eksportowany.

Dopiero w przypadku gdy nie można ustalić wartości normalnej, korzystając z zasady ogólnej, gdyż:

- na rynku wewnętrznym kraju eksportującego nie ma w sprzedaży podobnego produktu w normalnym obrocie handlowym, lub
- z powodu szczególnej sytuacji rynkowej nie można dokonać takiego porównania,

wartość normalną wyznacza się na podstawie jednej z pozostałych metod.

II metoda - ustalenie ceny podobnego towaru w eksporcie do jakiegokolwiek kraju trzeciego, która może być najwyższą ceną eksportową, ale powinna być ceną reprezentatywną.

III metoda - obliczenie wartości konstruowanej, na którą składać się będą koszty produkcji i rozsądnego zysku.

Metody mogą być zastosowane w odniesieniu do **kraju pochodzenia**, jeśli nie można ustalić porównywalnej ceny na rynku eksportera /Ib, IIb, IIIb/, gdyż:

- produkty są jedynie przewożone przez kraj eksportujący albo
- takie produkty nie są wytwarzane w kraju eksportującym lub
- nie ma na nie ceny porównywalnej w kraju eksportującym.

Uwaga: Sprzedaż może być uznana przez organ prowadzący postępowanie za nie dokonywaną w normalnym obrocie handlowym na wniosek złożony przez stronę i zawierający odpowiednie uzasadnienie, np. jeśli towar jest oferowany do sprzedaży po cenie niższej od kosztów produkcji. Skutkiem tego wykluczona zostanie metoda I.

Wyjaśnienie pojęć:

- * Rozsądny zysk /metoda III, pkt 8 i 9/ oznacza średni zysk osiągany w danej gałęzi.
- * Cenę pobieraną przez innych sprzedawców /metoda Ia i Ib/ należy podać dla takiego samego szczebla obrotu, np. jeśli eksporter jest hurtownikiem, pozostałe ceny też powinny być cenami hurtowymi.
- * Pojęcie "inni sprzedawcy" /pkt 21 oznacza przedsiębiorców stosujących ceny, które nie są kwestionowane.

Średnie ceny w miarę możliwości powinny być średnimi ważonymi.

Do celów niniejszego postępowania wartość normalna została obliczona na podstawie..... ponieważ.....

Metoda Ia

1. Cena zagranicznego towaru, wobec którego wnioskuje się wszczęcie postępowania antydumpingowego, stosowana przez poszczególnych eksporterów w normalnym obrocie handlowym w kraju eksportu /na bazie ex works/:

LP.	Nazwa eksportera	Adres eksportera	Stosowana cena
1			
2			

Średnia cena wyrażona w PLN przy zastosowaniu kursów z odpowiedniego okresu:

2. Cena za towar pobierana przez innych sprzedawców na rynku wewnętrznym w kraju eksportera na tym samym szczeblu obrotu:

LP.	Nazwa eksportera	Adres eksportera	Stosowana cena
1			
2			

Średnia cena wyrażona w PLN przy zastosowaniu kursów z odpowiedniego okresu:

3. Źródło informacji podanej w pkt 1 i 2

Metoda Ib

4. Cena towaru, wobec którego wnioskuje się wszczęcie postępowania antydumpingowego, stosowana w normalnym obrocie handlowym w kraju pochodzenia:

Nazwa sprzedawcy	Adres sprzedawcy	Cena
		zbytu

1.		hurtowa	
		detaliczna	
2.		zbytu	
		hurtowa	
		detaliczna	

5. Źródło informacji o wysokości ceny podanej w pkt 4

Metoda II /wspólna dla wariantu a i b/

6. Cena towaru stosowana w eksporcie z kraju eksportującego /Ha/ lub pochodzenia /Ib/ do kraju trzeciego /wpisać nazwę kraju/:

Lp.	Nazwa eksportera	Adres eksportera	Stosowana cena
1			
2			
3			

Średnia cena wyrażona w PLN przy zastosowaniu kursów z odpowiedniego okresu:

7. Źródło informacji o wysokości ceny podanej w pkt 6

Metoda III /wspólna dla wariantu a i b/

8. Koszty wytworzenia towaru w kraju eksportu /a/ lub pochodzenia /b/ powiększone o rozsądny zysk:.....

9. Źródło informacji o wysokości ceny podanej w pkt 8

C. CENA EKSPORTOWA

1. Cena eksportowa towaru, wobec którego wnioskuje się wszczęcie postępowania antydumpingowego / wyrażona w PLN przy zastosowaniu kursów z odpowiedniego okresu/:

Nazwa zagranicznego eksportera	Nazwa polskiego importera	Cena transakcyjna*	Cena eksportowa na bazie ex works

* Przy cenie transakcyjnej należy zaznaczyć bazę dostawy.

2. Czy wnioskodawca uważa, że pomiędzy importerem a eksporterem lub osobą trzecią istnieją powiązania i porozumienia kompensacyjne? Jeśli tak, proszę podać fakty.
3. Kalkulacja ceny eksportowej na podstawie ceny, po której importowane towary są po raz pierwszy odprzedawane niezależnemu nabywcy:
4. Kalkulacja ceny eksportowej na innej /uzasadnionej/ podstawie.

D. PORÓWNANIE CENY EKSPORTOWEJ Z WARTOŚCIĄ NORMALNĄ.

Porównania ceny eksportowej z wartością normalną należy dokonać przy zastosowaniu odpowiednich dostosowań w formie korekty (art. 10 i art.11 ustawy).

E. MARGINES DUMPINGU.

a) wartość normalna ex-works:

b) cena eksportowa ex-works:

- c) margines dumpingu (a-b):
- d) wartość CIF:
- e) margines dumpingu jako % wartości CIF:

3. SZKODA

Zaprezentować w formie tabeli niżej wymienione wskaźniki oraz dołączyć do każdego z nich charakterystykę ich zmian w poszczególnych latach (5 lat przed datą złożenia niniejszego wniosku), zachodzące trendy oraz ich przyczyny:

- A. KONSUMPCJA NA RYNKU KRAJOWYM.
- B. WIELKOŚĆ IMPORTU PO CENACH DUMPINGOWYCH I JEGO UDZIAŁ W RYNKU KRAJOWYM.
- C. CENY IMPORTU PO CENACH DUMPINGOWYCH.
- D. PODCIĘCIE CENOWE PRZEMYSŁU KRAJOWEGO.
- E. PRODUKCJA, ZAPASY I POZIOM WYKORZYSTANIA ZDOLNOŚCI PRODUKCYJNYCH PRZEMYSŁU KRAJOWEGO.
- F. SPRZEDAŻ, UDZIAŁ W RYNKU I EKSPORT PRZEMYSŁU KRAJOWEGO.
- G. CENY SPRZEDAŻY PRZEMYSŁU KRAJOWEGO NA RYNKU KRAJOWYM.
- H. KOSZTY PRODUKCJI PRZEMYSŁU KRAJOWEGO.
- I. *Realizacja* DOGŁĘDOWOŚĆ PRZEMYSŁU KRAJOWEGO.
- J. ZATRUDNIENIE W PRZEMYSŁE KRAJOWYM.
- K. INNE CZYNNIKI POWODUJĄCE SZKODĘ.

4. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

Opisać związek przyczynowy zachodzący między występowaniem przywozu po cenach dumpingowych towaru wobec którego wnioskowane jest wszczęcie postępowania a domniemaną szkodą jaką ten przywóz wyrządził przemysłowi krajowemu.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia

w sprawie wzoru kwestionariusza postępowania antydumpingowego przeznaczonego dla producentów lub eksporterów.

Na podstawie art. 27 ust. 4 ustawy z dnia o ochronie przed przywozem na polski towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§1. Wzór kwestionariusza postępowania antydumpingowego przeznaczonego dla producentów lub eksporterów stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie określa wzór antydumpingowego kwestionariusza w celu uzyskania stosownych informacji od producentów lub eksporterów towaru objętego postępowaniem, przy założeniu, że okres badany jest nie krótszy niż 6 miesięcy.

Zawiera on dane dotyczące:

- producenta lub eksportera, w tym opis działalności przedsiębiorstwa (m.in. wielkość produkcji, koszty produkcji, zdolności produkcyjne, wielkość zapasów, zatrudnienie, inwestycje, rentowność przedsiębiorstwa);
- produkowanych towarów, ze szczególnym uwzględnieniem produktu, który został objęty postępowaniem (m.in. rodzaj sprzedawanych produktów, dokładna charakterystyka badanego towaru, wraz z możliwością załączenia stosownych katalogów, cenników lub broszur);
- sprzedaży w okresie badanym (m.in. listę wszystkich odbiorców powiązanych z eksporterem, wielkość i wartość eksportu ogółem, a w tym do Polski).

Przekazane informacje powinny być na tyle pełne i dokładne, na ile jest to możliwe. Należy je zebrać w ściśle określonym czasie.

Po otrzymaniu i zanalizowaniu wypełnionego kwestionariusza, Minister Gospodarki podejmuje decyzję dotyczącą sposobu w jaki dokona weryfikacji danych przekazanych w kwestionariuszu.

Żaden przymus prawny nie nakłada na producenta lub eksportera obowiązku wypełnienia kwestionariusza. Dlatego też przepisy proceduralne mające zastosowanie do postępowania antydumpingowego zachęcają do współpracy poprzez oferowanie szczególnego traktowania i specjalnych korzyści kooperującym podmiotom, a jednocześnie pozbawiają wszystkich tych przywilejów tym, którzy nie podejmują współpracy.

WZÓR KWESTIONARIUSZA POSTĘPOWANIA ANTYDUMPINGOWEGO PRZEZNACZONEGO DLA
PRODUCENTÓW LUB EKSPORTERÓW

Z.....

Kraj:

Nazwa towaru:.....

Kod towaru:

Okres objęty badaniem:

Podstawa prawna postępowania:

Postanowienie o wszczęciu postępowania (data i miejsce publikacji):

Pracownik Ministerstwa Gospodarki prowadzący postępowanie:

Adres do korespondencji:.....

Telefon

Telefaks.....

Rozdział A

Informacje ogólne o przedsiębiorstwie

A-1 Dane podstawowe

Informacje dotyczące przedsiębiorstwa:

Nazwa:.....

Adres:.....

Numer telefonu:.....

Numer telefaksu:.....

Numer teleksu:.....

Nazwisko, imię, stanowisko służbowe osoby odpowiedzialnej w przedsiębiorstwie za postępowanie

A-2 Pełnomocnik

Nazwisko i imię lub nazwa pełnomocnika:.....

Adres:

Numer telefonu:.....

Numer telefaksu:.....

Numer teleksu:.....

A-3 Informacje o przedsiębiorstwie

1. Forma prawna przedsiębiorstwa

2. Główni udziałowcy przedsiębiorstwa (dysponujący w okresie objętym badaniem udziałem powyżej 1% kapitału przedsiębiorstwa) i ich udziały w %:

1.....

2.....

3.....

4.....

3. Diagram organizacyjny przedsiębiorstwa, uwzględniający wszystkie jednostki wchodzące w skład przedsiębiorstwa, uczestniczące w procesie wytwarzania, sprzedaży i dystrybucji towaru objętego postępowaniem.

4. Powiązania międzynarodowe przedsiębiorstwa: firmy macierzyste, przedsiębiorstwa zależne i inne przedsiębiorstwa powiązane, mające jakikolwiek związek z towarem objętym postępowaniem, zarówno na rynku krajowym, jak i rynkach eksportowych.

5. Powiązania finansowe, kontraktowe, kapitałowe z innymi przedsiębiorstwami, mające za przedmiot badanie i rozwój, produkcję, sprzedaż, licencjonowanie bądź porozumienia techniczne i patentowe, mające związek z towarem objętym postępowaniem.
6. Wykaz towarów wytwarzanych i sprzedawanych przez przedsiębiorstwo w podziale na grupy towarowe według klasyfikacji taryfy celnej:
- 1.
 - 2.
 - 3.
 - 4.
 - 5.
7. Nazwy i adresy, numery telefonów i faksów wszystkich przedsiębiorstw powiązanych*, mających jakikolwiek związek z towarem objętym postępowaniem, ze wskazaniem kraju, w którym znajdują się ich siedziby. Zakres działania wszystkich powiązanych przedsiębiorstw.
8. Lista przedsiębiorstw powiązanych

Nazwa, adres, numery telefonu i faksu powiązanego przedsiębiorstwa	Związek z towarem objętym postępowaniem	Zakres działania przedsiębiorstwa	Produkcja towaru objętego postępowaniem TAK/NIE	Sprzedaż materiałów do produkcji towaru objętego postępowaniem TAK/NIE	Udział kapitałowy przedsiębiorstwa w przedsiębiorstwie powiązanych %	Udział kapitałowy przedsiębiorstw powiązanych w przedsiębiorstwie

* Za producentów powiązanych z zagranicznymi eksporterami lub krajowymi importerami uważa się producentów powiązanych w jakikolwiek z następujących sposobów:

- jeden z nich bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugiego,
- obaj są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowani przez osobę trzecią, obaj bezpośrednio lub pośrednio kontrolują osobę trzecią.

Rozdział B

Opis produktu

B-1 Przedmiot postępowania — towar

1. Kod taryfy celnej towaru objętego postępowaniem:.....
2. Kody z lat poprzednich, jeśli były one zmieniane:.....
3. Kod, którym oznaczony jest towar objęty postępowaniem w księgach przedsiębiorstwa, zwany dalej kodem wewnętrznym towaru — KWT:.....
4. Numer kontrolny towaru (dla celów postępowania antydumpingowego), zwany dalej numerem kontrolnym towaru — NKT:.....
5. Jednostka wagi lub miary:.....

B-2 Specyfikacja towaru sprzedawanego na rynku krajowym i w eksporcie

Cechy charakterystyczne towaru objętego postępowaniem:

- 1) techniczne
- 2) technologiczne
- 3) użytkowe -
- 4) jakościowe
- 5) rynkowe
- 6) opakowanie

B-3 Porównanie towarów sprzedawanych na rynku krajowym i na eksport

Towary identyczne objęte postępowaniem, sprzedawane przez przedsiębiorstwo(a) powiązane na rynku wewnętrznym kraju eksportera oraz na rynek polski.

Numer kontrolny towaru	Nazwa handlowa towaru	Sprzedaż na rynku wewnętrznym w jednostkach fizycznych	Sprzedaż na rynku polskim w jednostkach fizycznych	Sprzedaż na rynku wewnętrznym jako % sprzedaży na rynku polskim

B-4 Porównanie towarów eksportowanych i ich polskich odpowiedników

Lista towarów porównywalnych.

Towar przedsiębiorstwa i przedsiębiorstw z nim powiązanych objętych postępowaniem	Numer kontrolny towaru	Towar producenta polskiego

Rozdział C

Informacje o działalności przedsiębiorstwa

C-1 Obroty*

1. Obroty przedsiębiorstwa*

Rok=rok obrachunkowy	Rok 199...		Rok 199...		Okres objęty badaniem	
	niezależni nabywcy	powiązani nabywcy	niezależni nabywcy	powiązani nabywcy	niezależni nabywcy	powiązani nabywcy
Łączny obrót przedsiębiorstwa						
Rynek krajowy						
Polska						
Pozostałe kraje						
Obrót sektora, do którego należy badany towar						
Rynek krajowy						
Polska						
Pozostałe kraje						
Obrót dotyczący badanego towaru						
Rynek krajowy						
Polska						
Pozostałe kraje						

* W walucie, w której prowadzona jest księgowość, obroty netto — bez podatków, z uwzględnieniem rabatów.

2. Jeśli rachunki przedsiębiorstwa zostały skonsolidowane z rachunkami powiązanych przedsiębiorstw, należy sporządzić tabelę skonsolidowanych obrotów (uwzględniając wszystkie rabaty), z pominięciem wszystkich podatków wg wzoru podanego w punkcie pierwszym. Zamiast ogólnych obrotów przedsiębiorstwa tabela powinna zawierać ogólne obroty grupy przedsiębiorstw.

C-2 Sprzedaż badanego towaru

1. Ilość sprzedanego towaru* będącego przedmiotem postępowania

	Ogół transakcji — wielkość (w jednostce miary lub wagi)		
Rok=rok kalendarzowy	Rok 199...	Rok 199...	Okres objęty badaniem
Na rynku krajowym			
Polska			
Łączny eksport do pozostałych krajów (określić główne kierunki)			
Łączna wielkość obrotu			

* W jednostkach fizycznych

2. Wartość sprzedaży* towaru będącego przedmiotem postępowania.

	Wartość ogółu transakcji		
Rok=rok kalendarzowy	Rok 199...	Rok 199...	Okres objęty badaniem
Na rynku krajowym			
Polska			
Łączny eksport do pozostałych krajów (określić główne kierunki)			
Łączna wartość obrotu			

* W walucie, w której prowadzona jest rachunkowość.

Tabele sporządza się oddzielnie dla każdego spośród przedsiębiorstw powiązanych, prowadzących sprzedaż towaru objętego postępowaniem.

3. Należy sporządzić identyczną tabelę, zawierającą dane dotyczące wszystkich transakcji sprzedaży towaru objętego postępowaniem przedsiębiorstwa i przedsiębiorstw z nim powiązanych.

C-3 Zakupy towaru będącego przedmiotem postępowania

Ilość* zakupionego towaru będącego przedmiotem postępowania

Rok=rok kalendarzowy	Wielkość w	Rok 199...	Rok 199...	Okres objęty badaniem	Prognoza na rok 199...	Prognoza na rok 199...
Nazwa dostawcy**	Nazwa kraju dostawcy					
Dostawca 1						
Dostawca 2						

* W jednostkach fizycznych. ** Główni dostawcy.

C-4 Dane dotyczące produkcji i zdolności produkcyjnych

Produkcja i zdolności produkcyjne towaru będącego przedmiotem postępowania*

Rok=rok kalendarzowy	Rok 199...	Rok 199...	Okres objęty badaniem	Prognoza na rok 200...	Prognoza na rok 200...
Zdolności produkcyjne** (w jednostkach miary lub wagi)					
Obecna produkcja netto (w jednostkach miary lub wagi) produktu finalnego					

* Wraz z przedsiębiorstwami powiązanymi. ** Opisać metodę obliczania zdolności

C-5 Zapasy towaru będącego przedmiotem postępowania

Zapasy i zmiana stanu zapasów

Rok=rok kalendarzowy Wielkość (w jednostkach miary lub wagi)	Rok 199...	Rok 199...	Okres objęty badaniem
* Stan początkowy zapasów			
+ Produkcja netto produktu finalnego			
+ Zakupy produktu finalnego			
- Sprzedaż krajowa			
- Łączna sprzedaż dotycząca transakcji z niezależnymi polskimi przedsiębiorstwami			
- Łączna sprzedaż dotycząca transakcji z polskimi przedsiębiorstwami powiązаныmi			
- Eksport do innych krajów niż Polska			
- Konsumpcja wewnętrzna			
= Stan końcowy zapasów			

* Tabelę sporządza się odrębnie dla każdego producenta.

C-6 Zatrudnienie

Zatrudnienie

Rok=rok obrachunkowy	Rok 199...	Rok 199...	Okres objęty badaniem	Prognoza na rok 200...	Prognoza na rok 200...
Łączna liczba pracowników					
Liczba pracowników zatrudnionych przy wytwarzaniu danego towaru					
Pracownicy zatrudnieni przy sprzedaży i w administracji					

* Tabelę sporządzić odrębnie dla każdego producenta.

Podać ile zespołów pracowniczych uczestniczy w każdej części procesu produkcji oraz określić liczbę pracowników w każdym zespole.

C-7 Inwestycje

1. Wartość nakładów inwestycyjnych poniesionych przez przedsiębiorstwo i wszystkich producentów powiązanych, przeznaczonych do wytwarzania towarów będących przedmiotem postępowania

Rok=rok obrachunkowy	Rok 199...	Rok 199...	Okres objęty badaniem	Prognoza na rok 200...	Prognoza na rok 200...
Budynki					
Maszyny i urządzenia produkcyjne					
Pozostałe wyposażenie (wyszczególnić)					

* Tabelę sporządzić oddzielnie dla każdego producenta.

2. Opisać:

- krótkoterminowe i średnioterminowe plany inwestycyjne,
- planowane zasadnicze ulepszenia techniczne w procesie produkcyjnym,
- planowane istotne powiększenie mocy produkcyjnych,
- ocenę dotyczącą wpływu zamierzeń inwestycyjnych i ulepszeń technicznych na potencjał produkcyjny.

C-8 Rentowność

Rachunek zysków i strat

	Zysk i straty bilansowe okresu objętego badaniem				
	dany produkt			pozostałe produkty i rynki	przedsiębiorstwo łącznie
	rynek krajowy	Polska	pozostałe kraje		
Przychód brutto*					
Rabaty, upusty itp.					
Przychód netto					
Zmiana zapasów produktu finalnego					
Łączny dochód					
Wydatki operacyjne					
Koszty towarów sprzedanych					
Wydatki związane ze sprzedażą, ogólne i administracyjne					
Łączne wydatki operacyjne					
Dochód operacyjny					
Pozostałe (dochody) wydatki					
Dochód zwyczajny					
Nadzwyczajny (dochód)/wydatki					
Dochód przed opodatkowaniem					

* Bez VAT.

C-9 Pozostałe dane dotyczące towaru będącego przedmiotem postępowania

Przewidywania i prognozy

Rok = rok obrachunkowy	Rok 199...	Rok 199...	Okres objęty badaniem	Prognoza na rok 200...	Prognoza na rok 200...
1	2	3	4	5	6
A—Wielkość sprzedaży* (patrz pktC-2.1)					
Na rynku wewnętrznym					
Eksport na rynek polski					

1	2	3	4	5	6
Eksport do pozostałych krajów (<i>wyszczególnić główne kierunki eksportu</i>)					
B—Średnioważona cena sprzedaży netto (<i>patrz pkt C-2.1 i C-2.2</i>)					
Na rynku wewnętrznym					
Eksport na rynek polski					
Eksport do pozostałych krajów (<i>wyszczególnić główne kierunki eksportu</i>)					
C—Średnioważone koszty produkcji jednostki towaru					
Na rynku wewnętrznym					
Ogólny jednostkowy koszt wytworzenia					
Ogólny jednostkowy koszt sprzedaży, koszt ogólny zarządu oraz kwota zysku i wszystkie inne koszty					
Ogólny jednostkowy koszt produkcji (<i>suma dwóch poprzednich pozycji</i>)					
Eksport na rynek polski					
Ogólny jednostkowy koszt wytworzenia					
Ogólny jednostkowy koszt sprzedaży, koszt ogólny zarządu oraz kwota zysku i wszystkie inne koszty					
Ogólny jednostkowy koszt produkcji (<i>suma dwóch poprzednich pozycji</i>)					
Eksport do pozostałych krajów					
Ogólny jednostkowy koszt wytworzenia					
Ogólny jednostkowy koszt sprzedaży, koszt ogólny zarządu oraz kwota zysku i wszystkie inne koszty					
Ogólny jednostkowy koszt produkcji (<i>suma dwóch poprzednich pozycji</i>)					

* W jednostkach fizycznych określonych w taryfie celnej.

Rozdział D

Eksport do Polski towaru będącego przedmiotem postępowania*D-1 Informacje ogólne*

- 1) Opis kanałów dystrybucji przedsiębiorstwa, począwszy od bramy fabrycznej, aż do pierwszej sprzedaży niezależnemu nabywcy na rynku polskim. Opis powinien zawierać szczegółowy schemat przepływów, określający warunki sprzedaży i polityki cenowej w odniesieniu do każdej z grup nabywców (np. handlowców, dystrybutorów, użytkowników końcowych, zakładów zajmujących się przetwórstwem itd.). Opis dotyczy również przedsiębiorstw powiązanych.
- 2) Opis sposobów, w jakich realizowane są transakcje sprzedaży, z podaniem procedur stosowanych w sprzedaży, obowiązujących od złożenia zamówienia do dostawy dla pierwszego niezależnego nabywcy. Informacja o obowiązujących zasadach fakturowania i płatności.
- 3) Informacja o zasadach różnicowania cen sprzedaży pomiędzy klientami, regionami lub w zależności od sezonu.
- 4) Informacja i opis umów (długoterminowych lub krótkoterminowych). Sposób ich zawierania, a w szczególności w jaki sposób podejmowane są uzgodnienia dotyczące ilości i cen towarów. Charakterystyka rodzajów umów stosowanych w odniesieniu do towaru objętego badaniem, z uwzględnieniem istotnych postanowień, ze wskazaniem przestanków, od których uzależniona jest możliwość zmiany cen bądź podjęcie renegeacji postanowień umowy przez którąkolwiek ze stron. Informacja, jakie zobowiązania podejmuje każda ze stron w przypadku przedterminowego rozwiązania umowy.
- 5) Opis zasad, na podstawie których podejmowane są decyzje o wielkości produkcji i o cechach towaru, którego dotyczy postępowanie. Jak i w jaki sposób decyzje o wielkości produkcji uzależnione są od złożonych w przedsiębiorstwie zamówień.
- 6) Kopie wszystkich cenników mających związek ze sprzedażą na rynku polskim, wydanych lub aktualnych w okresie objętym badaniem, adresowanych do wszystkich grup nabywców. Dotyczy to również cenników, którymi posługują się przedsiębiorstwa powiązane.

D-2 Sprzedaż niezależnym nabywcom

- 1) Wykaz transakcji sprzedaży eksportowych na rynek polski towarów, których dotyczy postępowanie. Wykaz ten, zwany dalej SPERPOL (*szczególty patrz rozdział H*), sporządzony w formie zapisu komputerowego, powinien zawierać informacje kolejno o każdej transakcji.
- 2) Lista i informacje o niezależnych nabywcach, sporządzona w formie zapisu komputerowego. Lista ta zwana jest dalej NIENAPO (*szczególty patrz rozdział H*).

D-3 Sprzedaż nabywcom powiązanym

1. Dane dotyczące nabywców powiązanych

Opis	Nazwa nabywcy powiązanego 1	Nazwa nabywcy powiązanego 2	Nazwa nabywcy powiązanego 3
Oznaczenie kodowe nabywcy stosowane przez przedsiębiorstwo			
Kod nabywcy			
Kraj			
Adres			
Szczebel obrotu, na którym działa nabywca			
Ogólny obrót netto (wszystkimi towarami)			
Ogólna fakturowa wartość netto (po potrąceniu not kredytowych)			
Wysokość bonifikat, rabatów, opustów itp. Ogółem			
Ogólna wartość netto sprzedaży towaru objętego postępowaniem			
Ogólna wielkość netto sprzedaży towaru objętego postępowaniem (po potrąceniu not kredytowych)			
Stosowane najczęściej warunki płatności			
Stosowane najczęściej warunki dostaw			

Uwagi:

- Dane dotyczące przedsiębiorstw powiązanych zgodnie z aneksem I.
- Kod „100” i następnne należy przypisać powiązanym nabywcom, mającym siedzibę w Polsce i odsprzedającym dany towar w Polsce nabywcom niezależnym.
- Kod „110” i następnne należy przypisać powiązanym nabywcom, mającym siedzibę w Polsce i odsprzedającym dany towar w Polsce nabywcy powiązanemu.
- Kod „200” i następnne należy przypisać powiązanym nabywcom, mającym siedzibę w Polsce i będącym końcowymi użytkownikami danego towaru w Polsce.
- Kod „300” i następnne należy przypisać powiązanym nabywcom, mającym siedzibę poza Polską i odsprzedającym dany towar przeznaczony na rynek polski niezależnemu nabywcy.
- Kod „310” i następnne należy przypisać nabywcom powiązanym, mającym siedzibę poza Polską i odsprzedającym dany towar przeznaczony na rynek polski nabywcom powiązanym.
- Kod „1” przypisuje się handlowcy.
- Kod „2” przypisuje się użytkownikowi końcowemu.
- Kod „3” przypisuje się pozostałym nabywcom (wyszczególnij jakim),

2. Wykaz kosztów poniesionych przez nabywców powiązanych, które zrekomensowało im bezpośrednio lub pośrednio przedsiębiorstwo, niezależnie od tego, czy koszty te były związane z towarem objętym postępowaniem. Szczegółowy opis kosztów ujętych w wykazie.

Sprzedaż na rynku krajowym towaru będącego przedmiotem postępowania

E-1 Informacje ogólne

- 1) Opis kanałów dystrybucji przedsiębiorstwa, począwszy od bramy fabrycznej, aż do pierwszej sprzedaży niezależnemu nabywcy na rynku polskim. Opis powinien zawierać szczegółowe informacje, określające warunki sprzedaży i politykę cenową w odniesieniu do każdej z grup nabywców (np. handlowców, dystrybutorów, użytkowników końcowych, zakładów zajmujących się przetwórstwem itd.). Powyższy opis powinien obejmować również przedsiębiorstwa powiązane.
- 2) Szczegółowy opis sposobu, w jaki realizowane są transakcje sprzedaży, ze szczegółowym określeniem stosowanych procedur od złożenia zamówienia do dostawy do pierwszego niezależnego nabywcy. Dołączyć informację o sposobie, w jaki prowadzi się fakturowanie oraz realizuje płatności.
- 3) Informacja dotycząca różnic cen sprzedaży pomiędzy klientami, regionami lub okresami czasu.
- 4) Opis trybu zawierania umów na rynku krajowym, w szczególności w jaki sposób podejmowane są uzgodnienia dotyczące ilości i cen towarów. Opis wszystkich typów umów dotyczących towaru objętego badaniem, z uwzględnieniem postanowień poszczególnych umów oraz przestaneek, od których uzależniona jest możliwość zmiany cen bądź renegotjacji postanowień umów przez strony. Informacja o zobowiązaniach podjętych przez strony w konsekwencji przedterminowego rozwiązania umowy.
- 5) Opis zasad, na podstawie których podejmowane są decyzje o wielkości produkcji i o cechach towaru, którego dotyczy postępowanie. Jak i w jaki sposób decyzje o wielkości produkcji uzależniane są od złożonych zamówień na rynku krajowym.
- 6) Kopie wszystkich cenników adresowanych na rynek krajowy, wydanych lub aktualnych w okresie objętym badaniem, adresowanych do wszystkich grup nabywców. Powyższe dotyczy również cenników, którymi posługują się przedsiębiorstwa powiązane.

E-2 Sprzedaż niezależnym nabywcom

- 1) Wykaz transakcji sprzedaży na rynku wewnętrznym kraju eksportera towarów, których dotyczy postępowanie. Wykaz ten, zwany dalej SPREWEW (*szczególty patrz rozdział H*), sporządzony w formie zapisu komputerowego, ma zawierać kolejno informacje o każdej transakcji.
- 2) Lista i informacje o niezależnych nabywcach. Lista ta, zwana dalej NIENAWWE, jest sporządzona w formie zapisu komputerowego (*szczególty patrz rozdział H*).

E-3 Sprzedaż pomiędzy przedsiębiorstwami powiązаныmi a niezależnymi nabywcami

- 1) Wykaz transakcji sprzedaży na rynku krajowym towarów, których dotyczy postępowanie, zrealizowanych przez przedsiębiorstwa powiązane z niezależnymi nabywcami w okresie badanym. Wykaz zawierający informacje kolejno o każdej transakcji, zwany dalej SPWPONN, sporządzony jest w formie zapisu komputerowego (*szczególty patrz rozdział H*).
- 2) Lista i informacje o niezależnych nabywcach — klientach producentów powiązanych sprzedających towar będący przedmiotem postępowania w okresie objętym badaniem, zwana dalej NNPOWPR (*szczególty patrz rozdział H*). Lista i informacje sporządzone są w formie zapisu komputerowego.

Rozdział F

Koszty produkcji

F-1 System księgowości

- 1) Informacja dotycząca roku obrachunkowego przedsiębiorstwa:
 - początek...
 - koniec...
- 2) Bilans, rachunek zysków i strat za ostatnie trzy lata obrachunkowe, zatwierdzone przez biegłego rewidenta i sporządzone w języku polskim. Jeżeli dotyczy to przedsiębiorstwa, należy dołączyć kopie skonsolidowanych sprawozdań finansowych za okres trzech ostatnich lat.
- 3) Kopie okresowych sprawozdań finansowych, w szczególności dotyczących towarów objętych postępowaniem, za ostatnie trzy lata obrachunkowe, jeżeli są sporządzane.
- 4) Sporządzoną w języku polskim kopię zestawień rachunkowych, dla każdej z jednostek organizacyjnych przedsiębiorstwa, uczestniczących w procesie wytwarzania lub sprzedaży danego towaru.
- 5) Adres, telefon i telefaks, pod którymi można uzyskać informację i wyjaśnienia dotyczące dokumentacji księgowej przedsiębiorstwa.
- 6) Szczegółowy opis systemu księgowości i rachunkowości przedsiębiorstwa. Informacja, czy system ten jest zgodny z zasadami rachunkowości ogólnie przyjętymi w kraju wytwarzania. Opis powinien uwzględniać wszystkie zasady mające istotne znaczenie dla określenia kosztów produkcji towarów objętych postępowaniem, dotyczące w szczególności:
 - a) surowców, wyceny produkcji w toku, gotowych wyrobów, np. FIFO (first in, first out — pierwsze przyszło, pierwsze wyszło), LIFO (last in, first out — ostatnie przyszło, pierwsze wyszło), metoda średniej ważonej,
 - b) metod zaksięgowywania i wyksięgowywania surowców i gotowych wyrobów,
 - c) przeciętnego okresu użytkowania urządzeń produkcyjnych i metod amortyzacji,
 - d) metod księgowania zysków i strat z tytułu operacji wymiany walut (tj. sposobów rejestrowania danych dotyczących transakcji dla celów sprawozdań finansowych), wyjaśnienie, jakiego rodzaju kursy wymiany są stosowane dla przeliczania obcych walut na walutę krajową, uwzględniające w szczególności: sposób określania kursu, np. kurs oficjalny czy kurs innego rodzaju; przedstawić informacje o kursach wymiany mających zazwyczaj zastosowanie dla dokonania powyższych przeliczeń, np. kurs z dnia wystawienia faktury, kurs z dnia wysyłki itd.,
 - e) kapitalizacji wydatków (np. na badania, obsługę zadłużenia),
 - f) rezerw na pokrycie nieściągalnych należności,
 - g) kosztów likwidacji i restrukturyzacji.
- 7) Informacja o zmianach zasad rachunkowości w trzech ostatnich latach obrachunkowych. Szczegółowy opis tych zmian, daty ich wprowadzenia oraz powody, dla których zostały wprowadzone.
- 8) Opis systemu kalkulacji kosztów własnych stosowany przez przedsiębiorstwo do rejestrowania kosztów produkcji towarów, których dotyczy postępowanie. Opis powinien dotyczyć w szczególności:

- a) stosowanego w przedsiębiorstwie systemu kalkulacji kosztów własnych w zakresie podziału kosztów na poszczególne jednostki towaru objętego postępowaniem (np. kolejność przeprowadzanych czynności, sposób obliczania kosztów),
- b) opisu kosztów standardowych (normatywnych) lub systemu planowania kosztów, uwzględniającego:
 - rodzaj rozbieżności rejestrowanych w systemie kalkulacji kosztów własnych oraz sposób, w jaki są one wykorzystywane dla celów sprawozdawczości zarządu,
 - okres, dla którego rozbieżności są obliczane i rejestrowane,
 - charakterystykę metod używanych dla zmian zakresu normatywnych kosztów przedsiębiorstwa,
 - częstotliwość zmian wielkości kosztów normatywnych,
- c) wyjaśnienia, czy udzielając odpowiedzi przedsiębiorstwo posłużyło się danymi dotyczącymi kosztów normatywnych oraz czy wszystkie rozbieżności pomiędzy kosztami normatywnymi a faktycznymi zostały uwzględnione; szczegółowego opisu stosowanych w przedsiębiorstwie metod alokacji kosztów; informacji o wszystkich istotnych lub wyjątkowych rozbieżnościach kosztów, które wystąpiły w okresie objętym badaniem,
- d) zestawienia bezpośrednich kosztów lub czynników wywołujących koszty w rachunku kosztów (wyjaśnij ich charakter),
- e) zestawienia pośrednich kosztów w systemie kalkulacji kosztów własnych; opisu charakteru kosztów pośrednich rejestrowanych w każdym z poszczególnych kosztów i zazwyczaj używanego sposobu rozdzielania powyższych kosztów pośrednich pomiędzy kosztami lub czynnikami wywołującymi koszty,
- f) opisu zasad stosowanych do alokacji kosztów pomiędzy jednostki organizacyjne przedsiębiorstwa (np. kosztów firmy macierzystej pomiędzy przedsiębiorstwa zależne, kosztów przedsiębiorstwa pomiędzy poszczególne fabryki, oddziały produkcyjne, czy metod rozdziału kosztów pomiędzy poszczególnymi fabrykami),
- g) opisu zasad księgowania, dotyczących produktów ubocznych i odpadów,
- h) opisu zasad wyceny i rejestracji kosztów sprzedaży, kosztów surowców, wyceny kosztów produkcji w toku i wyrobów gotowych.

F-2 Proces i koszt produkcji towaru objętego postępowaniem

- 1) Opis procesu produkcji towaru objętego postępowaniem:
 - a) charakterystyka urządzeń produkcyjnych; jeżeli w procesie produkcji lub w jego części znajduje zastosowanie więcej niż jedno urządzenie produkcyjne, należy podać wykaz wszystkich urządzeń; opis przeznaczenia podstawowych urządzeń produkcyjnych,
 - b) opis procesu produkcji towaru objętego postępowaniem,
 - c) opis podstawowych surowców i materiałów niezbędnych w procesie produkcji i związki przedsiębiorstwa z ich dostawcami; informacja, czy surowce i materiały pochodzą z importu oraz czy ich wycena obejmuje opłaty importowe i podatki pośrednie; wyjaśnienia, w jakim stopniu proces wytwarzania i pozyskiwania poszczególnych materiałów i surowców do produkcji jest związany z przedsiębiorstwem,
 - d) tabela współczynników zużycia poszczególnych surowców i półproduktów na jednostkę miary lub wagi danego towaru,
 - e) tabela współczynników energochłonności bezpośredniej towaru objętego postępowaniem; w tabeli powinny zostać zamieszczone informacje dotyczące zużycia energii odrębnie dla trzech kolejnych lat oraz dla okresu objętego badaniem łącznie.
- 2) Wykaz pod nazwą WEWKODP (zawierający dane na temat towaru objętego postępowaniem, sprzedawanego na rynku krajowym) w formie zapisu komputerowego (szczegóły patrz rozdział H).

- 3) Wykaz pod nazwą POLKODP (zawierający dane na temat każdego towaru objętego postępowaniem, sprzedawanego na rynku polskim), w formie zapisu komputerowego (*szczególty patrz rozdział H*).
- 4) Informacja o zasadach stosowanych do obliczenia i alokacji wszystkich kosztów podanych w wykazach WEWKODP i POLKODP. Załączyć przykładową kalkulację dla każdej z pozycji kosztów; informacja ta powinna zawierać:
- a) opis charakteru umów pomiędzy przedsiębiorstwem a niezależnymi producentami, od których nabywane są surowce i materiały do produkcji; informacje, czy koszty poniesione na nabycie surowców i materiałów obejmują opłaty za transport oraz inne należności i wydatki,
 - b) wyjaśnienie, czy materiały i surowce do produkcji nabywane są od dostawców powiązanych, czy ceny sprzedaży odpowiadają reprezentatywnym godziwym cenom rynkowym; informacje dotyczące cen identycznych, bądź porównywalnych surowców i materiałów oferowanych przez niezależnych producentów; informacje dotyczące kosztów pozyskiwania i wytwarzania surowców i materiałów,
 - c) zestawienie wydatków poniesionych przez kooperantów, odrębnie dla każdego ze zleceń, oraz informacje, czy kooperanci są powiązani z przedsiębiorstwem; opis rodzaju usług świadczonych przez kooperantów; informację dotyczącą usług świadczonych na rzecz przedsiębiorstwa w ramach innego stosunku prawnego niż umowa zlecenia czy umowa o dzieło,
 - d) jeżeli przedsiębiorstwo jest częścią grupy przedsiębiorstw — w jaki sposób alokowane są wydatki związane z obsługą zadłużenia oraz czy odsetki są płacone stronom powiązanim, z podaniem warunków odpowiednich umów,
 - e) opis sposobu obliczania wydatków na badania i rozwój, dotyczące towarów, których dotyczy postępowanie,
 - f) opisu, w jaki sposób koszty produkcji (tj. koszty wytwarzania powiększone o koszty ogólne zarządu oraz kwotę zysku i wszystkich innych kosztów) rozkładają się na jednostkę miary lub wagi towaru.
- 5) W przypadku gdy wzrost kosztów wynika z wykorzystania nowych urządzeń produkcyjnych, które uzyskano ze znacznych nakładów inwestycyjnych, co powodowało niski stopień wykorzystania mocy produkcyjnych w okresie rozruchu i miało miejsce w okresie objętym badaniem, należy podać następujące informacje:
- a) opis nowych urządzeń produkcyjnych, uwzględniający ich lokalizację, wyposażenie, proces produkcji, a także stopień wykorzystania mocy produkcyjnych w fazie rozruchu itd.,
 - b) moment, od którego koszty związane z nabyciem nowych urządzeń produkcyjnych przestają rosnać,
 - c) okres rozruchu ze wskazaniem, kiedy rozpoczęta się produkcja na sprzedaż (przy wykorzystaniu nowych urządzeń produkcyjnych).
- 6) Poniżej załączoną tabelę <str. 82> wypełnić oddzielnie dla:
- każdego z przedsiębiorstw uczestniczących w sprzedaży danego towaru,
 - wszystkich części przedsiębiorstwa,
 - wszystkich producentów powiązanych, dla których prowadzone są odrębne księgi rachunkowe obejmujące wszystkie pozycje kosztów związane ze sprzedażą, ogólnymi kosztami zarządu oraz kwotą zysku i wszystkimi innymi kosztami sprzedaży i administracyjnymi.
- 7) Należy również sporządzić tabelę zbiorczą zawierającą ogólną sumę wymienionych kosztów łącznie dla wszystkich producentów powiązanych.
- Tabele, o których mowa w pkt 6 i w niniejszym punkcie, powinny zawierać dane na temat kosztów ogółem dla każdego z przedsiębiorstw powiązanych oraz kosztów w rozbiciu na koszty związane z towarami objętymi postępowaniem i innymi towarami, a także na transakcje zawierane z niezależnymi oraz powiązanymi przedsiębiorstwami.
- 8) Dodatkowo należy dostarczyć, odrębnie dla każdego z producentów, dane na temat obrotów ogółem, obrotów związanych z towarem objętym postępowaniem, obrotów innymi towarami, a także obrotów przedsiębiorstwa z producentami powiązanymi i niezależnymi.
- 9) Informacja, w jaki sposób zostały obliczone poszczególne pozycje kosztów; jeżeli dla powyższych pozycji zastosowano metodę alokacji inną niż oparta na wielkości obrotu, należy opisać szczegółowo zastosowaną metodę.

Nazwa przedsiębiorstwa	Ogólna wartość towarów	Koszty poniesione w związku ze sprzedażą														
		Koszty poniesione w związku ze sprzedażą		Niezależnemu nabywcy na rynku wewnętrznym		Powiązanemu nabywcy na rynku wewnętrznym		Niezależnemu nabywcy na rynku polskim		Powiązanemu nabywcy na rynku polskim		Niezależnemu nabywcy na pozostających rynkach		Powiązanemu nabywcy na pozostających rynkach		
		Dany towar	Pozostale towary	Dany towar	Pozostale towary	Dany towar	Pozostale towary	Dany towar	Pozostale towary	Dany towar	Pozostale towary	Dany towar	Pozostale towary	Dany towar	Pozostale towary	
W»	%	W	%	W	%	W	%	W	%	W	%	W	%	W	%	
Obrót																
Wydatki																
Ogółem koszty sprzedaży i koszty administracyjne																

W Wartość.

Uwaga:

Odpowiednie dane dotyczące obrotów powinny być danymi netto (po odliczeniu rabatów) i muszą być podane oddzielnie dla każdej kolumny. Kolumna „%” odnosi się do procentu obrotów netto; wartość każdej pozycji kosztowej powinna zostać wyrażona jako procent obrotów netto.

Rozdział G

Korekty mające na celu sprowadzenie do porównywalności wartości normalnej z ceną eksportową

G—1 Korekty ceny eksportowe/*

1) Rabaty (bonifikaty, skonta, upusty)** i wielkość sprzedaży

Szczegółowy opis polityki przedsiębiorstwa w zakresie udzielania bonifikat i rabatów nabywcom uczestniczącym w sprzedaży na rynku polskim. Wykaz wszystkich rodzajów rabatów przyznanych przez przedsiębiorstwo, w tym: rabatów przy zapłacie gotówką, rabatów przyznawanych w związku z wielkością sprzedaży, rabatów lojalnościowych, rabatów przyznawanych na koniec roku itd. Opis warunków ich przyznawania.

Wykaz rabatów odroczonych. Rabaty te mogą stanowić podstawę dla dokonania korekt, pod warunkiem że roszczenia z tego tytułu mają podstawę w praktyce ustalonej w poprzednich okresach, w tym w zależności od spełnienia wymagań warunkujących przyznanie bonifikaty lub rabatu.

Wyjaśnienia podstaw zróżnicowania rabatów. Wykaz wszystkich nabywców wraz z ich kodem (*patrz rozdział D*), którzy spełniali warunki przyznania rabatów.

Przedstawić taryfikatory rabatów.

Przedsiębiorstwo powinno być przygotowane do spełnienia ewentualnej prośby o dostarczenie umów i porozumień dotyczących rabatów.

Zestawienie korekt dotyczących niniejszego punktu według następujących po sobie, poszczególnych transakcji (*patrz pkt 9*).

2) Transport, ubezpieczenie, przeładunek, załadunek i koszty dodatkowe***

Opis wszystkich różnic w kosztach związanych bezpośrednio z operacjami, o których mowa w niniejszym punkcie, poniesionych z tytułu dostarczenia towaru przez eksportera do niezależnego nabywcy, jeżeli koszty te są uwzględniane w płaconych cenach. Wyjaśnienie, w jaki sposób koszty zostały oszacowane.

Zestawienie korekt dotyczących niniejszego punktu według następujących po sobie, poszczególnych transakcji (*patrz pkt 9*).

Konto księgi głównej, na którym wszystkie powyższe wydatki zostały zaksięgowane.

3) Opakowanie

Zestawienie kosztów poniesionych w związku z opakowaniem towaru, którego dotyczy postępowanie, z odrębnie wydzielonymi kosztami materiałów i robocizny. Opis materiałów zużytych do pakowania. Informacja o specjalnych lub nadzwyczajnych czynnościach, które dotyczą wysyłki badanego towaru na rynek polski. Jeżeli badany towar jest pakowany ponownie w Polsce, należy oddzielnie podać koszty i opłaty z tym związane.

Zestawienie korekt dotyczących niniejszego punktu według następujących po sobie poszczególnych transakcji (*patrz pkt 9*).

Konto księgi głównej, na którym wszystkie powyższe wydatki zostały zaksięgowane.

* Powinny opierać się na danych faktycznych, a jeżeli jest to niemożliwe, to na danych uśrednionych. Informacje szczegółowe, jakiego rodzaju korekt, zdaniem przedsiębiorstwa, wymaga cena eksportowa. Należy tu podawać w pierwszym rzędzie korekty rzeczywiste, w dalszej kolejności wielkości średnie. Jeżeli poszczególne korekty podlegają podziałowi, należy podać uzasadnienie podjętego wyboru oraz metodę podziału.

** Termin rabat obejmuje też kredyt udzielany na przyszłe i bieżące zakupy, skrypty dłużne i weksle wystawiane przez nabywcę, prolongowanie kredytu bądź bezpłatne udostępnienie dóbr i usług.

*** Korekty z tytułu kosztów transportu mogą obejmować wyłącznie te koszty, które zostały poniesione po dokonaniu sprzedaży, w związku z przewiezieniem towaru z terenu przedsiębiorstwa do niezależnego nabywcy.

4) Kredyt

Korekty dokonuje się z tytułu różnic w kosztach kredytów udzielonych na dokonanie danej sprzedaży, jeśli czynnik ten jest uwzględniany przy ustalaniu cen.

Opis sposobu użytego do kalkulacji kosztów kredytu. Podać wysokość stopy procentowej użytej dla obliczenia wydatków związanych z udzieleniem kredytu wynikającego z dokonania sprzedaży eksportowej towaru objętego badaniem.

Informacje dotyczące wysokości oprocentowania dla łącznej sumy kredytu krótkoterminowego na sfinansowanie transakcji eksportowych, pobranego przez przedsiębiorstwo w odpowiedniej walucie.

Zestawienie korekt dotyczących niniejszego punktu według następujących po sobie poszczególnych transakcji (patrz pkt 9).

5) Koszty związane ze sprzedażą

Lista korekt dokonanych z tytułu różnic bezpośrednich kosztów udzielenia rękopisów, gwarancji, pomocy technicznej i serwisu, zgodnie z przepisami prawa lub postanowieniami umowy sprzedaży.

Zestawienie faktycznie poniesionych kosztów umieszczonych na powyższej liście.

Koszty pomocy technicznej mogą objąć w szczególności każdego rodzaju usługę świadczoną nabywcy bądź udzieloną mu poradę, jeśli dotyczą one towaru objętego postępowaniem. Korekta może uwzględniać wyłącznie koszty bezpośrednio powiązane ze sprzedażą danego towaru.

Jeżeli pomoc techniczna lub inne usługi świadczone są przez przedsiębiorstwo, wskazać właściwą jednostkę organizacyjną obciążoną tymi kosztami.

Opis wszelkiego rodzaju pomocy technicznej lub usług świadczonych na rynku polskim. Zestawienie otrzymanych przez przedsiębiorstwo zwrotów kosztów poniesionych z tego tytułu.

Zestawienie korekt wynikających z niniejszego punktu według następujących po sobie poszczególnych transakcji (patrz pkt 9).

Konto księgi głównej, na którym wszystkie powyższe wydatki zostały zaksięgowane.

6) Prowizje

Korekty dokonuje się z tytułu prowizji naliczanych przy danej sprzedaży. Jeżeli prowizje zostały uiszczone na rzecz niezależnego lub powiązanego sprzedawcy, podać wartość opłat dokonanych z tytułu prowizji. Wyjaśnić, na jakich warunkach prowizje zostały naliczone.

Zestawienie korekt wynikających z niniejszego punktu według następujących po sobie, poszczególnych transakcji (patrz pkt 9).

Konto księgi głównej, na którym wszystkie powyższe wydatki zostały zaksięgowane.

7) Różnice kursów walut

Dla przeprowadzenia porównania cen sprzedaży na rynku krajowym z cenami sprzedaży w eksporcie konieczne jest przeliczenie waluty. Przeliczenia dokonuje się po kursie waluty z dnia sprzedaży. Jeżeli z daną sprzedażą eksportową bezpośrednio związana jest sprzedaż waluty obcej na rynkach terminowych, to stosuje się kurs waluty w sprzedaży terminowej.

W przypadku dokonania korekty z tytułu przeliczania kursów walut należy podać szczegółowe informacje, dotyczące oficjalnych notowań kursów walut banku centralnego z ostatnich dwóch lat (patrz aneks II). Jeżeli przeliczenia dokonuje się po innym kursie, podać jego źródło i uzasadnić wybór.

W przypadku zakupu waluty obcej przed dniem sprzedaży przedstawić szczegóły tego zakupu i wyjaśnić, czy zakup był ściśle powiązany z transakcją eksportową. Jeżeli tak, ustalić kurs wymiany tego zakupu związany z daną sprzedażą w systemie transakcja po transakcji.

8) Inne tytuły korekt

Póz. 84

Korekta może być następstwem innych czynników, mających wpływ na ceny i ich porównywalność. W szczególności będą to czynniki, które powodują, że cena płacona na rynku krajowym trwale różni się od ceny eksportowej. Przedstawić:

- a) opis innych tytułów korekt wraz z uzasadnieniem,
- b) zestawienie korekt z innych tytułów.

9) Zestawienia zbiorcze

- a) Zestawienie następujących po sobie poszczególnych transakcji, obejmujące wszystkie dostosowania w formie korekt, których dokonanie przedsiębiorstwo uważa za uzasadnione. Zestawienie jest sporządzane:
 - dla wszystkich sprzedaży eksportowych niezależnym nabywcom w Polsce towaru będącego przedmiotem postępowania w okresie badanym,
 - w formie zapisu komputerowego.

Zestawienie powyższe nazywane jest dalej KOREPL (szczegóły rozdział H).

- b) Zestawienie następujących po sobie poszczególnych transakcji, obejmujące wszystkie dostosowania w formie korekty, których dokonanie przedsiębiorstwo uważa za uzasadnione. Zestawienie jest sporządzane:
 - dla wszystkich sprzedaży eksportowych towaru będącego przedmiotem postępowania, zrealizowanych w okresie badanym przez przedsiębiorstwa powiązane niezależnym nabywcom w Polsce,
 - w formie zapisu komputerowego.

Zestawienie powyższe nazywane jest dalej VIAPOL (szczegóły rozdział H).

G—2 Korekty cen krajowych*

1) Właściwości fizyczne towaru

Opis różnic między towarem sprzedawanym na rynek polski a najbardziej podobnym towarem sprzedawanym na rynku krajowym, z uwzględnieniem dostosowania wymagającego korekt wynikających z różnic dotyczących właściwości fizycznych towarów.

Wykaz różnic we właściwościach fizycznych towarów wraz ze szczegółowym ich opisem.

Rozmiary korekty powinny odpowiadać wartości rynkowej, wynikającej z różnic we właściwościach fizycznych oddzielnie dla każdego ich rodzaju. Wskazanie źródeł, z których pochodzą dane przekazane przez przedsiębiorstwo w tym zakresie.

Zestawienie korekt dotyczących niniejszego punktu według następujących po sobie, poszczególnych transakcji, z podaniem różnic wartości rynkowej, wynikających z właściwości fizycznych (patrz pkt 11).

2) Należności przywózowe i podatki pośrednie

Korekty z tytułu należności przywózowych i podatków pośrednich dotyczą korekty wartości normalnej o kwotę odpowiadającą wszelkim należnościom przywózowym i podatkom pośrednim od towaru podobnego, jakim towar ten podlega w razie przeznaczenia do konsumpcji w kraju eksportera, a nie pobranym, bądź zwracanym w związku z przywozem na polski obszar celny.

Dla dokonania powyższych korekt konieczne jest podanie następujących informacji:

a) Zwracane cła.

Pełne teksty ustaw i rozporządzeń stanowiących podstawę prawną uzyskania zwrotu cła, określających sposób obliczania jego wysokości (tekst oryginalny i angielskie tłumaczenie).

* Powinny opierać się na danych faktycznych, a jeżeli jest to niemożliwe, to na danych uśrednionych. Informacje szczegółowe, jakiego rodzaju korekt, zdaniem przedsiębiorstwa, wymaga cena krajowa. Należy tu podawać w pierwszym rzędzie korekty rzeczywiste, w dalszej kolejności wielkości średnie. Jeżeli poszczególne korekty podlegają podziałowi, należy podać uzasadnienie dokonanej wyboru oraz metodę podziału.

Wartość zwracanych ceł, jaką uzyskało przedsiębiorstwo w związku z eksportem w badanym okresie na rynek polski oraz oddzielnie do krajów trzecich towaru objętego badaniem.

Wykaz następujących po sobie poszczególnych transakcji, z podaniem wysokości zwracanego eta odpowiadającego poszczególnym transakcjom sprzedaży eksportowej na rynek polski.

Informacja, w jaki sposób przedsiębiorstwo obliczyło podaną w wykazie wysokość zwrotu ceł.

Opis metody, jaką posłużyło się przedsiębiorstwo w celu powiązania wysokości zwrotu ceł wynikających z poszczególnych transakcji sprzedaży eksportowej na rynek polski.

b) Podatki pośrednie.

Wykaz wszystkich podatków nakładanych na towary w kraju eksportera, które w związku z eksportem na rynek polski są pobrane w niepełnym wymiarze lub zwracane.

Dla każdego z podatków podanych w wykazie należy przekazać angielską wersję tekstów ustaw bądź rozporządzeń stanowiących podstawę prawną ich poboru wraz z dokumentami objaśniającymi metody ustalania ich wysokości, wymiaru oraz zasad poboru.

Dla każdego z podatków podanych w wykazie należy podać odrębnie informacje dotyczące podstawy opodatkowania albo ceny podlegającej opodatkowaniu, stopy podatkowej, wysokości wymierzonego podatku, wszelkich odliczeń oraz formuły stosowanej dla obliczenia podatku.

Informacja, kiedy zgodnie z przepisami przedsiębiorstwo jest zobowiązane do opłacenia podatku. Informacja, kiedy faktycznie podatek został zapłacony oraz czy przedsiębiorstwo prowadzi odrębne zestawienia księgowo dotyczące powyższych podatków.

Wykaz następujących po sobie poszczególnych transakcji, z podaniem wysokości podatków odpowiadających każdej sprzedaży na rynku krajowym. Informacja, w jaki sposób przedsiębiorstwo dokonało obliczeń tych wysokości.

3) Rabaty (bonifikaty, skonta, upusty) i wielkość sprzedaży

Szczegółowy opis polityki przedsiębiorstwa dotyczącej przyznawania rabatów niezależnym nabywcom uczestniczącym w sprzedaży na rynku krajowym.

Wykaz wszystkich rodzajów rabatów przyznanych przez przedsiębiorstwo, np. rabatów przy zapłacie gotówką, rabatów przyznawanych w związku z wielkością sprzedaży, ilościowych, lojalnościowych, przyznawanych na koniec roku itd. Należy określić warunki przyznawania powyższych rabatów.

W wykazie należy uwzględnić rabaty odroczone. Mogą one stanowić podstawę dla dokonania korekt, pod warunkiem, że roszczenie ma podstawę w praktyce ustalonej w poprzednich okresach, w tym w zależności od spełnienia wymagań warunkujących przyznanie rabatu.

W przypadku gdy rabaty są zróżnicowane w zależności od grupy nabywców, należy wyjaśnić charakter tego zróżnicowania.

Wykaz wszystkich nabywców (wraz z ich kodami) — (patrz rozdział D), którzy spełniali warunki przyznania rabatów. Należy opisać kryteria ich przyznawania.

Dołączyć taryfikatory rabatów.

Przedsiębiorstwo powinno być przygotowane do spełnienia ewentualnej prośby o dostarczenie umów i porozumień dotyczących rabatów.

Zestawienie korekt z tytułu rabatów według następujących po sobie poszczególnych transakcji eksportowych do Polski (zgodnie z pkt 11).

4) Szczebel obrotu

Korekty z tytułu różnic w szczeblach obrotu, w tym z tytułu różnic, jakie mogą występować w sprzedaży towaru badanego na zasadach OEM (z przejęciem przez nabywcę niektórych obowiązków producenta), dokonywane są, jeśli zostanie wykazane, że w sieci dystrybucji na obydwóch rynkach cena eksportowa, w tym konstruowana cena eksportowa, występuje na innym szczeblu obrotu niż wartość normalna. Różnica wpływa na porównywalność ceny, co odzwierciedlają stałe i znaczące różnice cen na różnych szczeblach obrotu

na rynku wewnętrznym kraju eksportu. Kwota korekty powinna być oparta na wartości rynkowej różnic, o których mowa w niniejszym punkcie.

W okolicznościach nie przewidzianych powyżej, kiedy występująca różnica dotycząca szczebla obrotu:

— nie może zostać oszacowana z powodu braku odpowiadającego szczebla obrotu na rynku wewnętrznym kraju eksportu,

— gdy wykazano wyraźnie, że pewne funkcje dotyczą szczebla obrotu innego niż podany powyżej, to korekta z takiego tytułu jest uzgodniona z prowadzącym postępowanie antydumpingowe.

5) Transport, ubezpieczenie, przeładunek, załadunek i koszty dodatkowe* Zestawienie wszystkich opłat z tego tytułu jest określone w walucie, w jakiej zostały one uiszczone.

Zestawienie wszystkich różnic w kosztach związanych bezpośrednio z operacjami wymienionymi w niniejszym punkcie, jeżeli są one uwzględniane w cenach pobieranych na rynku krajowym.

Opis metody obliczania kosztów określonych w niniejszym punkcie.

Wykaz korekt dotyczących niniejszego punktu według następujących po sobie poszczególnych transakcji (*patrz pkt 11*).

Konto księgi głównej, na którym powyższe wydatki zostały zaksięgowane.

6) Opakowanie

Dotyczy kosztów poniesionych w związku z opakowaniem towaru, którego dotyczy postępowanie. Należy wykazać odrębnie koszty materiału i pracy.

Opis szczegółowy materiałów użytych do pakowania.

Zestawienie korekt z tytułu niniejszego punktu według następujących po sobie poszczególnych transakcji (*patrz pkt 11*).

Konto księgi głównej, na którym powyższe wydatki zostały zaksięgowane.

7) Kredyt

Korekty dokonuje się z tytułu różnic w kosztach kredytów udzielonych na realizację danej sprzedaży, jeśli czynnik ten nie jest uwzględniony przy ustalaniu cen.

Opis metody użytej do kalkulacji kosztów kredytu. Informacja o wysokości stopy procentowej użytej dla obliczenia wydatków związanych z udzieleniem kredytu na dokonanie danej sprzedaży.

Informacje dotyczące wysokości oprocentowania kredytów krótkoterminowych.

Zestawienie korekt dotyczących niniejszego punktu według następujących po sobie, poszczególnych transakcji (*patrz pkt 11*).

8) Koszty ponoszone po sprzedaży

Korekty dokonuje się z tytułu różnic bezpośrednich kosztów udzielenia rękojmi, gwarancji, pomocy technicznej i serwisu, zgodnie z przepisami prawa lub postanowieniami umowy sprzedaży.

Wykaz wszystkich faktycznie poniesionych kosztów z tego tytułu. Opis, w jaki

sposób została obliczona wysokość powyższych kosztów.

Lista źródeł informacji w tym zakresie. Jeżeli wydatki te zostały poniesione wyłącznie na rzecz części nabywców, podaj szczegółowe informacje dotyczące tych nabywców.

Korekty z tytułu kosztów transportu mogą obejmować wyłącznie te koszty, które zostały poniesione po dokonaniu sprzedaży, w związku z przewiezieniem towaru z terenu przedsiębiorstwa do niezależnego nabywcy.

Jeżeli wydatki te zostały poniesione wyłącznie na część, a nie na wszystkie towary objęte postępowaniem albo jeżeli różnie się one w zależności od typu towaru, określ szczegółowo towary należące do każdej z tych grup oraz użytą metodę rozdziału tych wydatków.

Opis sposobu obliczenia kosztów, które zostały uwzględnione w wykazie następujących po sobie poszczególnych transakcji.

Koszty pomocy technicznej mogą objąć w szczególności każdego rodzaju usługę świadczoną nabywcy bądź udzieloną mu poradę, jeśli dotyczą one towaru objętego postępowaniem. Korekta może uwzględniać wyłącznie koszty bezpośrednio powiązane ze sprzedażą danego towaru.

Jeżeli pomoc techniczna lub inne usługi świadczone są przez przedsiębiorstwo, wskazać właściwą jednostkę organizacyjną obciążoną tymi kosztami.

Opis wszelkiego rodzaju pomocy technicznej lub usług świadczonych na rynku krajowym. Odnotuj otrzymany przez przedsiębiorstwo zwrot kosztów poniesionych z tego tytułu.

Zestawienie korekt dotyczących niniejszego punktu według następujących po sobie, poszczególnych transakcji (patrz pkt 11).

Konto księgi głównej, na którym powyższe wydatki zostały zaksięgowane.

9) Prowizje*

Jeżeli prowizje zostały uiszczone na rzecz niezależnego lub powiązanego sprzedawcy, podaj wysokość opłat uiszczonych z tytułu prowizji. Wyjaśnij, na jakich warunkach prowizje zostały naliczone.

Zestawienie korekt dokonanych z tego tytułu prowizji, według następujących po sobie poszczególnych transakcji (patrz pkt 11).

Konto księgi głównej, na którym wszystkie te wydatki zostały zaksięgowane.

10) Inne czynniki

Korekty będące następstwem innych czynników, które były zgłoszone i mogą wpłynąć na ceny i ich porównywalność. W szczególności będą to czynniki, które powodują, że cena płacona na rynku krajowym trwale różni się od ceny eksportowej.

11) Zestawienia zbiorcze

a) Zestawienie zbiorcze następujących po sobie transakcji, obejmujące wszystkie dostosowania w formie korekt, określonych w dziale G-2, których dokonanie przedsiębiorstwo uznaje za uzasadnione. Zestawienie jest sporządzane:

— dla wszystkich sprzedaży eksportowych niezależnym nabywcom w Polsce, towaru będącego przedmiotem postępowania, w okresie badanym,

— w formie zapisu komputerowego.

Zestawienie powyższe nazywane jest dalej KORENKE (szczegóły patrz rozdział H).

b) Zestawienie zbiorcze następujących po sobie transakcji, obejmujące wszystkie dostosowania w formie korekt, określonych w dziale G-2, których dokonanie przedsiębiorstwo uznaje za uzasadnione. Zestawienie jest sporządzane:

— dla wszystkich sprzedaży eksportowych towaru będącego przedmiotem postępowania, zrealizowanych w okresie badanym przez przedsiębiorstwa powiązane, niezależnym nabywcom w Polsce,

— w formie zapisu komputerowego.

Zestawienie powyższe nazywane jest dalej VIAPOKE (szczegóły patrz rozdział H).

* Korekty dokonuje się z tytułu prowizji naliczanych przy danej sprzedaży.

Rozdział H

Informacje wymagane w formie zapisu komputerowego

H—11 Informacje ogólne dotyczące dyskietek i taśm komputerowych

- 1) Rodzaj nośnika, na którym poszczególne, podane niżej pliki mają być dostarczone — dyskietka 3,5", sformatowana dla MS DOS 3.0 lub wersji późniejszej, bądź programu kompatybilnego z MS DOS.
- 2) Rodzaj oprogramowania, w którym pliki powinny powstać: (od MS Excel, przez Lotus 1,2,3, Quattro Pro do Dbase III lub IV, jednak ze wskazaniem na MS Excel 5.0).

H-2 Pliki dotyczące ogółu transakcji (obrotów) w eksporcie do Polski

- 1) Sporządzić w formie zapisu komputerowego wykaz, pod nazwą SPERPOL, dotyczący wszystkich transakcji sprzedaży eksportowych dla niezależnych nabywców w Polsce. Podać odrębnie dla każdej transakcji informacje wymienione poniżej. Nazw pól wskazanych poniżej należy użyć jako nagłówek kolumn. Wszelkie informacje dotyczące not kredytowych wydawanych bezpośrednio niezależnym nabywcom bądź stronom trzecim, lecz z korzyścią dla niezależnych nabywców, powinny zostać uwzględnione w wykazie.

Nazwa pliku: SPERPOL

Lp.	Opis pola	Nazwa pola	Wyjaśnienie	Długość
1	2	3	4	5
1	Numer porządkowy	(NP)	Oznaczyć odrębnie każdą transakcję lub pozycję w wykazie sprzedaży odpowiednim numerem porządkowym, (tj. pierwszą transakcję — numerem „1”, drugą — numerem „2” itd.)	10
2	Numer kontrolny towaru	(NKT)	Podać numer kontrolny towaru (<i>patrz rozdział B</i>)	23
3	Kod wewnętrzny towaru	(KWT)	Kod, którym towar jest oznaczany w księgach przedsiębiorstwa	20
4	Data wystawienia faktury	(FAKTDAT)	Wpisać datę wystawienia faktury dla danej transakcji	6
5	Numer faktury	(FAKTNUM)	Podać numer faktury	8
6	Numer konosamentu lub innego dokumentu przewozowego	(NUKONOS)	Wpisać numer konosamentu lub innego dokumentu przewozowego	8
7	Numer nabywcy	(NUMENAB)	Podać numer dla każdego nabywcy wraz z kluczem do posługiwania się tymi numerami	8
8	Szczebel obrotu, na którym występuje nabywca	(SZOBROT)	Przypisać kod „1” — handlowcy, „2” — użytkownikowi końcowemu, „3” — pozostałym nabywcom (<i>wyszczególnić jakim</i>)	5
9	Numer zamówienia lub umowy	(ZAMNUME)	Podać numer zamówienia lub umowy dla danej transakcji	8
10	Numer partii	(NUPARTI)	Podać numer partii towaru dla danej transakcji	8
11	Wielkość dostaw	(WIELKOS)	Podać wielkość dostaw sprzedanego towaru (<i>w jednostkach miary lub wagi</i>)	8
12	Wartość fakturowa	(FAKWARB)	Podać wartość fakturową brutto bez podatków w walucie, w jakiej została przeprowadzona transakcja	10

1	2	3	4	5
13	Uwzględnione w fakturze potrącone rabaty	(RABFAKT)	Podaj uwzględnione w fakturze potrącone rabaty	8
14	Wartość fakturowa netto	(FAKWARN)	Podać wartość fakturową netto po podanych wyżej rabatach w walucie, w jakiej została przeprowadzona transakcja	10
15	Waluta faktury	(WALUTAF)	Podać walutę, jaką posłużono się przy sporządzaniu faktury	3
16	Wartość fakturowa netto w walucie kraju eksportera	(WALKRAJ)	Podać wartość fakturową netto w walucie krajowej, w której sprzedaż zaksięgowano, zgodnie z zasadami księgowości	10
17	Data wystawienia noty kredytowej	(DATKRED)	Jeśli dotyczy to danej transakcji, podać datę wystawienia noty kredytowej	8
18	Numer noty kredytowej	(NUMKRED)	Jeśli dotyczy to danej transakcji, podać numer noty kredytowej	8
19	Wielkość sprzedaży w kredycie	(KREDOST)	Jeśli dotyczy to danej transakcji, podać wielkość kredytowanych dostaw (określoną w jednostkach miary lub wagi)	8
20	Wartość sprzedaży kredytowanej	(KREWART)	Jeśli dotyczy to danej transakcji, podać wartość kredytowanej sprzedaży danego towaru	8
21	Wielkość sprzedaży netto, po potrąceniu not kredytowych	(NETSPWI)	Podać wielkość sprzedaży danego towaru (w jednostkach miary lub wagi), po potrąceniu not kredytowych	8
22	Wartość sprzedaży netto, po potrąceniu not kredytowych	(NETSPWA)	Podać wartość fakturową netto w walucie, w jakiej została przeprowadzona transakcja, po potrąceniu not kredytowych	10
23	Wartość sprzedaży netto, po potrąceniach not kredytowych w walucie krajowej	(NETKRWA)	Podać wartość sprzedaży netto w walucie krajowej (posłuż się tym samym kursem wymiany co w pkt 17)	10
24	Warunki płatności	(WARPLAT)	Podać warunki płatności uzgodnione z nabywcą (np. za okazaniem, po 30 dniach)	8
25	Warunki dostawy	(WARDOST)	Podać uzgodnione z nabywcą warunki dostawy, (np. FOB, C & F, CIF itd.)	8
26	Oplaty celne	(OCELNE)	Gdy cło opłacone — wstawić CO, gdy cło nie opłacone — wstawić CN	3
27	Wartość towarów CIF na granicy Polski	(CIFWART)	Podać wartość towarów na bazie CIF na granicy Polski, tj. nie opłacone cło wraz z zadeklarowaną wartością celną. W sytuacji, gdy towar nie jest sprzedawany na bazie CIF, określić wartość CIF na podstawie najlepszych dostępnych informacji. W odrębnej opisowej odpowiedzi podać wszystkie szczegóły na temat sposobu, w jaki zostały przeprowadzone dostosowania do poziomu CIF	10
Długość ogółem				242

Sposób podawania informacji na temat not kredytowych

Jeżeli dotyczy to danej transakcji, w kolumnie KREDOST należy podać wielkość kredytowanych dostaw w (w jednostkach miary lub wagi) danego towaru.

Jeżeli dotyczy to danej transakcji, należy podać wartość kredytowanej sprzedaży danego towaru w kolumnie KREWART.

Jeśli nota kredytowa obejmuje nie tylko towar, którego dotyczy postępowanie, w kolumnie KREWART należy podać wartość przypadającą na towar, którego dotyczy postępowanie.

- 2) Sporządzić w formie zapisu komputerowego wykaz zawierający informacje na temat niezależnych nabywców pod nazwą NIENAPO.

LP.	Opis pola	Nazwa pola	Wyjaśnienie	Długość
1	2	3	4	5
1	Nazwa nabywcy	(NAZWNAB)	Podać nazwę nabywcy	20
2	Numer nabywcy	(NUMENAB)	Podać numer dla każdego nabywcy (patrz zestawienie H-2.1)	8
3	Adres nabywcy	(ADRENAB)	Podać adres nabywcy	20
4	Szczegół obrotu, na którym występuje nabywca	(SZOBROT)	Przypisać kod „1” — handlowcy, „2” — użytkownikowi końcowemu, „3” — pozostałym nabywcom (wyszczególnić jakim)	5
5	Ogólny obrót	(OGOBRROT)	Podać całkowitą wartość obrotu przypadającego na poszczególnego nabywcę	12
6	Obrót dotyczący danego towaru	(TOOBRROT)	Podać całkowitą wartość obrotów towaru objętego postępowaniem przypadającą na poszczególnego nabywcę	12
7	Ogólna wielkość bonifikat, rabatów, opustów itd.	<OG RABAT)	Podać ogólną wielkość bonifikat, rabatów, opustów itd. przyznanych nabywcy	10
8	Ogólne warunki dostaw	(OGWDOST)	Podać ogólne warunki dostaw	8
9	Ogólne warunki płatności	(OGWPLAT)	Podać ogólne warunki płatności	8
			Długość ogółem	103

H-3 Plik! dotyczące sprzedaży na rynku krajowym

- 1) Sporządzić w formie zapisu komputerowego wykaz pod nazwą SPREWEW wszystkich transakcji sprzedaży bezpośrednio dla niezależnych nabywców na rynku wewnętrznym kraju eksportera, podając odrębnie dla każdej transakcji informacje wymienione poniżej. Nazw pól wskazanych poniżej użyć jako nagłówki kolumn. Wszelkie informacje dotyczące not kredytowych wydanych bezpośrednio niezależnym nabywcom bądź stronom trzecim, lecz z korzyścią dla niezależnych nabywców, powinny zostać uwzględnione w wykazie.

LP.	Opis pola	Nazwa pola	Wyjaśnienie	Długość
1	2	3	4	5
1	Numer porządkowy	(NP)	Oznaczyć każdą transakcję lub pozycję w wykazie sprzedaży odpowiednim numerem porządkowym (tj. pierwszą transakcją — numerem „1”, drugą — numerem „2” itd.)	10
2	Numer kontrolny towaru	(NKT)	Podać numer kontrolny towaru (patrz rozdział B)	23

1	2	3	4	5
3	Kod wewnętrzny towaru	(KWT)	Wpisać kod, którym towar jest oznaczany w księgach przedsiębiorstwa	20
4	Data wystawienia faktury	(FAKTDAT)	Podać datę wystawienia faktury dla danej transakcji	6
5	Numer faktury	(FAKTNUM)	Podać numer faktury	8
6	Numer nabywcy	(NUMENAB)	Podać numer dla każdego nabywcy wraz z kluczem do posługiwania się tymi numerami	8
7	Szczegół obrotu, na którym występuje nabywca	(SZOBROT)	Przypisać kod „1” — handlowcy, „2” — użytkownikowi końcowemu, „3” — pozostałym nabywcom (<i>wyszczególnić jakim</i>)	5
8	Numer zamówienia lub umowy	(ZAMNUME)	Podać numer zamówienia lub umowy dla danej transakcji	8
9	Numer partii	(NUPARTI)	Podać numer partii towaru dla danej transakcji	8
10	Wielkość dostaw	(WIELKOS)	Podać wielkość dostaw sprzedanego towaru (<i>w jednostkach miary lub wagi</i>)	8
11	Wartość fakturowa	(FAKWARB)	Podać wartość fakturową brutto bez podatków w walucie, w jakiej została przeprowadzona transakcja	10
12	Rabaty potrącone uwzględnione w fakturze	(RABFAKT)	Podać uwzględnione w fakturze potrącone rabaty	8
13	Wartość fakturowa netto (bez rabatów)	(FAKWARN)	Podać wartość fakturową netto po podanych wyżej rabatach w walucie, w jakiej została przeprowadzona transakcja	10
14	Waluta zamieszczona na fakturze	(WALUTAF)	Podać walutę, jaką posłużono się przy sporządzaniu faktury	3
15	Data wystawienia noty kredytowej	(DATKRED)	Jeśli dotyczy to danej transakcji, podać datę wystawienia noty kredytowej	8
16	Numer noty kredytowej	(NUMKRED)	Jeśli dotyczy to danej sprzedaży, podać numer noty kredytowej	8
17	Wielkość sprzedaży w kredycie	(KREDOST)	Jeśli dotyczy to danej transakcji, podać wielkość kredytowanych dostaw (<i>określoną w jednostkach miary lub wagi</i>)	8
18	Wartość sprzedaży w kredycie	(KREWART)	Jeśli dotyczy to danej transakcji, podać wartość kredytowanej sprzedaży danego towaru	8
19	Wielkość sprzedaży netto, po potrąceniu not kredytowych	(NETSPWI)	Podać wielkość sprzedaży danego towaru (<i>w jednostkach miary lub wagi</i>), po potrąceniu not kredytowych	8
20	Wartość sprzedaży netto, po potrąceniu not kredytowych	(NETSPWA)	Podać wartość fakturową netto w walucie, w jakiej została przeprowadzona transakcja, po potrąceniu not kredytowych	10
21	Warunki płatności	(WARPLAT)	Podać warunki płatności uzgodnione z nabywcą (np. za okazaniem, po 30 dniach)	8
22	Warunki dostawy	(WARDOST)	Podać uzgodnione z nabywcą warunki dostawy (np. FOB.C&F.CIFitd.)	8
			Długość ogółem	198

Sposób podawania informacji dotyczących not kredytowych

Jeżeli dotyczy to danej transakcji, w kolumnie KREDOST należy podać wielkość kredytowanych dostaw (w jednostkach miary lub wagi) danego towaru.

Jeżeli dotyczy to danej transakcji, należy podać wartość kredytowanej sprzedaży danego towaru w kolumnie KREWART.

Jeśli nota kredytowa obejmuje nie tylko towar, którego dotyczy postępowanie, w kolumnie KREWART należy podać wartość przypadającą wyłącznie na towar, którego dotyczy postępowanie.

- 2) Sporządzić w formie zapisu komputerowego wykaz zawierający informacje na temat niezależnych nabywców pod nazwą NIENAWA.

Lp.	Opis pola	Nazwa pola	Wyjaśnienie	Długość
1	2	3	4	5
1	Nazwa nabywcy	(NAZWNAB)	Podać nazwę nabywcy	20
2	Numer nabywcy	(NUMENAB)	Podać numer dla każdego nabywcy (patrz zestawienie H-2.1)	8
3	Adres nabywcy	(ADRENAB)	Podać adres nabywcy	20
4	Szczebel obrotu, na którym występuje nabywca	(SZOBROT)	Przypisać kod „1” — handlowcy, „2” — użytkownikowi końcowemu, „3” — pozostałym nabywcom (wyszczególnić jakim)	5
5	Ogólny obrót	(OGOBRROT)	Podać ogólny obrót przypadający na poszczególnego nabywcę	12
6	Obrót dotyczący danego towaru	(TOOBRROT)	Podać obrót dotyczący towaru objętego postępowaniem przypadający na poszczególnego nabywcę	12
7	Ogólna wielkość bonifikat, rabatów, opustów itd.	(OGRABAT)	Podać ogólną wielkość bonifikat, rabatów, opustów itd. przyznanych nabywcy	10
8	Ogólne warunki dostaw	(OGWDOST)	Podać ogólne warunki dostaw	8
9	Ogólne warunki płatności	(OGWPLAT)	Podać ogólne warunki płatności	8
			Długość ogółem	103

- 3) Sporządzić w formie zapisu komputerowego wykaz pod nazwą SPWPONN dotyczący ogółu transakcji sprzedaży na rynku wewnętrznym zawieranych przez producentów powiązanych z niezależnymi nabywcami (oddzielnie dla każdej transakcji), kolejno dla każdej transakcji, podając informacje wymagane w tabeli H-3.1 powyżej.

Plik pod nazwą SPWPONN

- 4) Sporządzić w formie zapisu komputerowego wykaz o nazwie NNPOWPR, zawierający informacje na temat niezależnych nabywców powiązanego producenta, podając informacje wymagane w tabeli H-3.2.

Plik pod nazwą NNPOWPR

H-4 Pliki dotyczące kosztów/produkcji

- 1) Sporządzić w formie zapisu komputerowego po dwa odrębne wykazy dla wszystkich numerów kontrolnych towarów (NKT) podanych w rozdziale B niniejszego kwestionariusza, jeden pod nazwą WEWKODP — dla towarów sprzedawanych na rynku wewnętrznym kraju eksportera, i drugi pod nazwą POLKODP — dla towarów sprzedawanych na rynku polskim. Nazw pól wskazanych poniżej użyć jako nagłówek kolumn.

Lp.	Opis pola	Nazwa pola	Wyjaśnienie	Długość
1	2	3	4	5
1	Numer kontrolny towaru	(NKT)	Podać numer kontrolny towaru (<i>patrz rozdział B-2</i>)	23
2	Kod wewnętrzny towaru	(KWT)	Wpisać kod, którym towar jest oznaczany w księgach przedsiębiorstwa	20
3	Wielkość sprzedaży (<i>w jednostkach miary lub wagi</i>)	(WIELSPRZ)	Podać wielkość sprzedaży (<i>w jednostkach miary lub wagi</i>) na rynku wewnętrznym	8
4	Koszty surowców ogółem	(KOSUROW)	Podać koszty surowców ogółem	10
5	Koszty pracy ogółem	(KOPRACY)	Podać koszty pracy ogółem	10
6	Amortyzacja	(AMORTYZ)	Podać wielkość odpisów amortyzacyjnych	10
7	Inne koszty handlowe	(INNEHAN)	Podać pozostałe koszty handlowe	10
8	Koszty handlowe ogółem	(HANOGÓŁ)	Podać sumę kosztów podanych w lp. 6 i 7	10
9	Koszt wytwarzania ogółem	(KOWYTW)	Podać sumę kosztów podanych w lp. 4, 5 i 8	10
10	Wielkość wytworzonej produkcji	(WYTWPR)	Podać wielkość wytworzonej produkcji (<i>w jednostkach miary lub wagi</i>)	10
11	Jednostkowy koszt wytworzenia ogółem na jednostkę miary i wagi	(WYTWNA)	Podać koszt wytworzenia ogółem (<i>przypadający na jednostkę miary lub wagi</i>) produktu finalnego	10
12	Koszty sprzedaży	(KOSPRZE)	Podać koszty sprzedaży ogółem poniesione w związku ze sprzedażą towarów na wewnętrznym rynku polskim	10
13	Wydatki ogólne i administracyjne	(OGOIADM)	Podać wydatki ogólne i administracyjne poniesione w związku ze sprzedażą towarów na wewnętrznym rynku polskim	10
14	Wydatki na obsługę zadłużenia	(OBSŁDŁU)	Podać wydatki na obsługę zadłużenia poniesione w związku ze sprzedażą na wewnętrznym rynku polskim	10
15	Wydatki badawczo-rozwojowe	(BADAROZ)	Podać wysokość wydatków badawczo-rozwojowych poniesionych przez przedsiębiorstwo w związku ze sprzedażą towarów na wewnętrznym rynku polskim	10
16	Koszty sprzedaży i koszty administracyjne ogółem	(SZIZOGÓŁ)	Suma kosztów podanych w lp. 12—15	10
17	Koszt produkcji ogółem	(KOPRODU)	Suma kosztów podanych w lp. 9 i 16	10
18	Koszt produkcji ogółem danego towaru	(KOPRONA)	Podać koszt produkcji (<i>na jednostkę miary lub wagi</i>) towaru, którego dotyczy postępowanie	10
			Długość ogółem	211

H-5 Pliki dotyczące rabatów

- 1) Sporządzić w formie zapisu komputerowego wykaz następujących po sobie poszczególnych transakcji, pod nazwą KOREPL, obejmujący wszystkie dostosowania w formie korekt, które przedsiębiorstwo uznaje za słuszne, w odniesieniu do sprzedaży niezależnym nabywcom na eksport do Polski. Transakcje powinny występować w porządku przyjętym dla potrzeb pliku SPERPOL z H-2 (1). Nazwy pól wskazane poniżej użyć jako nagłówek kolumn.

Lp.	Opis pola	Nazwa pola	Wyjaśnienie	Długość
1	2	3	4	5
1	Numer porządkowy	<NP)	Oznaczyć każdą transakcję lub pozycję w wykazie sprzedaży odpowiednim numerem porządkowym (tj. pierwszą transakcję — numerem „1”, drugą — numerem „2” itd. [patrz H-2(1)])	10
2	Numer kontrolny towaru	(NKT)	Podać numer kontrolny towaru (patrz rozdział B)	23
3	Data wystawienia faktury	(FAKTDAT)	Podać datę wystawienia faktury dla danej transakcji [patrz H-2(D)]	6
4	Numer faktury	(FAKTNUM)	Podać numer faktury [patrz H-2(1)]	8
5	Rabaty przyznawane w związku z wielkością sprzedaży	(RABAWIE)	Podać rzeczywistą wielkość rabatów, które nie zostały potrącone w fakturze. Jeżeli przyznano więcej niż jeden rodzaj rabatów w związku z wielkością sprzedaży, dołączyć w tym miejscu dodatkowy wiersz zawierający dane na ich temat. Wielkości poszczególnych typów rabatów nie mogą być podane łącznie	8
6	inne rabaty	(INNERAB)	Podać rzeczywistą wielkość rabatów, które nie zostały potrącone w fakturze. Jeżeli przyznano więcej niż jeden rodzaj rabatów, utworzyć w tym miejscu dodatkowy wiersz zawierający dane na ich temat. Wielkości poszczególnych typów rabatów nie mogą być podane łącznie	8
7	Koszty transportu poniesione w kraju eksportera	(FRACHTE)	Podać wysokość kosztów transportu płaconych w kraju eksportera	8
8	Fracht morski	(FRACHTM)	Podać wartość frachtu płaconego w związku z transportem morskim	8
9	Ubezpieczenie transportu morskiego	(UBEZMOR)	Podać wartość ubezpieczenia transportu morskiego	8
10	Koszty transportu poniesione w Polsce	(FRACHTPL)	Podać koszty poniesione w Polsce za transport od portu polskiego do niezależnego nabywcy	8
11	Przeładunek, załadunek i koszty dodatkowe	(PRZEZAŁ)	Podać koszty związane z załadunkiem, przeładunkiem i koszty dodatkowe	8
12	Opakowania	(KOSZOPA)	Podać koszty opakowania	8
13	Kredyt	(KOKREDY)	Podać koszty kredytu	8
14	Rękojmia i gwarancja	(GWARAN)	Podać koszty poniesione z tytułu udzielenia rękojmi i gwarancji	8
15	Pomoc techniczna i serwis	(SERWIS)	Podać koszty poniesione z tytułu udzielonej pomocy technicznej i serwisu	8
16	Prowizje	(PROWIZJ)	Podać wartość prowizji naliczanych przy danej sprzedaży. Jeżeli naliczono więcej niż jeden rodzaj prowizji, utworzyć w tym miejscu dodatkowy wiersz zawierający dane na ich temat. Wielkości poszczególnych typów prowizji nie mogą być podane łącznie	8
17	Różnice kursów walut	(KURSWAL)	Podać kwotę wynikającą z różnicy kursów walut dla poszczególnych transakcji	8

1	2	3	4	5
18	Należności celne	(NALCELN)	Jeżeli przedsiębiorstwo opłacało należności celne, należy podać ich wartość	8
			Długość ogółem	166

- 2) Sporządzić w formie zapisu komputerowego wykaz pod nazwą KORENKE obejmujący wszystkie dostosowania w formie korekt, które przedsiębiorstwo uznaje za słuszne, w odniesieniu do sprzedaży niezależnym nabywcom na rynku krajowym następujących po sobie poszczególnych transakcji. Nazw pól wskazanych poniżej użyć jako nagłówki kolumn.

Lp.	Opis pola	Nazwa pola	Wyjaśnienie	Długość
1	2	3	4	5
1	Numer porządkowy	(NP)	Oznaczyć każdą transakcję lub pozycję w wykazie sprzedaży odpowiednim numerem porządkowym (tj. pierwszą transakcją — numerem „1”, drugą — numerem „2” itd.)	10
2	Numer kontrolny towaru	(NKT)	Podać numer kontrolny towaru (patrz rozdział B)	23
3	Data wystawienia faktury	(FAKTDAT)	Podać datę wystawienia faktury dla danej transakcji [patrz H-3(D)]	6
4	Numer faktury	(FAKTNUM)	Podać numer faktury [patrz H-3(1)]	8
5	Właściwości fizyczne towaru	(WLAFIZY)	Podać różnice wartości rynkowej ze względu na właściwości fizyczne porównywanych towarów [G-2(D)]	8
6	Należności przywózowe i podatki pośrednie	(NAPRZYW)	Podać wartość należności przywózowych i podatków pośrednich określonych w [G-2(2)]	8
7	Rabaty przyznawane w związku z wielkością sprzedaży	(RABAWIE)	Podać rzeczywistą wielkość rabatów, które nie zostały potrącone w fakturze. Jeżeli przyznano więcej niż jeden rodzaj rabatów w związku z wielkością sprzedaży, utworzyć w tym miejscu dodatkowy wiersz, zawierający dane na ich temat. Wielkości poszczególnych typów rabatów nie mogą być podane łącznie	8
8	Inne rabaty	(INNERAB)	Podać rzeczywistą wielkość rabatów, które nie zostały potrącone w fakturze. Jeżeli przyznano więcej niż jeden rodzaj rabatów, utworzyć w tym miejscu dodatkowy wiersz zawierający dane na ich temat. Wielkości poszczególnych typów rabatów nie mogą być podane łącznie	8
9	Dostosowania ze względu na szczebel obrotu	(DOSZCZE)	Podać różnice wartości rynkowej ze względu na szczebel obrotu	8
10	Transport płacony w kraju eksportera	(FRACHTE)	Podać koszty transportu płacone w kraju eksportera	8
n	Przeładunek, załadunek i koszty dodatkowe	(PRZEZAŁ)	Podać koszty związane z załadunkiem, przeładunkiem oraz koszty dodatkowe	8
12	Opakowania	(KOSZOPA)	Podać koszty opakowania	8
13	Kredyt	(KOKREDY)	Podać koszty kredytu	8

1	2	3	4	5
14	Rękojmia i gwarancja	(GWARAN)	Podać koszty poniesione z tytułu udzielenia rękojmi i gwarancji	8
15	Pomoc techniczna i serwis	(SERWIS)	Podać koszty poniesione z tytułu udzielonej pomocy technicznej i serwisu	8
16	Prowizje	(PROWIZJ)	Podać wartość prowizji naliczanych przy każdej sprzedaży. Jeżeli naliczono więcej niż jeden rodzaj prowizji, utworzyć w tym miejscu dodatkowy wiersz. Wielkości poszczególnych typów prowizji nie mogą być podane łącznie	8
17	Różnice kursów walut	(KURSWAL)	Podać wysokość dostosowań dokonanych z tytułu różnic kursu walut zastosowanych do danej transakcji	8
Długość ogółem				158

- 3) Sporządzić w formie zapisu komputerowego wykaz następujących po sobie poszczególnych transakcji, pod nazwą VIAPOKE, obejmujący wszystkie dostosowania w formie korekt, które przedsiębiorstwo uznaje za uzasadnione w odniesieniu do sprzedaży niezależnym nabywcom realizowanej przez przedsiębiorstwa powiązane. Transakcje powinny występować w porządku przyjętym dla potrzeb pliku z punktu H-3.3.

OŚWIADCZENIE

Ja niżej podpisany oświadczam, że wszystkie informacje zawarte w kwestionariuszu są kompletne i zgodne z moją najlepszą wiedzą i przeświadczeniem, oraz wiem, że złożone informacje mogą być przedmiotem badania i weryfikacji przez władze polskie.

Osoba uprawniona do reprezentowania wnioskodawcy:

(imię i nazwisko)

(stanowisko)

(data)

(podpis)

ANEKS I

KWESTIONARIUSZ PRZEZNACZONY DLA PRZEDSIĘBIORSTW POWIĄZANYCH Z EKSPORTEM

Niniejszy kwestionariusz stanowi integralną część kwestionariusza adresowanego do producenta lub eksportera. Każde z przedsiębiorstw powiązanych, uczestniczących w sprzedaży przeznaczonych na rynek polski towarów, których dotyczy postępowanie, jest zobowiązane do wypełnienia niniejszego kwestionariusza we współpracy z danym producentem lub eksporterem.

Rozdział 1 Informacje ogólne o przedsiębiorstwie

A-1 Dane podstawowe

Podać następujące informacje dotyczące przedsiębiorstwa:

Nazwa:.....

Adres:.....

Numer telefonu:.....

Numer telefaksu:.....

Numer telexu:.....

Podać imiona, nazwiska i stanowiska służbowe osób odpowiedzialnych za kontakty z Ministrem Gospodarki.

A-2 Pełnomocnik prawny

Jeśli został wyznaczony pełnomocnik do reprezentowania interesów przedsiębiorstwa w niniejszym postępowaniu, należy podać jego następujące dane:

Nazwisko i imię lub nazwa pełnomocnika:.....

Adres:

Numer telefonu:..

Numer telefaksu:

Numer telexu:...

A-3 Informacje o przedsiębiorstwie

1. Wskazać, w jakiej formie prawnej działa przedsiębiorstwo.
2. Podać wykaz głównych udziałowców przedsiębiorstwa (dysponujących w okresie objętym badaniem udziałem powyżej 1% kapitału przedsiębiorstwa). Wskazać określoną w procentach wielkość udziałów w kapitale przedsiębiorstwa i zakres działania poszczególnych udziałowców.
3. Sporządzić diagram przedstawiający w ogólnym zarysie strukturę organizacyjną przedsiębiorstwa. Diagram powinien zawierać wszystkie jednostki wchodzące w skład przedsiębiorstwa, uczestniczące w procesie wytwarzania, sprzedaży i dystrybucji towaru objętego postępowaniem.
4. Przedstawić zarys struktury przedsiębiorstwa wraz z filiami, uwzględniając firmy macierzyste, przedsiębiorstwa zależne i inne przedsiębiorstwa powiązane. W tym celu możliwe jest sporządzenie wykresu.

A-4 System księgowości i kierunki postępowania

1. Określić początek i koniec roku obrachunkowego przedsiębiorstwa.
2. Dołączyć sporządzoną w języku angielskim wersję sprawdzonych i zatwierdzonych sprawozdań finansowych (w tym m.in. bilans, rachunek zysków i strat) za ostatnie trzy lata obrachunkowe. Jeżeli dotyczy to przedsiębiorstwa, dołączyć także kopie rocznych skonsolidowanych sprawozdań finansowych za ten sam okres.

3. Jeżeli zarząd przedsiębiorstwa sporządza okresowe sprawozdania, w szczególności dotyczące towarów objętych postępowaniem, dołączyć kopie tych sprawozdań za ostatnie trzy lata obrachunkowe.
4. Podać sporządzoną w języku angielskim wersję zestawień rachunkowych.
5. Podać adres, pod którym znajduje się dokumentacja rachunkowa przedsiębiorstwa.

A-5 Obrót

W poniższej tabeli podać obroty netto przedsiębiorstwa (uwzględniając wszystkie rabaty), z pominięciem wszystkich podatków. W tym celu należy posłużyć się walutą, w jakiej prowadzona jest rachunkowość przedsiębiorstwa.

Rok = rok obrachunkowy	Rok 199...	Rok 199...	Okres objęty badaniem
Łączny obrót przedsiębiorstwa			
Polska			
Pozostałe kraje			
Obrót grupy towarowej, do której należy dany towar			
Polska			
Pozostałe kraje			
Obrót dotyczący danego towaru			
Polska			
Pozostałe kraje			

A-6 Zatrudnienie

Podać dane dotyczące liczby pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwie.

Rok = rok obrachunkowy	Rok 199...	Rok 199...	Okres objęty badaniem
Łączna liczba pracowników			
Liczba pracowników zatrudnionych przy wytwarzaniu produktu będącego przedmiotem postępowania			
Liczba pracowników zatrudnionych przy sprzedaży i w administracji			

Rozdział B

Informacje dotyczące cen zakupu i zapasów*

- 1) Podać szczegółowy opis sposobu zakupu danego towaru, uwzględniając:
 - a) warunki umowy zawartej z dostawcą (dołącz kopię tej umowy),
 - b) procedury administracyjne związane z zakupem, począwszy od zamówienia towarów, aż do ich dostawy, włączając, jeśli dotyczy to danego zakupu, odprawę celną,
 - c) warunki płatności,
 - d) transport, ubezpieczenie, przeładunek, załadunek i koszty dodatkowe,
 - e) rękojmię,
 - f) gwarancję;
 - g) pomoc techniczną,
 - h) serwis posprzedażny itd.
 Opisz sposób fizycznego przemieszczania się towarów.
- 2) Podać, w tabeli sporządzonej według poniższego wzoru, wszystkie numery kontrolne towaru, którego dotyczy postępowanie (patrz tabela B.2.1. kwestionariusza dla producenta lub eksportera) w odniesieniu do zakupów przedsiębiorstwa w okresie objętym badaniem:

Numer kontrolny towaru	Nazwa dostawcy	Wielkość zakupu w...	Ogólna fakturowa wartość netto	Waluta faktury	Przeciętna cena zakupu jednostki miary lub wagi towaru, ustalana na bazie CIF	Ogólne warunki dostawy

Uwaga: W sytuacji gdy dostawa nie jest realizowana na bazie CIF, wyjaśnić sposób przeliczenia przeciętnej ceny jednostkowej na bazie CIF.

* Informacje dotyczą cen zakupu i zapasów towarów, których dotyczy postępowanie.

Rozdział C

Informacje dotyczące cen odsprzedaży*

C-1 Informacje ogólne

1. Opisać kanały dystrybucji przedsiębiorstwa, w tym na rynku polskim, uwzględniając wszystkie uczestniczące w sprzedaży przedsiębiorstwa powiązane. Opis powinien zawierać szczegółowy schemat przepływu towarów z określeniem warunków sprzedaży dla każdej z grup nabywców (np. handlowców, dystrybutorów, użytkowników końcowych, zakłady zajmujące się przetwórstwem itd.), uwzględniając przedsiębiorstwa powiązane.
2. Opisać sposób, w jaki realizowane są transakcje sprzedaży, określając szczegółowo przebieg transakcji od złożenia zamówienia do dostawy do pierwszego niezależnego nabywcy. Wyjaśnić sposób, w jaki przeprowadza się fakturowanie i płatności.

* Dla określenia, czy dana transakcja sprzedaży została zawarta w okresie badanym, decydujące znaczenie ma data odsprzedaży ustalona w oparciu o datę wystawienia faktury.

3. Wyjaśnić, czy występuje zróżnicowanie cen sprzedaży pomiędzy poszczególnymi klientami, regionami lub okresami czasu.
4. Jeżeli sprzedaż eksportowa następuje z udziałem krajów pośredniczących, podać następujące informacje:
 - a) szczegółowy opis kanałów dystrybucji, którymi dany towar trafia na rynek polski; podając nazwy przedsiębiorstw uczestniczących w sprzedaży, wskazać, czy dane przedsiębiorstwo jest jednostką powiązaną, czy niezależną; wskazać, kto posiada tytuł prawny do towarów objętych postępowaniem, podczas gdy znajdują się one w krajach pośredniczących; podać wykaz towarów oraz kraje ich wysyłki na rynek polski; załączyć szczegółowy schemat przepływów, określający, kiedy nastąpiła fizyczna dostawa, zamówienie, fakturowanie i płatności,
 - b) wyjaśnić, czy dany towar podlega dalszemu przetworzeniu bądź jest w jakikolwiek sposób zmieniany w krajach pośredniczących.
5. Jeżeli transakcje sprzedaży realizowane są na podstawie umów (długoterminowych lub krótkoterminowych), opisać, w jaki sposób zawierane są te umowy, a w szczególności w jaki sposób podejmowane są uzgodnienia dotyczące ilości i cen towarów. Opisać wszystkie typy umów realizowanych przy eksporcie towarów objętych badaniem, uwzględniając istotne ich postanowienia, od których uzależniona jest możliwość zmiany cen bądź podjęcie renegocjacji postanowień umowy przez którąkolwiek ze stron. Wyjaśnić, jakie zobowiązania podjęta każda ze stron w odniesieniu do możliwości przedterminowego rozwiązania umowy.
6. Jeżeli przed terminem sprzedaży niezależnemu nabywcy na rynku polskim wartość lub stan towarów eksportowanych na rynek polski uległ zmianie, podać szczegóły tych zmian i skontaktować się niezwłocznie z urzędnikiem Ministerstwa Gospodarki wskazanym na stronie pierwszej kwestionariusza.

C-2 Ogół transakcji z niezależnymi nabywcami

1. Sporządzić w formie zapisu komputerowego wykaz pod nazwą POWSPOL, dotyczący wszystkich transakcji sprzedaży eksportowych dla niezależnych nabywców w Polsce, podając odrębnie dla każdej transakcji informacje wymienione poniżej. Nazw pól wskazanych poniżej użyć jako nagłówek kolumn. Wszelkie informacje dotyczące not kredytowych wydanych bezpośrednio niezależnym nabywcom bądź stronom trzecim, lecz z korzyścią dla niezależnych nabywców, powinny zostać uwzględnione w wykazie.

Lp.	Opis pola	Nazwa pola	Wyjaśnienie	Długość
1	2	3	4	5
1	Numer porządkowy	(NP)	Oznaczyć każdą transakcję lub pozycję w wykazie sprzedaży odpowiednim numerem porządkowym (tj. pierwszą transakcję — numerem „1”, drugą — numerem „2” itd.	10
2	Numer kontrolny towaru	(NKT)	Podać numer kontrolny towaru (<i>patrz rozdział B</i>)	23
3	Kod wewnętrzny towaru	(KWT)	Wpisać kod, którym towar jest oznaczony w księgach przedsiębiorstwa	20
4	Data wystawienia faktury	(FAKTDAT)	Podać datę wystawienia faktury dla danej transakcji	6
5	Numer faktury	(FAKTNUM)	Podać numer faktury	8
6	Numer konosamentu lub innego dokumentu przewozowego	(NUKONOS)	Wpisać numer konosamentu lub innego dokumentu przewozowego	8
7	Numer nabywcy	(NUMENAB)	Podać numer dla każdego nabywcy wraz z kluczem do posługiwania się tymi numerami	8
8	Szczebel obrotu, na którym występuje nabywca	(SZOBROT)	Przypisać kod „1” handlowcy, „2” — użytkownikowi końcowemu, „3” — pozostałym nabywcom (wyszczególnić jakim)	5

1	2	3	4	5
9	Numer zamówienia lub umowy	(ZAMNUME)	Podać numer zamówienia lub umowy dla danej transakcji	8
10	Numer partii	(NUPARTI)	Podać numer partii towaru dla danej transakcji	8
11	Wielkość dostaw	(WIELKOS)	Podać wielkość dostaw sprzedanego towaru <i>(w jednostkach miary lub wagi)</i>	8
12	Wartość fakturowa	(FAKWARB)	Podać wartość fakturową brutto bez podatków w walucie, w jakiej została przeprowadzona transakcja	10
13	Rabaty potrącone uwzględnione w fakturze	(RABFAKT)	Podać uwzględnione w fakturze potrącone rabaty	8
14	Wartość fakturowa netto (bez rabatów)	(FAKWARN)	Podać wartość fakturową netto po podanych wyżej rabatach w walucie, w jakiej została przeprowadzona transakcja	10
15	Waluta faktury	(WALUTAF)	Podać walutę, jaką posłużono się przy sporządzaniu faktury	3
16	Data wystawienia noty kredytowej	(DATKRED)	Jeśli dotyczy to danej transakcji, podać datę wystawienia noty kredytowej	8
17	Numer noty kredytowej	(NUMKRED)	Jeśli dotyczy to danej transakcji, podać numer noty kredytowej	8
18	Wielkość sprzedaży w kredycie	(KREDOST)	Jeśli dotyczyło danej transakcji, podać wielkość kredytowanych dostaw, <i>(określoną w jednostkach miary lub wagi)</i>	8
19	Wartość sprzedaży w kredycie	(KREWART)	Jeśli dotyczy to danej transakcji, podać wartość kredytowanej sprzedaży danego towaru	8
20	Wielkość sprzedaży netto, po potrąceniu not kredytowych	(NETSPWI)	Podać wielkość sprzedaży danego towaru <i>(w jednostkach miary lub wagi)</i> , po potrąceniu not kredytowych	8
21	Wartość sprzedaży netto, po potrąceniu not kredytowych	(NETSPWA)	Podać wartość fakturową netto w walucie, w jakiej została przeprowadzona transakcja, po potrąceniu not kredytowych	10
22	Warunki płatności	(WARPŁAT)	Podać warunki płatności uzgodnione z nabywcą (np. za okazaniem, po 30 dniach)	8
23	Warunki dostawy	(WARDOST)	Podać uzgodnione z nabywcą warunki dostawy (np. FOB, C&F, CIF itd.)	8
24	Wartość towarów CIF na granicy Polski	(CIFWART)	Podać wartość towarów na bazie CIF na granicy Polski, tj. nie opłacone cło wraz z zadeklarowaną wartością celną. W sytuacji, gdy towar nie jest sprzedawany na bazie CIF, określić wartość CIF na podstawie najlepszych dostępnych informacji. W odrębnej opisowej odpowiedzi podać wszystkie szczegóły na temat sposobu, w jaki zostały przeprowadzone dostosowania do poziomu CIF	10
Długość ogółem				219

2. Sporządzić w formie zapisu komputerowego wykaz, zawierający informacje na temat niezależnych nabywców pod nazwą NIENAPR:

LP.	Opis pola	Nazwa pola	Wyjaśnienie	Długość
1	2	3	4	5
1	Nazwa nabywcy	(NAZWNAB)	Podać nazwę nabywcy	20
2	Numer nabywcy	(NUMENAB)	Podać numer dla każdego nabywcy (patrz zestawienie C-2.1 powyżej)	8
3	Adres nabywcy	(ADRENAB)	Podać adres nabywcy	20
4	Szczebel obrotu, na którym występuje nabywca	(SZOBROT)	Oznaczyć kodem „1” — handlowca, „2” — użytkownika końcowego, „3” — pozostałych nabywców (wyszczególnić jakich)	5
5	Ogólny obrót	(OGOBRROT)	Podać ogólny obrót przypadający na nabywcę	12
6	Obrót dotyczący danego towaru	(TOOBROT)	Podać obrót dotyczący towaru objętego postępowaniem, przypadający na nabywcę	12
7	Ogólna wielkość bonifikat, rabatów, opustów itd.	(OGRABAT)	Podać ogólną wielkość bonifikat, rabatów, opustów itd. przyznanych nabywcy	10
8	Ogólne warunki dostaw	(OGWDOST)	Podać ogólne warunki dostaw	8
9	Ogólne warunki płatności	(OGWPLAT)	Podać ogólne warunki płatności	8
			Długość ogółem	103

3. Sporządzić w formie zapisu komputerowego wykaz następujących po sobie poszczególnych transakcji, pod nazwą KOREPO, obejmujący wszystkie dostosowania w formie korekt, które przedsiębiorstwo uważa za uzasadnione w odniesieniu do sprzedaży niezależnym nabywcom w Polsce. Transakcje powinny występować w porządku przyjętym dla potrzeb pliku POWSPOL z C-2(1). Nazw pól wskazanych poniżej należy użyć jako nagłówki kolumn:

LP.	Opis pola	Nazwa pola	Wyjaśnienie	Długość
1	2	3	4	5
1	Numer porządkowy	(NP)	Oznaczyć każdą transakcję lub pozycję w wykazie sprzedaży odpowiednim numerem porządkowym (tj. pierwszą transakcję numerem „1”, drugą — numerem „2” itd. [patrz H-2(1)])	10
2	Numer kontrolny towaru	(NKT)	Podać numer kontrolny towaru (patrz rozdział B)	23
3	Data wystawienia faktury	(FAKTDAT)	Podać datę wystawienia faktury dla danej transakcji [patrz H-2(D)]	6

1	2	3	4	5
4	Numer faktury	(FAKTNUM)	Podać numer faktury [patrz H-2(1)]	8
5	Rabaty przyznawane w związku z wielkością sprzedaży	(RABAWIE)	Podać rzeczywistą wartość rabatów, które nie zostały potrącone w fakturze. Jeżeli przyznano więcej niż jeden rodzaj rabatów w związku z wielkością sprzedaży, dołączyć w tym miejscu dodatkowy wiersz zawierający dane na ich temat. Wartości poszczególnych typów rabatów nie mogą być podane łącznie	8
6	Inne rabaty	(INNERAB)	Podać rzeczywistą wartość rabatów, które nie zostały potrącone w fakturze. Jeżeli przyznano więcej niż jeden rodzaj rabatów, utworzyć w tym miejscu dodatkowy wiersz zawierający dane na ich temat. Wartości poszczególnych typów rabatów nie mogą być podane łącznie	8
7	Koszty transportu płacone w kraju eksportera	(FRACHTE)	Podać wartość opłat za transport w kraju eksportera	8
8	Fracht morski	(FRACHTM)	Podać wartość opłat za transport morski	8
9	Ubezpieczenie transportu morskiego	(UBEZMOR)	Podać wartość opłat za ubezpieczenie w transporcie morskim	8
10	Koszty transportu płacone w Polsce	(FRACHTPL)	Podać wartość opłat za transport od portu polskiego do niezależnego nabywcy	8
11	Przeładunek, załadunek i koszty dodatkowe	(PRZEZAŁ)	Podać wartość opłat za załadunek, przeładunek, powiększoną o koszty dodatkowe	8
12	Opakowania	(KOSZOPA)	Podać koszty opakowania	8
13	Kredyt	(KOKREDY)	Podać koszty kredytu	8
14	Rękojmia i gwarancja	(GWARAN)	Podać koszty poniesione z tytułu udzielenia rękojmi i gwarancji	8
15	Pomoc techniczna i serwis	(SERWIS)	Podać koszty poniesione z tytułu udzielonej pomocy technicznej i serwisu	8
16	Prowizje	(PROWIZJ)	Podać wartość prowizji naliczanych przy danej sprzedaży. Jeżeli naliczono więcej niż jeden rodzaj prowizji, utworzyć w tym miejscu dodatkowy wiersz zawierający dane na ich temat. Wielkości poszczególnych typów prowizji nie mogą być podane łącznie	8
17	Różnice w kursach walut	(KURSWAL)	Podać wysokość dostosowań dokonanych z tego tytułu, określając kurs walutowy użyty do danej transakcji	8
18	Należności celne	(NALCELN)	Jeżeli przedsiębiorstwo opłacało należności celne, należy podać ich wysokość	8
			Długość ogółem	166

C-3 Ogól transakcji sprzedaży zawieranych z powiązanymi nabywcami*

1. Sporządzić poniższą tabelę, zapewniając jej zgodność z danymi dostarczonymi przez nabywców powiązanych w rozdziale „Informacje dotyczące cen zakupu i zapasów”. Przedsiębiorstwo powinno zapewnić zgodność przedstawionych poniżej informacji z odpowiedziami udzielanymi przez nabywców powiązanych wypełniających odrębne kwestionariusze.

Opis	Nazwa nabywcy powiązanego 1	Nazwa nabywcy powiązanego 2	Nazwa nabywcy powiązanego 3
Oznaczenie kodowe nabywcy stosowane przez przedsiębiorstwo			
Kod nabywcy			
Kraj			
Adres			
Szczebel obrotu, na którym występuje nabywca			
Ogólny obrót netto (wszystkimi towarami)			
Ogólna fakturowa wartość netto (po potrąceniu not kredytowych)			
Wysokość bonifikat, rabatów, opustów itd. Ogółem			
Ogólna wartość netto sprzedaży towaru objętego postępowaniem			
Ogólna wielkość netto sprzedaży towaru objętego postępowaniem (po potrąceniu not kredytowych)			
Zasadnicze warunki płatności			
Zasadnicze warunki dostawy			

— Wszyscy polscy nabywcy powiązani sprzedający na rynku polskim towary, będące przedmiotem postępowania są zobowiązani do wypełnienia odrębnych kwestionariuszy.

Uwagi:

- Kod „100” należy przypisać powiązanemu nabywcy, mającemu siedzibę w Polsce i odsprzedającemu dany towar w Polsce nabywcom niezależnym.
- Kod „110” należy przypisać powiązanemu nabywcy, mającemu siedzibę w Polsce i odsprzedającemu dany towar w Polsce nabywcy powiązanemu.
- Kod „200” należy przypisać powiązanemu nabywcy, mającemu siedzibę w Polsce i będącemu końcowym użytkownikiem danego towaru w Polsce.
- Kod „300” należy przypisać powiązanemu nabywcy, mającemu siedzibę poza Polską i odsprzedającemu dany towar przeznaczony na rynek polski niezależnemu nabywcy.
- Kod „310” należy przypisać nabywcy powiązanemu, mającemu siedzibę poza Polską i odsprzedającemu dany towar przeznaczony na rynek polski, nabywcom powiązanym.
- Podać jakie kody przedsiębiorstwo przypisało innego rodzaju nabywcom powiązanym.
- Kod „1” należy przypisać handlowcy.
- Kod „2” należy przypisać użytkownikowi końcowemu.
- Kod „3” należy przypisać pozostałym nabywcom (wyszczególnić jakim).

2. Sporządzić wykaz kosztów poniesionych przez nabywców powiązanych, które zostały im zrekompensowane bezpośrednio lub pośrednio przez przedsiębiorstwo, niezależnie od tego, czy koszty te były związane z towarem objętym postępowaniem. Opisać szczegółowo charakter wskazanych w wykazie kosztów.

C-4 Dodatkowe informacje*

Na podstawie ostatniego roku finansowego należy wypełnić poniższą tabelę dla wszystkich kanałów sprzedaży i oddzielnie dla poszczególnych jednostek organizacyjnych, uczestniczących w sprzedaży danego towaru niezależnym nabywcom w celu przeznaczenia do konsumpcji na rynku polskim.

Nazwa przedsiębiorstwa	Koszty poniesione w ze sprzedażą danego towaru niezależnemu nabywcy na rynku polskim, w celu przeznaczeniu do konsumpcji w Polsce							
	Szczelbel obrotu, na którym występuje nabywca. Podaj kod zgodny z danymi zawartymi w pliku NIENAPR		Szczelbel obrotu, na którym występuje nabywca. Podaj kod zgodny z danymi zawartymi w pliku NIENAPR		Szczelbel obrotu, na którym występuje nabywca. Podaj kod zgodny z danymi zawartymi w pliku NIENAPR		Szczelbel obrotu, na którym występuje nabywca. Podaj kod zgodny z danymi zawartymi w pliku NIENAPR	
	Wielkość	%	Wielkość	%	Wielkość	%	Wielkość	%
Obrót								
Lista wydatków, np.:								
sprzedaży								
Transportu itd.								
Ogółem koszty sprzedaży i koszty administracyjne								

Uwaga: Dane dotyczące obrotu powinny uwzględniać obrót netto, tj. po potrąceniu wszystkich rabatów, oddzielnie dla każdej kolumny. Kolumna „%” odnosi się do procentu obrotów netto.

* W związku z tym, że przedsiębiorstwo jest powiązane z producentem lub eksporterem danego towaru, cena eksportowa może zostać zrekonstruowana w oparciu o ceny płacone przez pierwszego niezależnego nabywcę.

OŚWIADCZENIE

Ja, niżej podpisany oświadczam, że wszystkie informacje zawarte w kwestionariuszu są kompletne i zgodne z moją najlepszą wiedzą i przeświadczeniem, oraz wiem, że złożone informacje mogą być przedmiotem badania i weryfikacji przez władze polskie.

Osoba uprawniona do reprezentowania wnioskodawcy:

(imię i nazwisko)

(stanowisko)

(data)

(podpis)

ANEKS II KURSY

WALUT

Załączyć obowiązujące tabele kursów walut wykorzystane w kwestionariuszu.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 10 maja 2000 r.

Cena - 6,42zł + 22% VAT

